

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΜΑΡΤΗΣ 2013 ΑΡ. ΦΥΛ. 486 € 1,50

ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ ΜΟΙΡΑΖΟΥΝ ΟΤΙ ΑΠΟΜΕΝΕΙ ΝΑ ΕΜΠΟΔΙΣΟΥΜΕ ΤΩΡΑ ΤΟΥΣ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΣ!

Όλα είναι για τα νέα ανατολικά αφεντικά. Τα σιχαμερά 6 κόμματα και η μία δολοφονική συμμορία καθώς και τα παχύδερμα της τρόικας ασχολούνται με θέματα που έχουν άμεση σχέση αλλά δεν είναι το μεγάλο, το κεντρικό ζήτημα που σκοτώνει σήμερα τη χώρα. Μιλάμε για, το πελώριο, το ιστορικής κλίμακας, το όλο και πιο μαζικό καταστροφικό σαμποταριστικό όργιο ενάντια στη βιομηχανία της χώρας που τα 6 κόμματα και η συμμορία διεξάγουν με ψυχρή και ανελέητη αποφασιστικότητα μέσα στη σχεδόν γενική αδιαφορία και άγνοια.

Ήδη εμφανίζονται στοιχεία που λένε ότι η ανεργία το Γενάρη του 2013 αυξήθηκε με το μεγαλύτερο ως τώρα ρυθμό μέσα στην κρίση και έφτασε σε ύψος 60% για τους νέους, πράγμα που σημαίνει ότι αυτά που ζούμε δεν είναι τίποτα μπροστά σε αυτά που έρχονται. Ζούμε βιομηχανική, ζούμε παραγωγική γενοκτονία. Πάμε 100 χρόνια πίσω, αλλάζουμε ήπειρο, αλλάζουμε πολιτισμό χωρίς να το καταλαβαίνει ο λαός μας γιατί οι ηγεσίες των 6 κομμάτων και η συμμορία του το κρύβουν. Η Ελλάδα πεθαίνει από τσάκισμα της παραγωγής. Την ίδια ώρα τα κτήνη διαπρα-

ματεύονται με την τρόικα κάτι άλλο, το πόση λεία θα παραδώσουν στους ανατολικούς νεοναζιζήδες κατακτητές και στη ντόπια διεφθαρμένη ακρίδα που αντικειμενικά τους υπηρετεί και σε λίγο θα τους υπηρετεί και υποκειμενικά και όλο και περισσότερο.

Πουθενά η σύγκρουση με την τρόικα δεν είναι για το καλό της χώρας.

Στην ουσία τα καθάρματα δίνουν δυο πάλες με την τρόικα: η μία είναι για να μην απολυθούν τα πιο διεφθαρμένα παράσιτα στο δημόσιο που είναι απαραίτητα για να πουλάνε τη διοίκηση στους νέους κα-

ταχτητές και να βασανίζουν και να γδέρνουν το λαό γι αυτούς, αν και με το αζημίωτο, η άλλη είναι για να υψωθούν οι φόροι για τα ακίνητα μεσαίας και ψηλής αξίας που προορίζονται να δημευτούν και να παραδοθούν στους χειρότερους υπηκόους-παράσιτα του κατακτητή. Η τρίτη, που αναγγελλόταν να γίνει υπέρ της άμεσης συγχώνευσης της Εθνικής και της Γιούρομπανκ, δεν δόθηκε καν γιατί το καθεστώς αποφάσισε τελικά ότι δεν θέλει τη συγχώνευση τώρα αλλά κυρίως το ξεμονάχισμα της Γιούρομπανκ για να πουληθεί και αυτή με κάποιο τρόπο την κατάλληλη στιγμή στους ρώσους ολιγάρχες, είτε αυτούς της υπερ-παχυμένης από τη ληστεία των τραπεζών της Κύπρου, Πειραιώς, είτε σε κάποιους άλλους από αυτούς ή τους κινεζο-καταριανούς συμμάχους τους.

Τις δύο βρωμοδουλειές, τη διατήρηση των πιο διεφθαρμένων στο δημόσιο και την αύξηση των φόρων στα μεσαία και α-

κριβά ακίνητα τις ανέλαβε το πρακτικότερο πολιτικό απόσπασμα του ΣΥΡΙΖΑ, το απόσπασμά του στην κυβέρνηση που λέγεται ΔΗΜΑΡ. Η ΔΗΜΑΡ στη βάση της έχει και δημοκρατικά στοιχεία αλλά στο κυβερνητικό επίπεδο είναι απολύτως στα χέρια του σοσιαλφασίστα Κουβέλη. Η ΔΗΜΑΡ έχει αναλάβει να διεκπεραιώνει την πολιτική ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή τη σύγκρουση-διαπραγμάτευση με την τρόικα για να επιτρέψει στους Σαμαρά και Βενιζέλο να παριστάνουν τους δυτικόφιλους και κυρίως να ταλαντεύουν ειδικά τη Γερμανία. Το σχήμα είναι παλιό. Η ΔΗΜΑΡ σηκώνει κάθε τόσο ένα βέτο στην Τρόικα. Ο Βενιζέλος λέει ότι δεν μπορεί να αφήνει τη ΔΗΜΑΡ να παριστάνει την αριστερή και αυτός να ψηφίζει δεξιά υπέρ του Σαμαρά, οπότε απειλεί και αυτός την Τρόικα με βέτο. Με τα δύο βέτο όμως πέφτει η κυβέρνηση, οπότε ο Σαμαράς κάθε τόσο γυρνάει στην Τρόικα και λέει υπο-

συνέχεια στη σελ. 4

Η θέση της ΟΑΚΚΕ για την κυπριακή κρίση

Η ΚΥΠΡΟΣ ΣΕ ΕΡΕΙΠΙΑ

Η αποδέωση μιας ρώσικης προβοκάτσιας με ευρωπαϊκή υπογραφή

Κύπριοι και Έλληνες πατριώτες και δημοκράτες, πάρτε τη μοίρα σας στα χέρια σας

Τελικά τα πράγματα για την Κύπρο και την Ευρώπη, ιδιαίτερα μετά το «όχι» των ρωσόφιλων στο πρώτο σχέδιο διάσωσης, πήγαν ακόμα χειρότερα απ' όσο φαινόταν.

Το νησί έχει στην ουσία δεχτεί ένα πλήγμα ιστορικής οπισθοδρόμησης όχι απλά χρηματιστικού, αλλά παραγωγικού χαρακτήρα, ενώ η Ευρωζώνη έχει πάθει τη μεγαλύτερη ως τώρα ηθική, πολιτική, και μεσοπρόθεσμα θα πάθει και τη μεγαλύτερη οικονομική ζημιά από τις μέχρι τώρα διασώσεις της. Οι δυτικοευρωπαίοι μονοπωλιστές του χρηματιστικού κεφαλαίου αποδεικνύονται όλο και πιο ανίκανοι να καταλάβουν την παραγωγική κίνηση, την πραγματική δηλαδή κίνηση της οικονομίας κάθε ξεχωριστής χώρας που διασώζουν και τις ιδιαίτερες πραγματικές ανάγκες καθεμιάς από αυτές. Επίσης, επειδή είναι εντελώς αδιάφοροι για τους λαούς, ιδιαίτερα εκείνους των πιο μικρών χωρών, και κυρίως επειδή συνεργάζονται με τους ανατολικούς φασίστες στην καταπίεση των υπόλοιπων λαών της Ανατολής και του Νότου, είναι πολιτικά τυφλοί. Είναι φυσικό λοιπόν που μέσα από αυτήν την πολιτικο-οικονομική παρακμή

θριαμβεύει ο πιο συνειδητός ιμπεριαλιστικός παράγοντας, αυτός που σε μεγάλο βαθμό αξιοποιεί υπέρ του τις αυθόρμητες κρίσεις του καπιταλισμού, αλλά που σε επιμέρους χώρες της επιρροής του, όπως στην Ελλάδα και στην Κύπρο, τις προκαλεί και τις οργανώνει κιόλας. Μιλάμε για τη ρώσικη κρατικομονοπωλιακή ολιγαρχία, που είναι και ο ηγέτης της παγκόσμιας στρατηγικής νεοναζιστικής συμμαχίας Ρωσίας-Κίνας. Είναι αυτή που, όταν κατακάτσει ο κουρνιαχτός, θα φανεί ότι έχει κερδίσει τα πάντα στην Κύπρο χάνοντας ελάχιστα, γιατί μόνο αυτή θα μπορέσει να αγοράσει τζάμπα και να υποδουλώσει το κατεστραμμένο νησί, όσο και αν αυτό είναι σήμερα απογοητευμένο με τη στάση της. Εννοούμε ότι, όσο και να είναι απογοητευμένος ο κυπριακός πληθυσμός από την άρνηση της Ρωσίας να δώσει ακόμα και την πιο μι-

συνέχεια στη σελ. 8

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Οι Μεταλλωρύχοι της Χαλκιδικής απαντούν αποφασιστικά στη ναζιστική προβοκάτσια , σ.2
- ΣΥΡΙΖΑ: Ανοιχτά με τους ΑΝΕΛ, μουλωχτά με τους ναζιζήδες , σ.3
- Ιστορικών Διαστάσεων Έγκλημα: Οι πράκτορες κλείνουν όλη τη βαριά βιομηχανία , σ.5
- Το καθεστώς μεθοδεύει την παράδοση του ελέγχου όλης της βιομηχανίας στη Ρωσία μέσω της πώλησης της ΔΕΠΑ , σ.7
- Οι σαμποταριστές χρεοκοπούν τη Βιομηχανία Φωσφορικών Λιπασμάτων , σ.13
- Η αντιναζιστική λαϊκή αντίσταση σε άνοδο, σ.13
- Η καταστροφή της παραγωγής χάλυβα, σ.15
- Ρώσικη κάθοδος στη Χαλκιδική , σ.15
- Οι υπερδυνάμεις και το πυρηνικό πρόγραμμα της Β. Κορέας , σ.16

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 23/3/2013

ΘΑΝΑΣΙΜΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΩΝ ΕΙΝΑΙ ΝΤΡΟΠΗ, ΕΙΝΑΙ ΤΑΞΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ, ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΗ ΝΑΖΙΣΤΙΚΗ Χρ. ΑΥΓΗ

Ένα τεράστιου πολιτικού βάρους χτύπημα δέχτηκε ο αγώνας των μεταλλωρύχων της Χαλκιδικής, όταν δύο ηγετικά στελέχη του ενός από τα τρία σωματεία τους επισκέφθηκαν προχθές τα γραφεία των ναζιστών της «Χρυσής Αυγής» στη Βουλή και φωτογραφήθηκαν δίπλα τους.

Για μας, αν τα τρία σωματεία δεν καταδικάσουν αποφασιστικά αυτή τη συνάντηση και οποιαδήποτε συνεργασία με τη Χ.Α., τότε το κίνημά τους σαν κίνημα εργατών όχι μόνο θα χάσει το δίκιο του, αλλά και θα μετατραπεί αυτόματα στο αντίθετό του, δηλαδή σε αντεργατικό και αντιδημοκρατικό κίνημα. Επίσης, εκτός από μεγάλη ντροπή, εκτός από ταξικό έγκλημα, οποιαδήποτε ενότητα των αγωνιζομένων μεταλλωρύχων με τους ναζιστές θα είναι και πολιτική αυτοκτονία. Και τούτο γιατί οι ψευτοαριστεροί τραμπούκοι και σαμποταριστές της επένδυσης, αυτοί οι φανατικοί εχθροί της εργατικής τάξης, που της αρνούνται τα μέσα της δουλειάς και

της ύπαρξής της, θα ενισχυθούν, καθώς δεν υπάρχουν χειρότεροι εχθροί του λαού από τους μαχαιροβγάλτες και ρατσιστές της Χ. Αυγής. Και τότε λίγοι θα θυμηθούν ότι τη σύμπλευση με τους χρυσαυγίτες σε συνδικαλιστικά κινήματα την εγκαινίασε ο ΣΥΡΙΖΑ με τη συμμαχία που έκανε μαζί τους στο κίνημα του «Δεν πληρώνω» στα διόδια της Κατερίνης το 2010 και την επανέλαβε το ΠΑΜΕ στη Χαλκίδα Ασπροπύργου το 2011, όταν τα στελέχη του χειροκροτούσαν τη συμμαχία της ΧΑ, που είχε έρθει για συμπάρταση.

Οι μεταλλωρύχοι πρέπει να κάνουν το αντίθετο από αυτό που θέλει το βρώμιχο

διακομματικό πολιτικό καθεστώς, δηλαδή μέσα από τη συνδικαλιστική και πολιτική απομόνωση που τους έχει επιβάλει να τους οδηγήσει σε συνεργασία με το πιο μισητό και χειρότερο κατακάθι του. Είναι αυτό το καθεστώς που ανοιχτά ή κλυμμένα και με δεξιά ή αριστερό μανδύα χτυπάει τώρα την επένδυση, προσφέρει πολιτικό και ηθικό εξωραϊσμό εδώ και χρόνια στη Χ.Α., επιτρέπει στους ναζιστές να δημαγωγούν ασύστολα στα ΜΜΕ σαν τάχα πατριώτες και φίλοι των φτωχών, δίνει σε αυτή την τραμπούκικη συμμορία πλήρη νομιμότητα, κρύβει από το λαό τις απάνθρωπες και εθνοπροδοτικές τους θέσεις, τους επιτρέπει να μπαίνουν στη Βουλή (μόνοι αυτοί σε όλο τον πλανήτη), τους ευλογεί με τους μητροπολίτες του και ταυτίζεται μαζί τους στα πιο καίρια ζητήματα της πολιτικής ζωής της χώρας.

Το ότι η όμιμη δήλωση συμπαράστασης

της Χρ. Αυγής στους μεταλλωρύχους έχει σα στόχο μόνο και μόνο να λερώσει και να καταρρακώσει τον αγώνα τους αποδεικνύεται από το ότι η συμμορία πήρε και συνεχίζει να παίρνει θέση κατά της επένδυσης στη Χαλκιδική. Τέτοιες προβοκάτισεις οι χρυσαυγίτες τις έχουν ξανακάνει.

Η Χρ. Αυγή πρέπει να καταγγεληθεί σήμερα ακόμα περισσότερο επειδή τώρα είναι ακόμα μεγαλύτερος ο κίνδυνος οι ναζιστές να μπουν στα συνδικάτα και να σκοτώσουν τους αγώνες που κάνει, για να επιβιώσει υλικά και να δυναμώσει ταξικά, η όλο και πιο χτυπημένη βιομηχανική εργατική τάξη, εκείνη που αποτελεί το μέλλον και την αληθινή εγγύηση για τη σωτηρία της χώρας.

Αθήνα, 23 Μάρτη 2013

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 27/3/2013

Οι μεταλλωρύχοι της Χαλκιδικής απαντούν αποφασιστικά στη ναζιστική προβοκάτσια και προστατεύουν τον αγώνα τους

Οι μεταλλωρύχοι της Χαλκιδικής με δύο σωματεία τους, εκείνο των επιφανειακών εργαζομένων «Σωματείο Εργατοτεχνιτών και Υπαλλήλων» και εκείνο των υπογειών «Σωματείο Εργαζομένων όλων των Ειδικοτήτων στις Υπόγειες Στόες», που και τα δύο τους μαζί αποτελούν τη μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων στα μεταλλεία, εξέδωσαν το απόγευμα της 23ης Μάρτη την παρακάτω ανακοίνωση:

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ

Εμείς οι εκπρόσωποι των δύο σωματείων των Μεταλλείων Κασσάνδρας διαχωρίζουμε τη θέση μας και δηλώνουμε την κάθετη αντίθεσή μας με την πρωτοβουλία εκπροσώπων του σωματείου εργαζομένων υπογειών παραγωγής να συναντηθούν με τους εκπροσώπους της Χρυσής Αυγής στα γραφεία της στη Βουλή ζητώντας να τους ενημερώσουν.

Αυτή η συνάντηση δεν ήταν αποτέλεσμα καμιάς συγκεκριμένης συλλογικής απόφασης των τριών σωματείων μας. Και δεν θα μπορούσε να είναι.

Εμείς εδώ πάνω δίνουμε έναν σκληρό και βαθιά δημοκρατικό αγώνα ενάντια σε ανθρώπους που χρησιμοποιούν σαν όπλα εναντίον μας τη βία και το ψέμα και αυτά τα καταγγέλλουμε διαρκώς και προσπαθούμε να κερδίσουμε στην υπόθεσή μας όλο το λαό, γιατί εκτός από τη δουλειά μας μας νοιάζει και το καλό όλων των εργαζομένων.

Δεν θα κάνουμε λοιπόν κάτι που στο όνομα μιας οποιασδήποτε συμπαράστασης θα βοηθούσε κόμματα με ιδέες και πρακτικές ρατσιστικές και φιλοναζιστικές.

Με τέτοια κόμματα δεν θέλουμε σαν εργατικό κίνημα να έχουμε καμία απολύτως συνεργασία.

Με αυτή τους την ανακοίνωση τα δύο σωματεία προστάτησαν ιδεολο-

γικά και πολιτικά τον αγώνα τους από τους ψευτοαριστερούς σαμποταριστές και έδωσαν μια πρώτη ισχυρή απάντηση στους κύκλους εκείνους, πολιτικούς και οικονομικούς, που θα ήθελαν να σπρώξουν τους μεταλλωρύχους να αναπτύξουν δεσμούς με τους ναζιστές. Στόχος αυτών των κύκλων, και στο βάθος στόχος όλου του επίσημου πολιτικού καθεστώτος, σε επίπεδο κορυφής τουλάχιστον, είναι καταρχάς να εκθέσουν και να διασύρουν πολιτικά τον αγώνα των μεταλλωρύχων υπέρ της επένδυσης και πιο μακροπρόθεσμα να χώσουν τους χρυσαυγίτες στο εργατικό και λαϊκό κίνημα, όπως ήδη επιχειρήσαν να κάνουν στη Χαλκίδα Ασπροπύργου (ΠΑΜΕ) και στα διόδια της Κατερίνης (ΣΥΡΙΖΑ). Όμως εδώ έσπασαν τα μούτρα τους, γιατί οι μεταλλωρύχοι δεν έκαναν όπως το ΠΑΜΕ στη Χαλκίδα Ασπροπύργου, που μετά την κατακραυγή είπε ότι δεν ήξερε ότι οι συμπαραστάτες ήταν χρυσαυγίτες και ότι οι χρυσαυγίτες ήταν κακοί γιατί ήταν φιλοεργοδοτικοί, χωρίς να πει κουβέντα για το ότι ήταν ναζιστές. Ούτε είπαν, όπως η κεντρική συντονιστική επιτροπή του «Δεν πληρώνω» για τα διόδια, ότι μπορεί όποιος θέλει να διαδηλώνει μαζί τους ακόμα και αν είναι ένας απρόσκλητος ναζιστής. Οι μεταλλωρύχοι των δύο σωματείων καταδίκασαν στα ίσια απόλυτα και κάθετα τη «Χρυσή Αυγή» σα ναζιστικό και ρατσιστικό κόμμα και απέκλεισαν οποιαδήποτε συνεργασία μαζί της.

Γιατί η Χρ. Αυγή δεν είναι ένα κόμμα σαν τα άλλα

Δυστυχώς μένει ακόμα ένα σοβαρό αγκάθι. Και αυτό είναι το ότι η ηγεσία του σωματείου των υπογειών εξέδωσε μια απαντητική ανακοίνωση, με την οποία να μην έμμεσα διαχωρίζεται από τους

χρυσαιγίτες πολιτικά, αλλά ουσιαστικά δεν κάνει καμιά αυτοκριτική, αφού υποστηρίζει το δικαίωμά της να «ενημερώνει» τη «Χρ. Αυγή». Έτσι ένα έστω μειοψηφικό κομμάτι μεταλλωρύχων συνεχίζει να μένει έκθετο στις επιθέσεις των εχθρών του. Διαβάζοντας πάντως προσεκτικά την ανακοίνωση, βλέπουμε να επιβεβαιώνεται η εκτίμησή μας ότι η ηγεσία των υπογειών έπεσε σε μια πολιτική προβοκάτσια που της έστησαν οι χρυσαυγίτες και οι εχθροί της επένδυσης που κρύβονται πίσω τους. Λέει συγκεκριμένα η ηγεσία των υπογειών ότι ενημέρωσε τους χρυσαυγίτες επειδή αυτοί (εννοείται μόνο αυτοί ανάμεσα στους αντιπάλους της επένδυσης) θέλανε «να τους ακούσουν». Αυτό σημαίνει ότι ήταν οι ναζιστές που, αξιοποιώντας την πολιτική απομόνωση των μεταλλωρύχων, έκαναν, με κάποιον τρόπο, νεύμα στο συγκεκριμένο σωματείο ότι τάχα θέλουν να «ακούσουν» τη θέση του, δηλαδή ότι είναι διατεθειμένοι να το υποστηρίξουν, πράγμα άλλωστε που επιβεβαίωσαν οι ναζιστές υποκριτικά και μετά τη συνάντηση. Αλλιώς δε θα είχε νόημα οι υπογείτες να επιδιώξουν ξαφνικά μια συνάντηση, αφού η «Χρ. Αυγή» είχε ήδη πάρει καθαρά θέση κατά της επένδυσης. Έτσι οι χρυσαυγίτες απόσπασαν τη συνάντηση, και κυρίως την προπαγανδιστικά πολύτιμη για τους εχθρούς της επένδυσης φωτογραφία, που συμβολίζει φιλικές σχέσεις ανάμεσα σε ένα εργατικό σωματείο και το μόνο κοινοβουλευτικό ναζιστικό κόμμα στον κόσμο. Αυτό το ίδιο ακριβώς είχαν επιχειρήσει οι χρυσαυγίτες και το 2010, όταν οι εργάτες της Επισκευαστικής Ζώνης στο Πέραμα με το κίνημα της «Αυτοοργάνωσης» προσπάθησαν να φτιάξουν ένα σωματείο Ζώνης. Αυτό δεν το αφήνει να δημιουργηθεί το ΠΑΜΕ εδώ και χρόνια, γιατί θέλει να υπάρχει ένα κλαδικό σωματείο στο οποίο να εξασφαλίζει πάντα με φερτούς κνίτες από άλλα μέρη, δηλαδή με «νόμιμη» νοθεί-

α, την πλειοψηφία. Τότε η εντελώς ανύπαρκτη στη Ζώνη «Χρυσή Αυγή» έβγαλε ανακοίνωση συμπαράστασης στην «Αυτοοργάνωση» για να τη λερώσει. Αμέσως οι συνδικαλιστές της «Αυτοοργάνωσης», με επικεφαλής τους συντρόφους μας, καταγγείλανε τη «Χρ. Αυγή» σαν ρατσιστική, αρνήθηκαν κάθε συμπάρταση από αυτήν και τη διώξαν από μια ανοιχτή συγκέντρωση στην οποία προσπάθησε να χωθεί. Έτσι το ψευτοΚΚΕ, που είχε ετοιμαστεί να κατηγορήσει την «Αυτοοργάνωση» για συνεργασία με τους ναζιστές, πάγωσε και χώθηκε στην τρύπα

συνέχεια στη σελ. 6

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη δ/ση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, Τ.Κ. 10432

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιήστε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο
Ελένη Κωνσταντινοπούλου
(Κωδικός 2988)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

ΣΥΡΙΖΑ: Ανοιχτά με τους ΑΝΕΛ, μουλωχτά με τους ναζίδες - Το φαιο-«κόκκινο» μέτωπο συγκροτείται γοργά

Ο Τσίπρας τελευταία μιλάει ανοιχτά. Δε χρειάζεται ούτε το τελευταίο φύλλο συκής «αριστεροσύνης» για να καλύπτει τα ανομήματα που σκαρώνει πάνω στην πλάτη του λαού τον οποίο κατέστρεψαν οι φαιο-«κόκκινοι» σύντροφοί του εδώ και 32 χρόνια. Έτσι, πρόσφατα και με αφορμή κάλεσμα του Καμμένου για πρόταση μομφής κατά του Στουρνάρα, ο παλιός κνίτης και νυν αρχηγός του «όλου ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ», της τελευταίας φορεσιάς της ηγετικής κλίμακας του ΣΥΝ, έφτιασε ουσιαστικά στρατηγική συμμαχία με τους Ανεξάρτητους Έλληνες (ΑΝΕΛ).

Λίγες μέρες αργότερα σε συνέντευξη Τύπου η νεαρή «ελπίδα» του σοσιαλφασισμού δήλωσε ότι, «όπως ο Τσάβες χρησιμοποιήσε δεξιούς υπουργούς για να σηματοδοτήσει την εθνική ενότητα στην πρώτη του κυβέρνηση», έτσι κι εκείνος θα χρησιμοποιήσει τους ακροδεξιούς και φαιο-«κόκκινους» οικονομικά «αστέρες» του κόμματος του Καμμένου.

Μάλιστα δεν ένωσε καμία ντροπή, όταν του επισημάνθηκαν οι ξετσιπώτα εθνορατσιστικές θέσεις της ηγεσίας και των στελεχών των ΑΝΕΛ, ειδικά σε ό,τι αφορά τους μετανάστες, περιοριζόμενος και γελώντας με θράσος στην απάντηση ότι αυτές οι θέσεις δεν αποτελούν κομμάτι της κοινής πλατφόρμας για «κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ». Αυτό το τελευταίο το είπε με τόνο ειρωνικό, ώστε σε οποιαδήποτε μελλοντική υπόμνηση να ισχυριστεί ότι το είπε «σκωπτικά», ωστόσο αυτή ακριβώς είναι η πραγματική θέση του αρχηγού του ΣΥΡΙΖΑ. Κι αυτό από μόνο του αποδεικνύει τι σόι ήταν ο «διεθνισμός» του ΣΥΝ στο μεταναστευτικό επί 20 χρόνια, ο οποίος σε μεγάλο βαθμό έφτιασε τους ναζίδες της Χρυσής Αυγής κόμμα με το προβοκατόρικο «όλοι μέσα χωρίς όρους-ανοιχτά σύνορα», που πρώτοι το πλήρωσαν, το πληρώνουν και θα το πληρώσουν οι βασιτισμένοι μετανάστες, κυρίως οι παλιότεροι.

Οι ΑΝΕΛ είναι ουσιαστικά ένα νέας κοπής φασιστικό ΛΑΟΣ, με τη διαφορά ότι εκείνο είχε στηθεί με υλικά από την κλασική σοβινιστική, παραδοσιακά αντικομμουνιστική ακροδεξιά, μέρος της οποίας ωστόσο δεν είχε προσχωρήσει εξ ολοκλήρου στο σοσιαλφασιστικό «αντικαπιταλισμό» στην οικονομία (κλασικά παραδείγματα οι Άδωνις Γεωργιάδης και Βορίδης και ο ξετσιπώτα φιλοναζιστής Θάνος Πλεύρης, τους οποίους προσέλαβε ο Σαμαράς στη νέα ΝΔ για να προβοκάρει τους πολιτικά φιλελεύθερους και να την εμπότισε με ακροδεξιά πολιτική ψυχολογία).

Αντίθετα, οι ΑΝΕΛ κρατάν όλο το χουνοφασισμό του ΛΑΟΣ σε επίπεδο πολιτικής και κοουλτούρας και πετάνε κάθε φιλοδυτική, έστω και υπεραντιδραστική, αντικομμουνιστική παράδοση στο όνομα ενός ακράτητου έρωτα για την πολιτική οικονομία, αλλά και για τη ρωσοφιλία του σοσιαλφασισμού. **Οι ΑΝΕΛ είναι ο χίτης μοναρχοφασίστας και χουντικός που σκέφτεται οικονομικά σαν κνίτης ή το πολύ σα συνασπισμαίος**, γιατί οι ΑΝΕΛ δεν επιτίθενται ανοιχτά στην οικονομία της αγοράς με συνθηματολογία κατάρτησής της.

Ωστόσο, η αντιφιλελεύθερη συνομοσιολογία τους, το χάιδεμα κάθε μεσαιωνικής καθυστέρησης περί «ψεκασιμών», κλεφτών πολιτικών, ελληνορθοδοξίας και «δυτικών σατανάδων» που θέλουν να καταστρέψουν την «ελληνορθόδοξη παράδοση», η ουσιαστική ταύτισή τους με τη «Χρυσή Αυγή» στον εντελώς κάλπικο εθνικοφασιστικό «αντιμερκελισμό», η συνθηματολογία και η

γραμμή τους τοποθετούν το έκτρωμα των ΑΝΕΛ ξεκάθαρα στην ακροδεξιά του πολιτικού φάσματος.

Και φυσικά, με αρχηγό έναν Καμμένο που επί χρόνια είχε για πολιτικό του μέντορα και λογογράφο το βρωμερό ιδεολογικό ταγόν της χούντας Γεωργαλά, οι φασίστες αυτοί δε θα μπορούσαν παρά να έχουν εκλεκτικές συγγένειες με τους ναζιστές. Έτσι, με αφορμή την υπόθεση της λίστας Λαγκάρντ και άσχετα από το ποιος από τους Παπανδρέου - Βενιζέλο - Παπαδήμο - Παπακωνσταντίνου και σία είχε ή όχι πραγματικές ευθύνες για το ζήτημα, **οι ΑΝΕΛ νομιμοποίησαν τη ναζιστική συμμορία των μαχαιροβγαλτών συνυπογράφοντας μαζί της μία εκ των προτάσεων για παραπομπή στη Βουλή.**

Και μόνο γι' αυτό το λόγο ένα κόμμα το οποίο θα εντασσόταν έστω και στην πιο αχνή μορφή Αριστεράς θα αρνιόταν από το σημείο εκείνο και πέρα να διατηρεί οποιεσδήποτε σχέσεις με αυτό το ασκέρι των ΑΝΕΛ. Ο ΣΥΡΙΖΑ ωστόσο, δηλαδή οι κνίτες που αποσπάστηκαν με σχέδιο από το ψευτοΚΚΕ το 1991 για να κάνουν εισοδησμό στην αστική τάξη, δεν έχει τέτοιας ηθικής και πολιτικής τάξης προβλήματα. **Με όχημα το εντελώς ψεύτικο και μπαμπέσικο δίλημμα «μνημόνιο-αντιμνημόνιο» οι ηγέτες του σοσιαλφασιστικού ΣΥΡΙΖΑ βαφτίζουν κάθε «αντιμνημονιακό» αντιλαϊκό κτήνος «προοδευτική δύναμη» και είναι έτοιμοι για κάθε είδους ερωτοτροπίες μαζί του.**

Φυσικά, η ρωσόδουλη από εποχής Φλωράκη ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ ξέρει καλά τι κάνει. **Ο Καμμένος, αξιοποιώντας την ακροδεξιά κοουλτούρα του και χωρίς καμιά αρχή, από κατηγορος (και δικαίως) του Κόκκαλη και του Λαλιώτη, τον οποίο συνέδεε ευθέως με τη σοσιαλφασιστική τρομοκρατία** (ενίοτε όμως με παιδαριώδη επιχειρήματα, τα οποία λειτούργουσιν προβοκατόρικα) **στις αρχές της δεκαετίας του '90, έγινε «ξαφνικά» θαυμαστής της πουτινικής Ρωσίας, δηλαδή της χώρας-αφεντικού των Κοκκαλαίων και των Λαλιώτηδων, και φυσικά των ΤσιπροΠαπαρηγαίων κάθε είδους.**

Έτσι, μετά τη νέα ΝΔ του ακροδεξιού και παλιού φίλου του Καμμένου, του Σαμαρά, **οι ΑΝΕΛ ετοιμάζονται κι εκείνοι για υπογραφή πρωτοκόλλου με το φασιστικό κόμμα των Πούτιν-Μεντβέντεφ «Ενιαία Ρωσία», στη βάση του κοινού «ορθόδοξου πολιτισμού Ελλάδας-Ρωσίας».** Για τέτοιο «κοινό πολιτισμό» με βάση την ορθοδοξία μεταξύ Μόσχας και Αθήνας έχει μιλήσει και ο κατά τα άλλα «άθροος μαρξιστής» Τσίπρας, **αποκαλύπτοντας πόση σχέση έχει όχι απλά με το μαρξισμό, αλλά γενικότερα με την πρόοδο και τη δημοκρατία.**

Οι έπαινοι του πρώτου ρωσόδουλου ηγέτη της ΝΔ, του Καραμανλή του Β' του ανηψιού, στον «εθνικά υπερήφανο» Τσίπρα και

η ταυτόχρονη αγιοποίηση του απερίγραπτου αυτού πρώην «πρωθυπουργού της χώρας μας» και κολλητού του Πούτιν από τους ΑΝΕΛ, που τον πρότειναν και για μελλοντικό πρόεδρο της Δημοκρατίας (ο «αντιμνημονιακός» Καμμένος ήταν άλλωστε υπουργός του σα στέλεχος της ΝΔ), ολοκληρώνουν γοργά ένα σκηνικό που βρίσκεται στα σπάργανα 50 χρόνια κι έχει πάρει σάρκα και οστά τις δυο τελευταίες δεκαετίες.

Από τη γέννηση στην ολοκλήρωση του φαιο-«κόκκινου» μετώπου

Πρόκειται για την **ενότητα των πραγματικών φαιών φασιστών με τους ψεύτικους «κόκκινους» σοσιαλφασίστες**, δηλαδή με τους προδότες της προλεταριακής επανάστασης αλλά και κάθε δημοκρατισμού, την οποία σαν ΟΑΚΚΕ έχουμε αποκαλέσει από τα μέσα της δεκαετίας του '90 **φαιο-«κόκκινο» μέτωπο.**

Ληξιαρχική πράξη γέννησης του φαιο-«κόκκινου» αποτέλεσε **το κοινό χτύπημα από τα χειρότερα πιο αντιδραστικά αντικομμουνιστικά στοιχεία της Δεξιάς, του Κέντρου και, κυρίως, από τους προδότες της ψευτοΑριστεράς που όλοι μαζί εμπόδισαν την κάθοδο του Ζαχαριάδη στην Ελλάδα** όταν αυτός ζήτησε να δικαστεί το 1962. Στη συνέχεια ήταν ο **υπονομευτικός, στην ουσία φιλοχουντικός ρόλος του ψευτοΚΚΕ καθ' υπόδειξη του Κρεμλίνου στην αντιφασιστική εξέγερση του Πολυτεχνείου το 1973. Αυτή η στάση των προδοτών** ανταμείφθηκε με την **νομιμοποίηση του ψευτοΚΚΕ**, του σοσιαλφασιστικού πραχτορείου της Μόσχας, το 1974, και μάλιστα **με νομική κατοχύρωση του ονόματος «ΚΚΕ» σε αυτό.** Ουσιαστικά, αυτή ήταν η πληρωμή των σοσιαλφασιστών ρεβιζιονιστών των Κολιγιάννη-Φλωράκη-Τσολλάκη και σία από την κλασική ελληνική αντίδραση για το θάμνισμα, τη διάλυση, το τσάκισμα του ηρωικού επαναστατικού κόμματος της εργατιάς της Ελλάδας, του πραγματικού ΚΚΕ.

Εκεί, ωστόσο, όπου το μέτωπο πατήθηκε για τα καλά ήταν στη συγκυβέρνηση ΝΔ-ΣΥΝ των Φλωράκη-Κύρκου το 1989. Το ψευτοΚΚΕ (σαν ΣΥΝ τότε), βρισκόταν πολύ δεξιότερα από την μισοδημοκρατική φιλοευρωπαϊκή ΝΔ του Μητσοτάκη, γι' αυτό **το κάψιμο των φακέλων στη Χαλυβουργική δεν ήταν στην ουσία το μέτωπο του ψευτοΚΚΕ με αυτή τη ΝΔ αλλά με τα πιο μαύρα, τα πιο μοναρχοφασιστικά και πιο ταγματσαφαλίτικα στοιχεία της από τα οποία οι προδότες σβήσαν με το κάψιμο των φακέλων το στίγμα της εθνοπροδοσίας και των εγκλημάτων τους κατά του λαού.** Δεν είναι τυχαίο ότι οι φασίστες του ΕΝΕΚ και της ΕΠΕΝ αποφάσισαν στις δεύτερες εκλογές του Νοέμβρη του 1989 να μην κατεβάσουν ψηφοδέλτια, αλλά να στηρίξουν τη ΝΔ, που μόλις είχε συγκυβερνήσει με τους «κομμουνιστές» καγκεμπίτες του Φλωράκη. Αυτή η βρωμιά του 1989 άνοιξε το δρόμο για την άνοδο τελικά του φαιού και ρωσόδουλου φασίστα Σαμαρά στην ηγεσία της ΝΔ, τον οποίο τώρα οι ψευτοαριστεροί ηγέτες της ΔΗΜΑΡ ξεπλένουν εντελώς. **Η πιο μαύρη Δεξιά, σαν αντάλλαγμα γι' αυτήν την πελώρια προσφορά, χάρισε**

στην ψευτο-Αριστερά την κρατική κάλυψη στα πανηγύρια της και στους ψεύτικους ύμνους της για το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ και τον ΔΣΕ. Έφτιασε η κρατική ΕΡΤ να καλύπτει εκδηλώσεις του ψευτοΚΚΕ για το δεύτερο αντάρτικο. Κάθε δημοκρατικός και αριστερός άνθρωπος καταλαβαίνει φυσικά ότι μόνο σε προδότες και διαστροφείς της πάλης του ΔΣΕ και του παλιού ΚΚΕ θα επέτρεπε αυτό το άθλιο φιλοχουντικό κράτος να παρουσιάζονται μέσα από τα κανάλια του και να διαδίδουν το «επαναστατικό» τους μήνυμα χωρίς καμία ενόχληση.

Το φαιο-«κόκκινο» στήθηκε πάνω στον κοινό αντιδυτικισμό, ο οποίος έγινε η εθνική ιδεολογία στη χώρα μας μετά την πτώση του Μητσοτάκη από την ηγεσία της ΝΔ, όταν ο εθνικιστής Έμπερτ και στη συνέχεια ο ρωσόδουλος Καραμανλής ο Β' έσυραν τη ΝΔ σε όλη τη γραμμή πίσω από την ψευτο-αριστερά τόσο στην οικονομία όσο στην ιδεολογία. Το πνεύμα ενότητας με τους γενοκτόνους σέρβους τσέτνικ του 1992-1999 και η υιοθέτηση των ορθοδοξοθησκοληπτων Κανέλλη - Ζουράρι του σοβινιστικού Δικτύου 21 (που το είχαν συστήσει σαμαρικοί ΠΟΛΑΝίτες) από το ψευτοΚΚΕ στο τέλος εκείνης της δεκαετίας έκλεισαν έναν κύκλο.

Πλέον ο κάθε «αριστερός αντιιμπεριαλιστής», ακόμα και ο τροτσκοαντικαπιταλιστής που δεν τον πολυενδιέφερε παλιά η εθνική ανεξαρτησία γιατί τη θεωρούσε «αστικό σύνθημα», είχαν μάθει καλά το νέο ποίημα: «όλοι μαζί στον αγώνα ενάντια στην νεοφιλελεύθερη δυτική ιμπεριαλιστική μονοκρατορία», ακόμα και με τους χειρότερους σοβινιστές παπάδες, με τους παλιούς χουντικούς γραφειοκράτες, πρέσβεις και δικαστικούς, με κάθε λογής κανίβαλο, αρκεί να μιλάει κατά της Δύσης και του καπιταλισμού της ελεύθερης αγοράς.

Η ολοκλήρωση αυτού του μετώπου έχει γίνει πια σε επάλληλους κύκλους: στο κυβερνητικό, ο φασίστας Σαμαράς που κάνει το «φιλελεύθερο» έχει ενωθεί με το σοσιαλφασίστα Κουβέλη που υποδύεται τον «αριστερό δημοκράτη». Στο αντιπολιτευτικό, ο Τσίπρας ενώνεται με τον Καμμένο, ο οποίος ετοιμάζεται και για μεταγραφές «αντιμνημονιακών» πρώην βουλευτών του φασιστικού ΛΑΟΣ.

Στο δε τάχα «εξωθεσμικό αντισυστημικό - κινηματικό», δηλαδή στο παρακρατικό επίπεδο, έχουμε την ένωση των αμιγών ναζιστών του «Μαύρου Κρίνου» του Καλέτζη με την ψευτοαριστερή φιλο-ναζιστική Συνομοσία Πυρήνων της Φωτιάς (ΣΠΦ). Η τελευταία σε προκήρυξη της του 2010 χωρίζει τους ναζιστές στα δύο, στους «συστημικούς» σαν τη Χρυσή Αυγή που είναι κακή κατά τη ΣΠΦ μονάχα επειδή έχει σχέσεις με το κράτος κι όχι επειδή είναι ναζιστική δολοφονική συμμορία, και στους «**τίμιους εθνικοσοσιαλιστές**» τύπου **Καλέτζη που είναι «σωστοί» αντικαπιταλιστές και πολεμάν τάχα το κράτος και το κεφάλαιο.** Ο δε χιτλερικός Καλέτζης, δηλωμένος ναζιστής και φυλετιστής και τρόφιμος των φυλακών επί χρόνια για φασιστική τρομοκρατία τη δεκαετία του '80, σε δηλώσεις του μετά τη σύλληψη των τεσσάρων ληστών στην Κοζάνη, τρεις εκ των οποίων δήλωσαν ανοιχτά μέλη της ΣΠΦ, εξέφρασε την αλληλεγγύη

συνέχεια στη σελ. 14

ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ ΜΟΙΡΑΖΟΥΝ ΟΤΙ ΑΠΟΜΕΝΕΙ

ΝΑ ΕΜΠΟΔΙΣΟΥΜΕ ΤΩΡΑ ΤΟΥΣ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΣ!

συνέχεια από τη σελ. 1

χωρήστε λίγο για να μην πέσω γιατί αν πέσω έρχεται ο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό το τελευταίο μάλιστα το είπα ανοιχτά προχθές στην τρόικα για λογαριασμό του Σαμαρά ο Στουρνάρας (Δίνω τα κλειδιά στον Τσίπρα). Αυτό είναι το συνεχές των εκβιασμών προς την ΕΕ. Η ΔΗΜΑΡ εκβιάζει την κυβέρνηση. Ο Τσίπρας πιέζει τη ΔΗΜΑΡ, το αριστερό ρεύμα και ο Καμμένος πιέζει τον Τσίπρα, και όλους τους πιέζει η «άκρα αντιμνημονιακή αριστερά» του καθεστώτος, δηλαδή οι ναζί. Το ψευτοΚΚΕ δεν πιέζει κανέναν η δουλειά του είναι να κλείνει τις επιχειρήσεις που επέζησαν των σαμποταριστικών κυβερνητικών μέτρων.

Για να μην εκτεθεί λοιπόν στην ΕΖ η κυβέρνηση ότι δεν θέλει να διώξει τους διεφθαρμένους ακόμα και με βούλα υπαλλήλους του δημόσιου, ο Μανιτάκης, δηλαδή η ΔΗΜΑΡ ανέλαβε να βάλει το βέτο. Και επειδή όλη η Ελλάδα βοά για την κάλυψη που δίνει σε όλο αυτό το κατακάθι της δημοσιο-υπαλληλίας η ΔΗΜΑΡ, αυτή ανέλαβε να σκεπάσει την παρανομία της με το δήθεν σεβασμό στη νομιμότητα. Δηλαδή αυτοί οι τύποι που ανακαλύπτουν νόμους με τους οποίους καταργούν το μισό Σύνταγμα στην καθισιά τους για να καταργήσουν συλλογικές διαπραγματεύσεις, νόμους προστασίας αμοιβών και συντάξεων, αυτοτέλειες ταμείων, σεβασμό περιουσίας των ασφαλιστικών φορέων και χίλια άλλα, ανακάλυψαν ξαφνικά ότι το πιο ιερό πράγμα στη χώρα είναι τα διεφθαρμένα υπηρεσιακά συμβούλια. Οι ίδιοι επίσης που αρνήθηκαν με λύσσα κάθε είδους αξιολόγηση επί 40 χρόνια και σάπισαν τη δημόσια διοίκηση επικαλούνται τώρα μια εντελώς τέλεια αξιολόγηση προκειμένου να διώξουν τους αποδειγμένα πιο μεγάλους τεμπέληδες της χώρας. Το έχουμε ξαναπεί. Είμαστε κατά του μαζικού διωξίματος των δημοσίων υπαλλήλων όπως θέλει η Τρόικα και οι φιλελεύθεροι γενικά, γιατί είμαστε αντίθετοι να ρίχνονται άνθρωποι, ιδιαίτερα οι πιο άμαθοι στο κολύμπι, στον παγωμένο ωκεανό της σημερινής υπερ-ανεργίας. Είμαστε και εμείς υπέρ της αξιοποίησης με σωστό τρόπο και με δημοκρατικό έλεγχο της δουλειάς των δημοσίων υπαλλήλων.

Αλλά η ΔΗΜΑΡ με την άρνησή της εδώ και μήνες να σκιστεί να ενεργοποιηθεί τα υπηρεσιακά συμβούλια, ή να νομοθετήσει κατάλληλα ώστε να καταργηθούν με τη σημερινή τους μορφή και να διωχτούν οι πιο κραυγαλέες περιπτώσεις διεφθαρμένων και κοπανατζήδων, απέδειξε ότι αυτή και πίσω από αυτή η κυβέρνηση, δεν υπερασπίζει τους δημόσιους υπαλλήλους, υπερασπίζει τους χειρότερους εκμεταλλευτές του λαού. Και αυτό το κάνει όλο το καθεστώς γιατί και τα άλλα τρία κόμματα και η ναζι-συμμορία υπερασπίζουν αυτού του είδους το «όχι» στην τρόικα, για ένα λόγο. Γιατί οι διεφθαρμένοι και οι κοπανατζήδες είναι η κοινωνική βάση της εξουσίας αυτού του καθεστώτος μέσα στο κράτος. Χωρίς το διεφθαρμένο κράτος, χωρίς τη διεφθαρμένη υπαλληλία, οι πολιτικοί πράκτορες του σοσιαλιμπεριαλισμού δεν θα μπορούσαν ούτε να σαμποτάζ τους να κάνουν μέσω των

δημοσίων υπηρεσιών, ούτε να αλώνουν τα συνδικάτα, να ρίχνουν τις κυβερνήσεις και να συντρίβουν τους επιμέρους αστούς που αντιστέκονταν στην προέλασή τους. Δεν ίδρωσε 40 χρόνια ο παπανδρείσμος σαν μέθοδος εθνικής εξαχρείωσης να δυναμώνει αυτήν ακριβώς την υπαλληλία για να την καταστρέψει μέσα σε κάνα δυο χρόνια η οποιαδήποτε τρόικα, που και αυτή είναι σε ένα επίπεδο διαβρωμένη και σαπισμένη από άλλα κλιμάκια του ίδιου εχθρού.

Ανάλογα ισχύουν για την πάλη τάχα ενάντια στο χαράτσι. Η ΔΗΜΑΡ εμφανίζεται εδώ να διαπραγματεύεται υπέρ των μικρών ιδιοκτητών. Στην πραγματικότητα δεν διαπραγματεύεται υπέρ αυτών αλλά με πρόσχημα αυτούς διαπραγματεύεται εναντίον των μεσαίων και για τη δήμηση της περιουσίας τους όπως έχουμε γράψει σε προηγούμενο εκτεταμένο άρθρο μας. Στην πραγματικότητα διαπραγματεύεται εναντίον και των μικρών.

Η ΔΗΜΑΡ και η κυβέρνηση λένε ότι οι φτωχοί πρέπει να πληρώνουν λιγότερο από όσο πληρώνουν, ενώ οι μεσαίοι και οι πλούσιοι περισσότερα. Αυτό φαίνεται εντελώς δίκαιο και αριστερό και το στηρίζουν οι της ΔΗΜΑΡ στο ότι χρειάζεται μια ταξική αναδιανομή των ποσών φορολογίας επειδή πρέπει να βγει ένα συγκεκριμένο ποσό φόρων που έχει συμφωνηθεί με την τρόικα πχ 3,2 δις Ευρώ. Όμως υπάρχουν **δύο** τρόποι να μαζευτούν περισσότεροι φόροι από την ακίνητη περιουσία: **ο ένας είναι** να αυξηθούν οι συντελεστές **για την κατοχή** μιας περιουσίας και **ο άλλος είναι** να μειωθούν οι συντελεστές φόρου **για τη γονική παροχή και για τις κληρονομίες**. Με αυτό το δεύτερο τρόπο μπορούν να παρθούν πολλαπλάσια ποσά σε φόρους. Η κυβέρνηση όμως αυξάνει διαρκώς σε δημοτικό επίπεδο τους φόρους σήμερα που δεν υπάρχει ρευστότητα και για τις γονικές παροχές και για τις κληρονομίες, ιδιαίτερα για τις μεσαίες και μεγάλες περιουσίες παράλληλα με τους φόρους κατοχής για αυτές, που τους κάνει εντελώς και άμεσα δημοτικούς φορολογώντας τους από 1000% (10 φορές) έως 10.000% (100 φορές) περισσότερο από όσο φορολογεί τις μικρές. Παράλληλα θέλει να μειώσει τους φόρους μεταβίβασης. Αυτά όλα μαζί σημαίνουν: Να υποχρεωθούν οι κάτοχοι μεσαίας κυρίως περιουσίας να πουλήσουν όσο όσο για να πληρώσουν τον τεράστιο φόρο κατοχής περιουσίας, αφού δεν θα μπορούν να τη μοιράσουν στα παιδιά τους ή αυτά να την πάρουν μετά θάνατο. Και επειδή αυτοί που θα αγοράσουν είναι οι μόνοι που θα έχουν πολύ ρευστό διαθέσιμο, που θα μπορούν να αισθάνονται οικονομικά και πολιτικά ασφαλείς στην Ελλάδα και που θα μπορούν να έχουν για πάντα μια ευνοϊκή πολεοδομική και φορολογική νομοθεσία, δηλαδή οι πλούσιοι και μεσαίοι Ρώσοι, αυτοί μειώνουν τους συντελεστές μεταβίβασης, δηλαδή αγοράς, ώστε οι νέοι αγοραστές να ευνοηθούν πολλαπλά. Στην πραγματικότητα και τους μικρούς τους τσεκουρώνουν γιατί τους κρατάνε πολύ ψηλά τους φόρους μεταβίβασης, όχι τόσο αυτούς τους φόρους που δίνουν στο κράτος, αλλά αυτούς που δίνουν για τα λεγόμενα συμβολαιογραφικά των δωρεών

και γονικών παροχών (εισφορές σε ταμεία δικηγόρων, συμβολαιογράφων, σε υποθηκοφυλακεία), που για τις μικρές περιουσίες είναι πολλαπλάσια από τα φορολογικά και που μεγαλώνουν δυσθεώρητα επειδή είναι αναλογικά με τις τιμές των αντικειμενικών αξιών. Αυτές όμως δεν τις ρίχνουν εκεί που βρίσκονται πραγματικά, δηλαδή τα κτήνη που τώρα κάνουν πως νοιάζονται και διαπραγματεύονται με την τρόικα πτώση 50-10 Ευρώ για το χαράτσι των μικρών ιδιοκτητών, τους σφαγιάζουν στην πραγματικότητα με αντικειμενικές αξίες που τους μετατρέπουν σε μεσαίους ιδιοκτήτες και για την κατοχή αλλά και για τις δωρεές και γονικές παροχές με ποσά που υπερβαίνουν τα 200 Ευρώ και φτάνουν τις χιλιάδες Ευρώ. Και όλα αυτά γίνονται πάνω στην καταστροφή, την πείνα και την ανεργία!

Αντίθετα αν μείωναν τις αντικειμενικές τιμές, ακόμα και αν μείωναν καθόλου ή ελάχιστα τους συντελεστές γονικών παροχών και δωρεών θα αυξάνονταν τόσο πολύ τα συνολικά φορολογικά οφέλη από την ακίνητη περιουσία ώστε η φορολογία και των μικρών θα μειωνόταν μέχρι μηδενισμού και τα 3,2 δις Ευρώ θα έβγαιναν για τις δύσκολες χρονιές που ζούμε. Αυτά όλα χώρια από το ότι δεν θα χρειάζονταν καν τέτοιοι συνολικοί φόροι των, σώνει και καλά, 3,2 δις Ευρώ αν επιτρεπόταν και δεν σαμποταριζόταν η βιομηχανική παραγωγή από τα 6 κόμματα και τη συμμορία, αν διευκολύνονταν και δεν σαμποτάρονταν οι εξαγωγές και ο τουρισμός, και βέβαια αν έστω και για λίγο κυνηγιόνταν οι πραγματικοί φοροφυγάδες και δεν διαλύονταν κυριολεκτικά οι εφορίες εκεί που η κοινωνία τις είχε ανάγκη.

Γράφαμε όταν γινόταν η συζήτηση για την αύξηση των συντελεστών φορολόγησης για τις μεσαίες και μεγάλες ιδιοκτησίες στα τέλη του 2012, ότι αυτή θα γινόταν από τη ΔΗΜΑΡ με το πρόσχημα ότι θα έπρεπε η φορολόγηση για τις μικρές ιδιοκτησίες. Αυτό προσπάθησαν ΔΗΜΑΡ και ΠΑΣΟΚ να περάσουν εκείνες τις μέρες αλλά υπήρξε μια εξέγερση από τους πολιτικούς εκπροσώπους των μεσαίων και των πλούσιων ιδιοκτητών, μέσα στη ΝΔ, ότι έτσι οι περιουσίες τους θα δημεύονταν. Έτσι το ανέβαλαν για αργότερα. Το αργότερα ήταν τώρα που έπρεπε οπωσδήποτε η χώρα να πάρει τη δόση της. Ενώ λοιπόν έπρεπε να έχουν ετοιμάσει το νόμο με τους μεγαλύτερους συντελεστές και να τον παλέψουν στα ίσα πολιτικά το Μάρτη, άφησαν τον χρόνο να περάσει οπότε δεν θα υπήρχε ενιαίος φόρος για το 2013. Έτσι υποχρέωσαν την τρόικα να ξαναβάλει το χαράτσι μέσω των λογαριασμών της ΔΕΗ ώστε να βγει το προσυμφωνημένο ποσό φόρου για το 2013. Τώρα λοιπόν η ΔΗΜΑΡ έβαλε μείωση του χαράτσι μέσω της ΔΕΗ για τους μικρομεσαίους με αντάλλαγμα να αυξήσει στη συνέχεια τους φόρους για τους πιο πλού-

σιους. Αν η τρόικα δεν δεχόταν αυτή τη λύση τότε η ΔΗΜΑΡ απείλησε ότι θα έριχνε την κυβέρνηση. **Αν την δεχόταν, που από ότι λέγεται τη δέχεται, τότε είναι δεδομένο ότι θα αυξηθούν αργότερα οι υπόλοιποι συντελεστές. Που σημαίνει ότι τότε όσο και να φωνάζουν οι διαφωνούντες της ΝΔ οι άλλοι θα τους απαντάνε ότι είναι δεσμευμένοι από την Τρόικα.** Άλλωστε ήδη πήραν κάποιους σοβαρούς πόντους και με το ΕΕΤΗΔΕ οι ΔΗΜΑΡο-κυβερνήτες καθώς θα αυξηθούν οι φόροι για τα ηλεκτροδοτούμενα εκτός αντικειμενικής αξίας που αφορούν γενικά ακριβή γη που λιμπίζονται οι ρώσοι. Η μόνη αντίσταση που προέβαλε η τρόικα στους ρωσόδουλους στην υπόθεση των ακινήτων ήταν όταν τους ζήτησε πριν σηκώσουν τους συντελεστές στο ενιαίο φόρο για τα ακίνητα να μειώσουν τις αντικειμενικές. Θα δούμε αν και πόσο θα τις μειώσουν αυτοί και ποιος θα τους επιβάλει να το κάνουν σωστά. Γενικά όταν θέλουν να πάρουν κάτι από το λαό ή από την υπόλοιπη αστική τάξη οι ρωσόδουλοι, βάζουν μπροστά την τρόικα, και σπυρνήθωσ η τρόικα κάνει αυτό που θέλουν. Σήμερα η Δύση, ιδιαίτερα η Γερμανία έχει καταντήσει ένα εργαλείο των ρωσόδουλων σαμποτέρ και αυτό δεν φάνηκε πουθενά τόσο καθαρά όσο στην Κύπρο.

Είναι χαρακτηριστικό πως αυτοί οι παρακμασμένοι δυτικοί μονοπωλιστές δεν μπαίνουν καν στον κόπο να ασχοληθούν με το ότι μπροστά στα μάτια τους ολάκερη η ελληνική βιομηχανία καταρρέει που σημαίνει ότι όχι στα 300 Ευρώ αν πάει ο κατώτατος μισθός αλλά και στα 50 Ευρώ να πάει, ο κρατικός ισολογισμός δεν θα κλείνει και το χρέος θα αυξάνεται ενώ η ανεργία θα βαδίζει με ποσοστά πάνω από το 50%, οπότε αυτοί θα πληρώνουν για να ζουν μια εξαθλιωμένη χώρα και ο λαός της και όλοι οι λαοί του κόσμου θα τη βρίζουν ενώ οι πραγματικοί σαμποταριστές αποικιοκράτες καταχτητές θα γελάνε.

Φίλοι δημοκράτες, πατριώτες, ελληνική λαέ σταματήστε τώρα τους σαμποταριστές. Κάθε μέρα που περνάει καταστρέφονται οι υλικοί και γνωστικοί ζωντανοί όροι ύπαρξης του λαού μας. Καταστρέφονται τα μηχανήματα και ταυτόχρονα καταστρέφονται αχρηστεύονται οι γνώσεις, οι δεξιότητες των ειδικών, των τεχνιτών. Κάθε μέρα χύνεται αίμα από τις ανοιχτές φλέβες μας, χώρια από την καχεξία μας στην οποία ήδη μας έχουν ρίξει οι σαμποταριστές και οι ηλίθιοι χοντρόπετσοι δανειστές μας. Η χώρα είναι στα χέρια του λαού μας ή καλύτερα όποιου βλέπει έστω και λίγο την αληθινή πηγή του κακού, τον πραγματικό δολοφόνο. Φίλοι της ΟΑΚΚΕ, σταθείτε δίπλα μας. Κάθε μέρα που χάνεται σήμερα από την οργάνωση της πρωτοπορίας, ισοδυναμεί με μήνες και με χρόνια από τα μεθαιριανά της σκλαβιάς που έρχεται αν τώρα δεν αντιδράσουμε.

Θυμίζουμε στους αναγνώστες μας ότι η Νέα Ανατολή κυκλοφορεί πανελλαδικά και μπορούν να την αναζητήσουν στα κεντρικά πρακτορεία σε όλη τη χώρα

ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑ: ΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΚΛΕΙΝΟΥΝ ΟΛΗ ΤΗ ΒΑΡΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Πρόκειται για ένα πρωτοφανές, ένα ιστορικών διαστάσεων έγκλημα. Πρόκειται για την καταστροφή της Ελλάδας σαν έστω και μεσαία ανεπτυγμένης βιομηχανικής χώρας. Πρόκειται για μία οπισθοδρομική του χρόνων. Αν δεν σταματήσουμε τα ηγετικά κτήνη των έξι κομμάτων και της μίας συμμορίας η Ελλάδα θα αλλάξει εποχή και ήπειρο, και θα βρεθεί στον πάτο των κρατών της γης. Τα μαρτύρια του λαού μας ετοιμάζονται ανείπωτα. Δεν θα μιλάμε για κινέζικα μεροκάματα, ούτε για μπανγκλαντεσιανά. Αυτές οι χώρες παράγουν. Θα μιλάμε για μεροκάματα Σομαλίας και παρακάτω.

Από την εφημερίδα Κέρδος (22/12/2012) διαβάζουμε:

«...κάθε 24ωρο της περιόδου Οκτώβριος 2011-Σεπτέμβριος 2012 οι απασχολούμενοι στις βιομηχανίες της χώρας μειώνονταν κατά 170 άτομα ή έκλεινε, θα μπορούσε να πει κάποιος, ένα εργοστάσιο με 170 εργαζομένους (...). Σωρευτικά, από το τρίτο τρίμηνο του 2009 έως το τρίτο τρίμηνο του 2012 η μείωση των θέσεων εργασίας στη μεταποιητική βιομηχανία της χώρας ανέρχεται σε 30,6%. Κατά την τριετία αυτή ο αριθμός των απασχολούμενων στον τομέα συρρικνώθηκε κατά 157.368 άτομα».

Η Νέα Ανατολή έχει πολλές φορές αναφερθεί στην αρθρογραφία της στο συνεχές σαμποτάζ της βιομηχανίας από το σοσιαλφασιστικό μπλοκ κορυφής που κυβερνάει τη χώρα εδώ και δεκαετίες και στις καταστροφικές του συνέπειες για την οικονομία. Έχει αποκαλύψει πως για χρόνια υποσκάπτονταν τα θεμέλια της οικονομίας της χώρας από τους σαμποταριστές, που στόχο είχαν να καλλιεργήσουν το άγονο έδαφος πάνω στο οποίο πατάνε σήμερα οι ρώσοι αποικιοκράτες και οι κινέζοι σύμμαχοι τους.

Σήμερα γίνεται περισσότερο φανερός στα μάτια του λαού ο εγκληματικός τους χαρακτήρας, αφού όταν η χρεοκοπία σφίγγει τη θηλιά στο λαό μας και θάπρεπε -έστω και στο παραπέντε- να στηριχτεί στοιχειωδώς κάθε μορφή παραγωγής, **αυτοί χτυπάνε αλύπητα ιδιαίτερα τις ελάχιστες μεγάλες βιομηχανίες που στέκονται ακόμα όρθιες και κατά προτεραιότητα τις βαριές και μάλιστα μέχρι τελικής κατάρρευσης.**

Είναι αποκαλυπτικό το άρθρο της εφημερίδας ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ της Δευτέρας 8 Απριλίου 2013 για μία έκτακτη σύσκεψη που έγινε στο υπουργείο Οικονομικών στις 29/3/2013 μεταξύ των ελάχιστων πια εκπροσώπων της βαρειάς βιομηχανίας που έχει απομείνει και κυβερνητικών ηγετικών στελεχών μετά τις διαμαρτυρίες των πρώτων για τους συνεχείς φόρους και το υψηλό κόστος ενέργειας. Όσα διαδραματίστηκαν σ' αυτή τη συνάντηση επιβεβαιώνουν πλήρως το αναλυτικό άρθρο μας στο προηγούμενο φύλλο της Νέας Ανατολής (αρ. φ. 485) με τίτλο «Ο τρομερός μοχλός του βιομηχανικού σαμποτάζ που ονομάζεται αύξηση του ενεργειακού κόστους, ειδικά του κόστους της ηλεκτρικής ενέργειας».

Όπως αναφέρει το άρθρο, είχε προηγηθεί σύσκεψη στο Μαξίμου με το Σαμαρά, ο οποίος είχε «προσωπική εμπλοκή» στο θέμα.

Στη σύσκεψη της 29/3 συμμετείχαν ο Μιλιτηνός, ο Νίκος Μάνεσης της Ελληνικής Χαλυβουργίας με το γιό του Μιχάλη, ο Στασινόπουλος της ΒΙΟΧΑΛΚΟ, δύο μέλη της οικογένειας Δοντά που έχει την κλωστουφαντουργική ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ, ο Βουλγαράκης της ΓΙΟΥΛΑ, ο Γιώργος Αγγελόπουλος με τον Σκινδήλια, της Χαλυβουργικής, και ο εκτελεστικός αντιπρόεδρος του ΣΕΒ Κυριαζής. Προφανώς ο Μιλιτηνός, επίλεκτο στέλεχος των ανατολικών σαμποταριστών-ολιγαρχών, θα χώθηκε στην ομάδα των διαμαρτυρομένων για να την τορπιλίσει κάποια στιγμή αφού αυτός είναι υπερ-επιδοτούμενος θύτης και όχι θύμα της ακριβής κρατι-

κής ηλεκτρικής ενέργειας. Ο υφυπουργός ενέργειας Παπαγεωργίου ανέλαβε να διαβάσει τις αποφάσεις που είχαν ληφθεί υποτίθεται για την αντιμετώπιση των προβλημάτων λειτουργίας των βιομηχανιών. Όπως αναφέρει το ρεπορτάζ: «Υπήρχαν ορισμένα τολμηρά μέτρα, όπως π.χ. η μείωση των τιμολογίων κατά 15% στη μέση τάση, αλλά για τις μεγάλες ενεργοβόρες βιομηχανίες σχεδόν τίποτε. Ούτε οι ειδικοί φόροι που βαρύνουν την παραγωγή μειώνονταν, ούτε τα άλλα αιτήματα είχαν ικανοποιηθεί. Με δυο λόγια, όλη η προσπάθεια να βρεθεί μια λύση ώστε να διασωθούν οι επιχειρήσεις και μαζί με αυτές οι θέσεις εργασίας είχε καταλήξει σε μια φούσκα διανθισμένη με πολλές υποσχέσεις και τίποτε ουσιαστικό».

Η οργή των επιχειρηματιών οδήγησε σε έκρηξη. Ο κ. Μάνεσης, εκνευρισμένος από την αντιμετώπιση, άρχισε να φωνάζει ότι οι βιομηχανίες δεν θα μπορέσουν να αντέξουν άλλο. Επικράτησε αμηχανία, καθώς η σεβάσμια φιγούρα του ηλικιωμένου βιομηχάνου τρίτης γενιάς να κατακραυμώνει την κυβέρνηση αγανακτισμένος δεν ήταν κάτι που περίμεναν. Οι υπουργοί, από την πλευρά τους, προσπάθησαν να υπεραμυνθούν των αποφάσεών τους επικαλούμενοι τα προβλήματα της ΔΕΗ, που δεν αφήνουν περιθώρια για πολλούς χειρισμούς...

Ο κ. Αγγελόπουλος προσπάθησε να κατευνάσει τα πνεύματα στρέφοντας τη συζήτηση σε εναλλακτικές προτάσεις. «Μειώστε το ενεργειακό κόστος και σε αντιστάθμισμα φορολογήστε τα κέρδη μας», πρότεινε απευθυνόμενος στον κ. Χατζηδάκη. Την πρόταση αυτή, είπε ο υπουργός Ανάπτυξης, την είχε αναφέρει και ο κ. Μιλιτηνός στη σύσκεψη στο Μαξίμου, αλλά δεν έγινε αποδεκτή. Η απάντηση στον υπουργό ήταν η οχλαγωγία που δημιούργησαν οι εκφράσεις αποδοκμασίας που διατύπωσαν ταυτόχρονα όλοι οι επιχειρηματίες: Χάρης Κυριαζής (Εκτελεστικός αντιπρόεδρος του ΣΕΒ), Ευάγγελος Μιλιτηνός (Πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος του ομίλου Μιλιτηνός), Γιώργος Αγγελόπουλος (Χαλυβουργική), Ευάγγελος Βουλγαράκης (Διευθύνων σύμβουλος της υαλοφυλακής ΓΙΟΥΛΑ).

...Ο «διάλογος» των κυβερνητικών στελεχών με τους επιχειρηματίες συνεχίστηκε σε κλίμα έντασης και συνεχών διαξίφισμών. Ο κ. Βουλγαράκης της ΓΙΟΥΛΑ επέμενε για το ενεργειακό κόστος που αφαιρεί από τις ελληνικές επιχειρήσεις κάθε δυνατότητα ανταγωνισμού με τις ευρωπαϊκές και άλλες βιομηχανίες, ζητώντας να μειωθούν τουλάχιστον οι ειδικοί φόροι που έχουν επιβληθεί στην ενέργεια. Ο κ. Χατζηδάκης απάντησε λέγοντας: «Το έθεσα στον κ. Στουρνάρα, αλλά δεν το συζητά σε αυτή τη φάση. Σχεδόν έκλεισε το τηλέφωνο». Η απάντηση του υπουργού προκάλεσε νέες εντάσεις, με τον εκτελεστικό αντιπρόεδρο του ΣΕΒ κ. Χ. Κυριαζή να φωνάζει γιατί δεν είναι ο κ. Στουρνάρας παρών στη συζήτηση και να επιμένει ότι πρέπει να του ζητήσουν να έρθει στη συνάντηση να τους μιλήσει. «Στον κάτω όροφο είναι, γιατί δεν τον καλείτε να μας το πει ο ίδιος;» ρωτούσε επίμονα.

«Οι τράπεζες δεν δίνουν χρήματα, η εσωτερική αγορά έχει πεθάνει λόγω της ύφεσης, οι φόροι μας έχουν εξαντλήσει και το κόστος ενέργειας δεν μας επιτρέπει να ανταγωνιστούμε τις ξένες βιομηχανίες», έλε-

γαν εν χορώ οι επιχειρηματίες. «Πρέπει να κάνετε κάτι τώρα πριν να είναι αργά για όλους μας», επέμεναν. «Μειώστε τουλάχιστον τον ειδικό φόρο στο φυσικό αέριο», πρότειναν. Η απάντηση της πολιτικής ηγεσίας δόθηκε ωμά χωρίς καμία ωραιοποίηση: «Δεν συζητείται τέτοιο θέμα. Ξεχάστε το, πρέπει να πουληθεί η ΔΕΠΑ. Δεν μπορούμε να μειώσουμε τίποτε».

Εδώ βλέπουμε πόσο ομολογούν ότι η ΔΕΠΑ έχει πιο ψηλές τιμές από όσο θα μπορούσε και όσο θα έπρεπε με το επιχείρημα ότι πρέπει να πουληθεί, και μάλιστα στη Ρωσία που καθορίζει ήδη τις πιο ψηλές τιμές στην Ευρώπη για το ελληνικό φυσικό αέριο.

«Μαζική ήταν η επίθεση των παριστάμενων επιχειρηματιών στη ΔΕΗ. Εκτοξεύτηκαν κατηγορίες για κατάχρηση της μονοπωλιακής θέσης στην αγορά, αυταρχική συμπεριφορά που αποκλείει κάθε ισότιμο διάλογο με τη διοίκηση και άλλα ανάλογα, με τον κ. Χατζηδάκη να διαβεβαιώνει ότι δεν είναι πια έτσι, έχει αλλάξει η στάση της κ.λπ.

Ο κ. Μιχάλης Μάνεσης παρενέβη λέγοντας: «Ναι, αλλά το έργο του 1,5 δισ. της ΔΕΗ στην Πτολεμαΐδα ξέρατε να το δώσετε. Γιατί δεν ρίξατε αυτά τα χρήματα στην οικονομία;»... Στο σημείο αυτό παρενέβη ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Περιβάλλοντος κ. Μαθιουδάκης με το επιχείρημα ότι έπρεπε να δοθεί το έργο γιατί το 2020 θα υπάρχει έλλειψη ενέργειας στη χώρα. «Ποιο 2020;» του απάντησε με απόγνωση ο κ. Νίκος Μάνεσης, για να προσθέσει: «Εμείς δεν ξέρουμε τι θα γίνει την άλλη Παρασκευή και αν θα είμαστε ανοιχτοί κι εσείς προγραμματίζετε για το 2020; Αν συνεχίσουμε έτσι θα καταρρεύσουν όλες οι βιομηχανίες και εσείς ασχολείστε για να εξασφαλίσετε ενέργεια για το 2020!»

Δηλαδή αφού οι σαμποταριστές καθυστέρησαν επί αρκετά χρόνια το έργο της Πτολεμαΐδας που θα παρήγαγε σήμερα φτηνό ηλεκτρικό από το λιγνίτη, το βάλανε μπροστά μόνο και μόνο για να αφαιρέσουν κρίσιμη κεφαλαιακή μάζα από τη χρεωμένη πλέον ΔΕΗ (και βέβαια όποτε θέλουν θα μπορέσουν να το σταματήσουν πριν βγάλει φτηνό ρεύμα). Αυτό το κάνανε δηλαδή αφού πήγαν το χρέος της ΔΕΗ στα ύψη με πολλούς τρόπους, πχ σαμποτάρισμα της χρήσης λιθάνθρακα, επιδότηση ακριβών φωτοβολταϊκών και ανεμογεννητριών, σαμποτάζ μικρών υδροηλεκτρικών έργων, σαμποτάζ με το χαράτσι σε συνδυασμό με το κίνημα των φωτοπολυ-συριζαίο-κνιτών του «δεν πληρώνω», σαμποτάζ με τις πολύ βαριές ποινές για την εκπομπή διοξειδίου σε μια χώρα που η παραγωγή διοξειδίου έπεφτε.

Και συνεχίζει το ρεπορτάζ:

«Λίγο αργότερα η συνάντηση έληξε, με τους επιχειρηματίες να αποχωρούν απογοητευμένοι και τον κ. Χατζηδάκη και τους άλλους υπηρεσιακούς και μη παράγοντες προβληματισμένους, αλλά ταυτόχρονα ανακουφισμένους που το «κράξιμο» είχε τελειώσει. Προφανώς από τις αντιδράσεις κατανόησαν τη δεινή κατάσταση της ελληνικής βιομηχανίας και λίγες ημέρες αργότερα τους επιχειρηματίες κάλεσε ο Ανεξάρτητος Διαχειριστής Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας (ΑΔΜΗΕ). Τους ενημέρωσαν για μια ρύθμιση για την αποζημίωση όταν διακόπτεται η ισχύς, μέτρο που εφαρμόζεται σε όλη την Ευρώπη εκτός από την Ελλάδα. Αλλά και πάλι το όφελος είναι μόλις 60 εκατ. για όλη τη βιομηχανία. Και μπορεί να είναι μεγάλο ποσό, αλλά στην προκειμένη περίπτωση είναι ασπιρίνη για βαριά αρρώστια, όταν το ενεργειακό κόστος και μόνο επιβαρύνει έως και το 50% του συνολικού κόστους της παραγωγικής διαδι-

κασίας. Επίσης, μόνον οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης (οι υψηλότεροι στην Ευρώπη) επιβαρύνουν με 5% το τελικό κόστος» (οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Στη συνέχεια το άρθρο αναφέρει μερικές βιομηχανίες που οδηγούνται σε κλείσιμο από τους σαμποταριστές. Ανάμεσά τους και έξι ενεργοβόρες (με μαύρα γράμματα) που κλείσανε ή πάνε για κλείσιμο λόγω των απαγορευτικών για την παραγωγή τιμών ενέργειας. **Ανάμεσα του όλες οι χαλυβουργίες!!! Πρόκειται για ένα πρωτοφανές, ένα ιστορικών διαστάσεων έγκλημα. Πρόκειται για την καταστροφή της Ελλάδας σαν έστω και μεσαία ανεπτυγμένης βιομηχανικής χώρας. Πρόκειται για μία οπισθοδρομική 100 χρόνων. Αν δεν σταματήσουμε τα κτήνη των 6 κομμάτων και της μίας συμμορίας η Ελλάδα θα αλλάξει εποχή και ήπειρο, και θα βρεθεί στον πάτο των κρατών της γης. Τα μαρτύρια του λαού μας ετοιμάζονται ανείπωτα. Δεν θα μιλάμε για κινέζικα μεροκάματα, ούτε για μπανγκλαντεσιανά. Αυτές οι χώρες παράγουν. Θα μιλάμε για μεροκάματα Σομαλίας και παρακάτω.**

ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ: Ανέστειλε οριστικά τη λειτουργία του εργοστασίου της στη Χαλκίδα και όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή της: «Το εργοστάσιο της Χαλκίδας υπέστη σοβαρή μείωση πωλήσεων λόγω της συρρίκνωσης της κατασκευαστικής δραστηριότητας στην Αττική, κύρια αγορά του εργοστασίου, κατά 80% από το 2008 έως σήμερα».

SCA Hellas: Η σουηδική πολυεθνική ανακοίνωσε τον Μάρτιο το κλείσιμο του εργοστασίου χαρτοποιίας στην Πάτρα. Σε σχετική ανακοίνωσή της ανέφερε: «Λαμβάνοντας υπόψη τις δύσκολες οικονομικές συνθήκες που επικρατούν στην Ελλάδα, κλείνει το εργοστάσιο για να προσαρμοστεί η εταιρεία στην τρέχουσα κατάσταση και να εξασφαλίσει τη βιώσιμη παρουσία της στην ελληνική αγορά». Η επιχείρηση μετά την απόφασή της πρόσφερε πακέτο θεμελιώδους εξόδου σε όλους τους εργαζόμενους.

COCA-COLA 3E: Έχει προβεί μέχρι σήμερα σε διακοπή παραγωγής στις μονάδες στο Μεσολόγγι, στη Ρόδο, στην Κέρκυρα και στην Πάτρα, ενώ μεταφέρει την έδρα της στην Ελβετία. Η εταιρεία εφάρμοσε και προγράμματα μείωσης του προσωπικού, ενώ συνεχίζει να διατηρεί σε λειτουργία τις μονάδες Αθηνών, Βόλου και Θεσσαλονίκης.

Persico - Ηβη: Στις αρχές Ιανουαρίου έκλεισε το εργοστάσιο που εμφιάλωνε νερό στο Λουτράκι για λόγους βιωσιμότητας και ζήτησε από τους λιγιστούς εργαζόμενους, εάν θέλουν να συνεχίσουν να εργάζονται στην εταιρεία, να μετακινηθούν στα Οινόφυτα, διαφορετικά θα απολυθούν με τη νόμιμη αποζημίωση.

ΣΕΛΜΑΝ: Η εταιρεία προχώρησε τον Φεβρουάριο στη διακοπή κάθε δραστηριότητας του εργοστασίου της στο Βασιλικό Χαλκίδας και στην ανακοίνωσή της επικαλείται ως λόγους για τους οποίους έβαλε λουκέτο στη μονάδα «τη ραγδαία αύξηση της τιμής των βασικών πρώτων υλών -και συγκεκριμένα της ξυλείας κατά 20% λόγω διπλασιασμού της τιμής του πετρελαίου θέρμανσης- και στροφή των καταναλωτών στη χρήση ξυλείας για θέρμανση».

ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ: Η ιστορική ελληνική βιομηχανία, καμάρι στη βιομηχανοποίηση της χώρας κατά τη δεκαετία του 1960, παίρνει σειρά μέτρων για τον έλεγχο του κόστους. Το σωματείο της εταιρείας έχει ενημερωθεί από τη διεύθυνση της επιχείρησης ότι θα προχωρήσει σε μείωση 170 θέσεων εργασίας με πρόγραμμα εθελουσίας εξόδου, μείωση των αποδοχών κατά 20%, κατάρ-

Οι μεταλλωρύχοι της Χαλκιδικής απαντούν αποφασιστικά στη ναζιστική προβοκάτσια και προστατεύουν τον αγώνα τους

συνέχεια από τη σελ. 2

του. Μετά από λίγο οι χρυσαυγίτες, αθόρυβα ως συνήθως, συμπαρατάχθηκαν με το ΠΑΜΕ ενάντια στο σωματείο Ζώνης.

Με το να λέει η ηγεσία των υπογειών ότι δε συμμερίζεται τις ιδέες της «Χρ. Αυγής», αλλά ότι έχει δικαίωμα να την ενημερώνει όπως κάθε άλλο κόμμα, συνεχίζει να κάνει ένα πελώριο λάθος που συνεχίζει αντικειμενικά να εκθέτει τον αγώνα. Η «Χρ. Αυγή» δεν είναι καθόλου σαν τα άλλα κόμματα. Γιατί τα άλλα κόμματα μπορεί να είναι υπέρ ή κατά της επένδυσης, συντηρητικά ή προοδευτικά, υπέρ ή κατά του μνημονίου, υπέρ ή κατά της παράνομης μετανάστευσης, μπορεί ακόμα κάποια από αυτά τα κόμματα να χρησιμοποιούν τη βία, τον τραμπουκισμό και την απάτη ενάντια στους μεταλλωρύχους. Όμως όλα αυτά έχουν πάνω τους ένα τουλάχιστον κοινό θετικό χαρακτηριστικό: δεν έχουν στην επίσημη ιδεολογία και στην πρακτική τους τη θέση ότι κάποιοι άνθρωποι είναι από τη γέννα τους απόβλητοι, δηλαδή δεν έχουν στοιχειώδη δικαιώματα σαν άνθρωποι, λόγω του χρώματος ή της εθνικής καταγωγής τους. Ακόμα και αν γεννήθηκαν και έζησαν σ' αυτόν τον τόπο, σύμφωνα με τη «Χρ. Αυγή» δεν μπορούν να συνεχίσουν να μένουν σ' αυτόν. Μάλιστα τους κάνουν να πληρώσουν γι' αυτό με αίμα. Επίσης κανένα άλλο κόμμα εκτός από τη «Χρ. Αυγή» δε διακηρύσσει ότι πρέπει να φιμωθούν, να φυλακιστούν, ακόμα και να πεθάνουν όσοι δε δέχονται αυτές τις «πατριωτικές» αρχές και άλλες που η ίδια επιτάσσει. Το πόσο «πατριωτικές» είναι αυτές οι αρχές αποδεικνύεται από το ότι η «Χρ. Αυγή» είναι το μόνο κόμμα που υμνεί τους χειρότερους καταχτητές της χώρας μας, τους ναζί, και τους συνεργάτες τους ταγματασφαλίτες.

Η «Χρ. Αυγή», με λίγα λόγια, όχι μόνο δεν είναι απλά ένα κόμμα σαν τα άλλα, αλλά δεν είναι ούτε καν ένα ακραίο κόμμα, όπως ισχυρίζεται ο πρωθυπουργός, που έτσι το εξωραΐζει. Είναι ένα κόμμα απάνθρωπο από θέση αρχής, δηλαδή πιο απάνθρωπο και από την πιο εγκληματική συμμορία, δηλαδή τελικά δεν είναι ούτε καν πολιτικό κόμμα. Το αληθινό δηλαδή πρόβλημα με τη «Χρ. Αυγή» δεν είναι ότι έχει θέση εναντίον της συγκεκριμένης επένδυσης, αλλά τι θα γίνει αν ποτέ «πειστεί» μετά από διάφορες πετυχημένες «ενημερώσεις» και μεταστραφεί υπέρ της επένδυσης: Θα δεχτούν τότε οι υπογείτες να τους υπερασπίζεται μια τέτοια συμμορία στο κοινοβούλιο έστω και «μόνο για να μη χάσουν τη δουλειά τους»; Θα τη θέλουν για συμπαραστάτη «μόνο για τη δουλειά τους» όταν θα ανέβει κάτω από τα χειροκροτήματά τους στα ηρωικά Μαντεμοχώρια και θα αρχίσει να χωρίζει τα ντόπια μωρά από εκείνα των μεταναστών και θα πετάει τα δεύτερα έξω από τα νοσοκομεία; Και τι θα γίνει αν αυτή δυναμώσει χάρη και στο κύρος που θα της έχουν προσθέσει και οι μεταλλωρύχοι, και τελικά επιβάλει την επένδυση στις Σκουριές και έτσι εξασφαλίσει τη δουλειά τους; Πόσο περήφανοι θα είναι οι μεταλλωρύχοι, όταν κάποτε σε μια γαλαρία των χρυσορυχείων ένας γιος μετανάστη θα τραυματίζεται και κάποιοι ευγνώμονες σε αυτήν φίλοι της «Χρ. Αυγής» θα φωνάζουν ότι δεν πρέπει οι αδερφοί του μεταλλωρύχου να του δώσουν από το αίμα τους για να σωθεί; Τι θα γίνει αν κερδίσουμε τελικά σαν ελληνικός λαός το χρυσό βουνό, αλλά χάσουμε την ψυχή μας; Πώς θα αντικρίζουμε τα παι-

διά μας, που κάποτε θα μας ρωτήσουν γιατί επιτρέψαμε στους κανιβαλους να μας «σώσουν»;

Η διατήρηση της Ανθρωπιάς, δηλαδή η πάλη ενάντια στην επιστροφή στην αγριότητα, είναι ο κύριος λόγος για τον οποίο για όλους τους εργαζόμενους πρέπει να ξεκαθαριστεί και να κλείσει το συντομότερο το ζήτημα της απόλυτης διακοπής κάθε σχέσης και της καταδίκης των ναζιστών της «Χρ. Αυγής».

Το αληθινό γεωπολιτικό παιχνίδι με τα μεταλλεία στη Χαλκιδική ή γιατί ο αγώνας θέλει δύναμη και γνώση

Στην πραγματικότητα σήμερα δεν υπάρχει ούτε το δίλημμα «με τη ψυχή μας ή με το χρυσό» σε ό,τι αφορά τη «Χρ. Αυγή». Η «Χρ. Αυγή» δεν υπάρχει ποτέ περίπτωση να μη χτυπήσει αυτή τη συγκεκριμένη επένδυση, και ήδη έδωσε το μεγαλύτερο χτύπημα με την προβοκάτσια που έκανε στους αγωνιζόμενους μεταλλωρύχους. Γιατί όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως και η ΑΝΕΛ του Καμμένου, όπως και το ψεύτικο ΚΚΕ, έτσι και η «Χρ. Αυγή» δε θα δεχτεί ποτέ μια δυτική μεταλλουργία χρυσού πάνω ακριβώς από το Άγιο Όρος, το οποίο με λύσσα διεκδικεί η νεοσαρική Ρωσία του Πούτιν, για να το πάρει από την επιρροή του Πατριαρχείου Κωνσταντινούπολης και να το μετατρέψει σε «κιβωτό» της ρωσικής ορθόδοξης εκκλησίας, δηλαδή της ρωσικής ιμπεριαλιστικής εξωτερικής πολιτικής. Γι' αυτό η Ρωσία αγοράζει εύκολα και πάμφθηνα τα πάντα στην περιοχή: από ποδοσφαιρικές ομάδες, ξενοδοχεία, καπνεργοστάσια (με τον άνθρωπο του Πούτιν Σαββίδη), και κυρίως αγοράζει τουριστική γη στη Χαλκιδική χωρίς κανέναν ΣΥΡΙΖΑ, καμιά ΑΝΕΛ, καμιά «Χρ. Αυγή» και κανένα άλλο κοινοβουλευτικό κόμμα να διαμαρτύρεται για όλα αυτά. Ειδικά η «Χρ. Αυγή» είναι το πιο ξεδιάντροπα φιλορωσικό κόμμα της χώρας, τόσο πολύ, ώστε ανοιχτά στη Βουλή με το στόμα του Κασσιδιάρη έχει απαιτήσει να έρθει ρωσικός στρατός στην Αλεξανδρούπολη να φυλάει τον πετρελαϊκό αγωγό.

Αν θέλει να καταλάβει κανείς μονομιάς τι παίζεται στην περιοχή, δεν έχει παρά να μελετήσει πολιτικά την υπόθεση Βατοπεδίου. Το Βατοπέδι είναι η πιο κεντρική και η πιο ισχυρή οικονομικά και εκκλησιαστικά μονή του Αγ. Όρους και σ' αυτή βρίσκεται η σκήπη του Αγίου Ανδρέα, που τη διεκδικεί επίμονα για δικιά της εδώ και χρόνια η Ρωσία. Εδώ ο ΣΥΡΙΖΑ ανακάλυψε το «σκάνδαλο του αιώνα» και από κοντά του όλες οι πολιτικές ηγεσίες χάλασαν τον κόσμο για να συντρίψουν τον ηγούμενο Εφραίμ, επειδή κρατούσε τη μονή στο πλευρό του Πατριαρχείου Κωνσταντινούπολης. Στο τέλος κατάφεραν και τον έκλεισαν στη φυλακή. Από εκεί τον έβγαλαν μόνο όταν ο Εφραίμ πέρασε με τον Πούτιν και το πατριαρχείο Μόσχας. Μόνο τότε ξαφνικά όλοι αυτοί που σκίζαν τα ρούχα τους με πρώτο το ΣΥΡΙΖΑ σταμάτησαν να μιλάνε για σκάνδαλο του αιώνα, μετά οι πιο πολλοί ανακάλυψαν ότι δεν υπήρχε κανένα σκάνδαλο και τελικά όλοι σώπασαν. Επίσης δεν μπορούμε να μη συνδέσουμε μεταξύ τους μερικά γεγονότα, όπως το ότι η επένδυση χρειάζεται οπωσδήποτε στις Σκουριές 900 στρέμματα της μονής Ιβήρων, ότι αυτή αρχικά συμφώνησε να τα παραχωρήσει στην Ελντοράντο, αλλά ότι άρχισε να ταλαντεύεται γι' αυτήν την πα-

ραχώρηση μετά την ξαφνική και αθόρυβη επίσκεψη του Πούτιν τον Αύγουστο του 2012 και τις πιέσεις των ντόπιων αντιπάλων της επένδυσης στη συνέχεια.

Γι' αυτό τώρα λυσσάνε να διώξουν τους Καναδούς. Και άρωμα να έβγαζε το μεταλλείο, πάλι αυτοί θα θέλανε να το κλείσουν. Τον ίδιο πόλεμο έκαναν (με το ψευτοΚΚΕ τότε) όταν το είχε η επίσης καναδική ΤΝΧ, ακόμα και όταν αυτή δεν έσκαβε για το χρυσό. Τον ίδιο πόλεμο έκαναν και προηγούμενα, όταν το είχε ο Μποδοσάκης και μετά η Εθνική Τράπεζα. Δεν είναι τυχαίο το ότι η φιλορωσική «17Ν» δολοφόνησε τον Μποδοσάκη Αθανασιάδη και μετά δολοφόνησε το διευθυντή της Εθνικής Τράπεζας Βρανόπουλο. Το μόνο ιδιοκτήτη που άφησαν το ψευτοΚΚΕ και μετά ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ να σκάβει απερίσπαστος ήταν ο Μπόμπολας. Αυτός έχει πασίγνωστους και βαθιούς πολιτικούς και οικονομικούς δεσμούς με τη Ρωσία από την εποχή κιόλας της ΕΣΣΔ. Ο ΣΥΡΙΖΑ μάλιστα έβαζε και καταχωρήσεις του Μπόμπολα στην Αυγή το 2010 για το πόσο περιβαλλοντικά άφρονα ήταν τα Μεταλλεία. Χάρη σ' αυτήν την παράξενη ησυχία που εξασφάλισε στον Μπόμπολα για επτά χρόνια ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ αγόρασε τα μεταλλεία η Ελντοράντο, αφού νόμισε ότι δε θα πάθαινε αυτά που έπαθε η ΤΝΧ. Μόλις όμως ο Μπόμπολας πούλησε τα μεταλλεία στην Ελντοράντο και σέπωσε γύρω στα 300 εκ. ευρώ (συνάλλα 200 εκ. ευρώ από τις προηγούμενες αγοραπωλησίες με την Europ. Goldfields και το Κατάρ), ο ΣΥΡΙΖΑ ξανάρχισε τον πόλεμο ενάντια στο νέο αγοραστή-θύμα και από κοντά άρχισαν τον πόλεμο όλοι οι ΑΝΕΛ, χρυσαυγίτες, ψευτοΚΚΕ, ΔΗΜΑΡ (που είναι ο μεταμφιεσμένος ΣΥΡΙΖΑ της εξουσίας) κτλ. Επίσης ύπουλα άρχισαν να υπονομεύουν τους Καναδούς και ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος. Αυτοί θέλουν να δίνουν τα πάντα σχεδόν απευθείας στη Ρωσία και στους σύμμαχούς της Κίνα και Κατάρ. Όμως δε θέλουν να φαίνονται ότι χτυπάνε την Ελντοράντο, τη μόνη μεγάλη δυτική επένδυση στη χώρα, για να μη διαμαρτυρηθούν οι ΗΠΑ και η Ευρώπη για την προτίμηση της κυβέρνησης στη Ρωσία. Έτσι αφήνουν όλα τα άλλα κόμματα να χτυπάνε και να ξεσηκώνουν τον κόσμο και αυτοί δεν τον διαφωτίζουν με τους επιστήμονες στα ΜΜΕ υπέρ της επένδυσης, μάλιστα διαλύουν και το ΙΓΜΕ, που απέδειξε με την υδρογεωλογική μελέτη του ότι η επένδυση δε θα καταστρέψει το περιβάλλον. Έτσι τελικά στέλνουν τα ΜΑΤ στην περιοχή να χτυπάνε τους εξεγερμένους Ιερισσιώτες, ώστε κάποτε όλη η κοινωνία και τελικά κάποιο ΣτΕ να απαγορεύσει την επένδυση για λόγους «κοινωνικής ειρήνης». Σ' αυτήν την περίπτωση ο Μπόμπολας πιθανά να ξαναπάρει μισο-τζάμπα τα μεταλλεία και να τα δώσει με κανένα καλό μπαχαίσι σε κανένα ρώσο ή κινέζο κρατικο-ολιγάρχη να τα κάνουν εργασιακές γαλέρες σαν την ΚΟΣΚΟ. Γι' αυτό, αν κάποιος προσέξει, θα διαπιστώσει ότι και ο Μπόμπολας χτυπάει με τον τρόπο του την επένδυση. Έτσι με το διευθυντή της Ελληνικής Χρυσός και στέλεχος του Άκτωρα Στρατουδάκη αποενοχοποιεί πολιτικά τον ΣΥΡΙΖΑ επαναλαμβάνοντας σε κάθε ευκαιρία ότι δεν ευθύνεται αυτός πολιτικά για το κίνημα κατά της επένδυσης, αλλά ότι αυτό είναι ένα κίνημα του λαού, αφού σε αυτό συμμετέχουν άνθρωποι απ' όλα τα κόμματα. Είναι επίσης χαρακτηριστι-

κό πόσο δεν αξιοποιεί την πανίσχυρη θέση του στα ΜΜΕ, ειδικά στο ΜΕΓΚΑ, για να ξεσκεπάσει επιστημονικά τους τερατολόγους του ΣΥΡΙΖΑ. Τέλος, χτυπάει την πιο αποφασιστική και ανεπιφύλακτη πολιτική υποστήριξη, από τις ελάχιστες που δίνονται στον απομονωμένο αυτό μέχρι ασφυξίας αγώνα, και η οποία μάλιστα ξεσκεπάσει σαν μη αριστερά τον πιο φανατικό εχθρό της επένδυσης, τον ΣΥΡΙΖΑ (αλλά και το ψευτοΚΚΕ). Μιλάμε για την υποστήριξη της ΟΑΚΚΕ. Έτσι σε ενημερωτικό φυλλάδιο που μοίρασε η εταιρία στις 10 του Μάρτη μέσα από την Καθημερινή και το Βήμα έκρυψε ότι η καλεσμένη από τους ίδιους τους μεταλλωρύχους ΟΑΚΚΕ χαιρέτισε με εκτεταμένη ομιλία του Γραμματέα της τη συγκέντρωση στη Μεγάλη Παναγιά, γράφοντας ότι αυτός απλά «παραβρέθηκε» σε αυτήν, ενώ αναφέρθηκε στους άλλους ομιλητές και ομιλίες (!).

Αυτές είναι χοντρικά οι μανούβρες του διακομματικού μετώπου των σαμποταριστών, το οποίο, μετά από τη μεγάλη επιτυχία της συγκέντρωσης στις Σκουριές στις 3 του Μάρτη, πιστεύουμε ότι καθοδηγήσε τη «Χρ. Αυγή» στην προβοκάτσια της συνάντησης. Έτσι παίζεται το πολιτικό παιχνίδι με την επένδυση του χρυσού. Η Χαλκιδική δε βρίσκεται αυτή τη στιγμή της τρομακτικής αποβιομηχάνισης και ανεργίας της χώρας στην περιφέρεια της χώρας, αλλά στο κέντρο της. Γι' αυτό πρέπει οι μεταλλωρύχοι και γενικά το κίνημα υπέρ της επένδυσης να είναι γεμάτο ένταση, δύναμη, αλλά και μεγάλη προσοχή, για να κερδίζει διαρκώς την κοινή γνώμη και να μη χάνει ούτε πόντο σ' αυτήν. Αν προσέξουν και παλέψουν για να ενημερώσουν το λαό και γίνουν σύμβολο για τους ανέργους σε όλη τη χώρα και οργανώσουν οι ίδιοι γύρω τους τους αυθόρμητους συμπαραστάτες, δηλαδή τους απλούς ανθρώπους, ανειδίκελους και επιστήμονες, θα νικήσουν, αλλιώς η επένδυση θα διωχτεί και αυτοί θα μείνουν άνεργοι χωρίς τα κάπως ικανοποιητικά επιδόματα του 2003, δηλαδή θα ριχτούν στην παγωμένη θάλασσα της ανεργίας. Είναι γεγονός ότι οι εχθροί της επένδυσης έχουν δύναμη, και η δύναμή τους είναι ότι ελέγχουν την κορυφή του κομματικού συστήματος, τα κεντρικά συνδικάτα, τα περισσότερα ΜΜΕ και το ΣτΕ. Η αδυναμία τους είναι ότι ο πιο πολύς κόσμος θεωρεί ότι αυτό το σύστημα κορυφής είναι σάπιο και δεν κάνει τίποτα για την ανάπτυξη της χώρας. Ιδιαίτερα οι άνεργοι είναι σε όλη την Ελλάδα περισσότερο με τους μεταλλωρύχους παρά με τους αντιπάλους της επένδυσης, γιατί ξέρουν από πείρα ότι ειδικά ο ΣΥΡΙΖΑ εμποδίζει με σύστημα κάθε επένδυση, με πρόσημα πάντα την προστασία του περιβάλλοντος. Οι μεταλλωρύχοι μπορούν να νικήσουν αν κάνουν την επένδυση στις Σκουριές παλλαϊκό, πανεργατικό σύμβολο της πάλης ενάντια στο βιομηχανικό σαμποτάζ με παράλληλη προστασία όλων των παραγωγικών λειτουργιών, π.χ. του τουρισμού, αλλά και της αναψυχής, και σύμβολο της πάλης για συνθήκες δουλειάς και αμοιβής που δε θα είναι αυτές της ΚΟΣΚΟ και των νέων κότεργων, μικρών και μεγάλων, που στήνονται από το νέο φιλο-ανατολικό καθεστώς σε συνεργασία με τους δυτικούς χοντρόπετσους και ηλίθιους αστούς των μνημονίων.

Το καδεστώς μεθοδεύει την παράδοση του ελέγχου όλης της βιομηχανίας στη Ρωσία μέσω της πώλησης της ΔΕΠΑ

Το σχέδιο της κυβέρνησης είναι με την παραχώρηση της ΔΕΠΑ στο ρώσικο κρατικό μονοπώλιο να του παραχωρήσει και τον έλεγχο της βιομηχανίας που καταναλώνει φυσικό αέριο, κυρίως της βαριάς βιομηχανίας. Οι ψηλές τιμές του φυσικού αερίου ήδη χρεωκοπούν τις βιομηχανίες, αφού η ΔΕΠΑ αγοράζει σήμερα το αέριο από τη Ρωσία 40% ακριβότερα απ' ό,τι οι χώρες της ΕΕ.

Εάν η Ρωσία, σαν Γκάζπρομ ή σαν Σιντέξ, αποκτήσει το κλειδί του συστήματος της προμήθειας, θα μπορεί να ελέγξει απολύτως μονοπωλιακά όλο το φυσικό αέριο που θα κυλάει στους αγωγούς της με την επιβολή ακόμα πιο ψηλών τιμών διάθεσης φυσικού αερίου ώστε να συνεχίσει το σαμποτάρισμα, τον έλεγχο και την καταστροφή της βιομηχανίας και της χώρας, εκβιάζοντας τις χρεωμένες στη ΔΕΠΑ βιομηχανίες.

Γιατί, ταυτόχρονα με τις τιμές του φυσικού αερίου που η κυβέρνηση επέβαλε για να καταστρέψει τη βιομηχανία, σχεδιάζει να μεταφέρει στο νέο ιδιοκτήτη και τις σημερινές οφειλές των βιομηχανιών προς τη ΔΕΠΑ, χωρίς δεσμευτικές ρυθμίσεις για ευνοϊκούς όρους αποπληρωμής. Αν η ιδιοκτησία της ΔΕΠΑ περάσει στο ρώσικο ναζιστικό μονοπώλιο, αυτό θα μπορεί οποτεδήποτε να ζητάει επιλεκτικά την άμεση εξόφληση των οφειλών, οπότε είτε θα κλείνει τις πιο υπερχρεωμένες βιομηχανίες είτε θα τις εξαγοράζει, εφόσον ενδιαφέρεται για κάτι τέτοιο, είτε θα εκβιάζει με αυτό τον τρόπο τους ιδιοκτήτες τους. (Εξαιρούνται εδώ οι ηλεκτροπαραγωγές βιομηχανίες των ανατολικών ολιγαρχών που χρησιμοποιούν φυσικό αέριο γιατί όποια και αν είναι η τιμή του αυτοί πληρώνονται το κόστος του και τη λειτουργία του εργοστασίου συν πάντα ένα εξασφαλισμένο κέρδος. Έτσι έχει μοιράσει τη λεία της ενέργειας το καθεστώς).

Μια τέτοια μη ανατολική υπερχρεωμένη από τους σαμποταριστές βιομηχανία στη ΔΕΠΑ είναι η στρατηγική Βιομηχανία Φωσφορικών Λιπασμάτων στη Νέα Καρβάλη, που χρωστά στη ΔΕΠΑ **70 εκατ. ευρώ**, για την οποία είχε γίνει στο παρελθόν συζήτηση μεταξύ του τότε πρωθυπουργού Καραμανλή και του Αλεξέι Μίλερ, προέδρου της Γκάζπρομ τον Απρίλη του 2007 (*Καθημερινή*, 15/4/2007). Η ΕΘΕΛ, τα λεωφορεία, χρωστά **15 εκατ. ευρώ**.

Στην ανησυχία των βιομηχάνων της ηλεκτροπαραγωγής που χρησιμοποιούν φυσικό αέριο για τις απαιτήσεις του νέου ιδιοκτήτη της ΔΕΠΑ για άμεση εξόφληση των χρεών τους, η κυβέρνηση έβαλε τη ΔΕΠΑ να ζητήσει εγγυήσεις για τις οφειλές τους αφήνοντας τους παραγωγούς να ελπίζουν ότι αυτές οι ρυθμίσεις θα είναι δεσμευτικές για το νέο αγοραστή. Οι εγγυήσεις είναι απαραίτητες για την εξασφάλιση της Gasprom, αλλά η καθαρή δέσμευση των Ρώσων, ως νέων ιδιοκτητών, για τη ρύθμιση των χρεών δεν θα εξασφαλιστεί από την κυβέρνηση. Θα αφήσουν το παράθυρο για τους εκβιασμούς των παραγωγών εκείνων της ενέργειας που δεν είναι ανατολικοί, και φυσικά ο ανατολικός ολιγάρχης Μυτιληναίος θα αντιμετωπιστεί ως κεφάλαιο δικό τους.

Από στοιχεία που δόθηκαν τον Οκτώ-

βριο του 2012 σε ερώτηση στη βουλή οι παραγωγοί της ενέργειας χρωστούν στη ΔΕΠΑ τα εξής ποσά: Μυτιληναίος- ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ: **53.278.665,61 ευρώ** - ΚΟΡΙΝΘΟΣ POWER AE: **54.579.480,75 ευρώ** - PROTERRIA AE: **74.799.501,73 ευρώ**. **Σύνολο: 182.657.648,09 ευρώ** - ELPEDISON ENERΓΕΙΑΚΗ ΑΕ: **144.145.504,31 ευρώ** - MOTOR OIL: **34.953.943,72 ευρώ** - ΗΡΩΝ Π ΘΕΡΜΟ/ΤΡΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ (εταιρεία του ομίλου ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ) **6.184.610,92 ευρώ**.

Τα χρέη των βιομηχανιών ηλεκτροπαραγωγής προς τη ΔΕΠΑ, οφείλονται στο βάθος στο χαράτσι που μπήκε μέσω ΔΕΗ σε συνδυασμό με το κίνημα «δεν πληρώνω τη ΔΕΗ» που το στήριξαν στην πράξη όλα τα κόμματα και που επέτρεπε και σε άλλους από αυτούς που πραγματικά δεν μπορούσαν να μην πληρώνουν ούτε το ηλεκτρικό. Οι καταναλωτές δεν πληρώνουν τη ΔΕΗ και η ΔΕΗ δεν έχει να πληρώσει τους ηλεκτροπαραγωγούς και αυτοί με τη σειρά τους δεν πληρώνουν τη ΔΕΠΑ. **Οι κυβερνήσεις είναι που αντ'ι να κάνουν πολιτική για τον ίδιο τον κοινωνικό τομέα του κράτους, μετέτρεψαν τη ΔΕΗ σε τράπεζα άτοκων δανεισμών των φτωχών αλλά και αρκετών μπατατζήδων, αφού ο τελευταίος και συνήθως εκπρόθεσμος λογαριασμός που πληρώνεται από τους καταναλωτές, έχουν δεν έχουν να πληρώσουν, είναι ο δικός της.** Έτσι, το έλλειμμα της ΔΕΗ από τους απλήρωτους λογαριασμούς έφτασε να είναι πάνω από **1,3 δις**. Αυτό το έλλειμμα απλώνεται σε όλο τον κλάδο της ενέργειας και στην ηλεκτροπαραγωγή.

Η κυβέρνηση ανέβαλε την κατάθεση προσφορών για τη ΔΕΠΑ από τις 12 Απριλίου στο τέλος του μήνα, χωρίς να αναφέρει ποτέ σαν σημαντικό ζήτημα την εξασφάλιση δεσμευτικής για το νέο αγοραστή ρύθμισης των χρεών των βιομηχανιών.

Η πώληση της ΔΕΠΑ στο ρώσικο ναζιστικό μονοπώλιο δεν είναι «ιδιωτικοποίηση», όπως την παρουσιάζει σύσσωμο το διακομματικό ρωσόδουλο καθεστώς, αλλά υποδούλωση στο ρώσικο ιμπεριαλιστικό μονοπώλιο. Η ναζιστική συμμορία της «ΧΑ» έχει ήδη δείξει το δουλικό της χαρακτήρα, όταν δήλωσε ότι πρέπει να εγκατασταθεί ρώσικος στρατός στα σύνορα για να φυλάει τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη. Ξετσιπίωτα και ο ΣΥΡΙΖΑ σε ερώτηση δέκα βουλευτών του στη Βουλή κατηγορούσε την κυβέρνηση ότι προσπαθεί να ρίξει τους Ρώσους στην πώληση και να μην τολμήσει να δώσει στους Δυτικούς τη ΔΕΠΑ!

Τιμή στο ξεπούλημα της χώρας δεν υπάρχει. Η πώληση της ΔΕΠΑ πρέπει να ακυρωθεί.

ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑ

συνέχεια από τη σελ. 5

γηση των επιδομάτων και διευθέτηση του χρόνου εργασίας. **Να σημειωθεί ότι, ενώ το 2007 η ελληνική αγορά απορρόφησε 2.105 χιλιάδες τόνους χαλυβουργικών προϊόντων, μέσα στο 2012 απορρόφησε μόλις 350 χιλιάδες τόνους.**

ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ (Μάνεσης): Στη μονάδα Ασπροπύργου της εταιρείας ύστερα από 4 μήνες διαθεσιμότητα του προσωπικού τώρα εργάζονται εκ περιτροπής τις μισές ημέρες του μήνα. (Τώρα λύνεται και το αίνιγμα γιατί η κυβέρνηση σταμάτησε πριν λίγους μήνες και μάλιστα βίαια-αστυνομικά την καταληψη του εργοστασίου από το ΠΑΜΕ: Μπορούσε να το κλείσει και με άλλους τρόπους που θα την έκθεταν λιγότερο). Το εργοστάσιο της ίδιας εταιρείας στον Βόλο λειτουργεί με συμφωνία του προσωπικού για μείωση των αποδοχών του κατά 18% για διάστημα τεσσάρων μηνών.

Η ΣΟΒΕΛ, θυγατρική της ΣΙΔΕΝΟΡ του ομίλου Στασινόπουλου στον Αλμυρό Μαγνησίας, έθεσε τον Μάρτιο σε διαθεσιμότητα 350 εργαζόμενους που ασχολούνται με την παραγωγή σιδήρου, σε σύνολο 420 εργαζομένων. Στο εργοστάσιο ο όμιλος ΒΙΟΧΑΛΚΟ έχει κάνει τα τελευταία χρόνια επενδύσεις 50 εκατ. ευρώ».

Η στάση των βιομηχάνων φανερώνει πόσο πολύ άρνησαν να καταλάβουν και να τολμήσουν να αντισταθούν κάπως στην ίδια την καταστροφή των βιομηχανιών τους, ενώ δεν αντιστάθηκαν πολιτικά σαν τάξη, ούτε καν στην απώλεια των ζωών τους από τους δολοφόνους σαμποταριστές. Λέμε κάπως γιατί ακόμα και τώρα που συντρίβονται κυριολεκτικά δεν κάνουν την καταστροφή τους ανοιχτό πολιτικό ζήτημα, δηλαδή δεν το βάζουν ούτε στο λαό, ούτε ακόμα στους εργαζόμενους των επιχειρήσεών τους καλώντας τους σε ένα μέτωπο για τη σωτηρία των βιομηχανιών τους. Η βαθύτερη αιτία γι αυτήν την στάση τους είναι ότι ποτέ τους δεν τόλμησαν να τα βάλουν με το κράτος, που πάνω απ' όλα υπήρξε κράτος του ιμπεριαλισμού και της κομπραδόρικης αστικής τάξης στον ένα ή στον άλλο βαθμό. Τους αρκούσε πάντα ότι από αυτό το κράτος παίρνανε την ταξική προστασία σε ότι αφορούσε τον εργατικό επαναστατικό κίνδυνο για να το στηρίξουν και στις πιο απεχθείς του δικτατορίες με ελάχιστες εξαιρέσεις κάποιων εθνικών αστών βιομηχάνων

(πχ Αγγελόπουλοι μετά την κατοχή). Δεν είναι τυχαίο που τώρα ανάμεσά τους δέχτηκαν να έχουν σαν διαπραγματευτή και τον Μυτιληναίο, πράγμα που τους εκθέτει στην κοινή γνώμη που ξέρει για τη σκανδαλώδη ευνοϊκή μεταχείριση του από τη ΔΕΗ.

Τώρα πάντως αρχίζουν να βλέπουν όλο και περισσότεροι άνθρωποι το μέγεθος της καταστροφής.

Το βάρος για τη σωτηρία της οικονομίας και της χώρας έχει πέσει σήμερα κύρια στις πλάτες των εργαζομένων, που πρέπει με νύχια και με δόντια να παλέψουν για την παραγωγή, για να κρατήσουν τις δουλειές τους, αλλά και για τη διασφάλιση των εργασιακών όρων και την αποτροπή της μετατροπής της χώρας σε ένα πελώριο κάτεργο κινέζικου τύπου. Αλλιώς είναι αναπόφευκτο και ο λαός να εξαθλιωθεί και η χώρα να υποδουλωθεί.

Θυμίζουμε εδώ τα λόγια του κομμουνιστή Μπάτση, που στήθηκε μαζί με το ηγετικό στέλεχος του ΚΚΕ Μπελογιάννη στο εκτελεστικό απόσπασμα, για τη σημασία της βιομηχανίας στην ανεξαρτησία και την ευημερία του λαού μας, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει στο σπουδαίο έργο του για την βιομηχανική ανάπτυξη στην Ελλάδα: **«Βαριά βιομηχανία στην Ελλάδα, δηλαδή αξιοποίηση και μεταλλουργική μετασίωση του εκλεκτού, ποικίλου και άφθονου μεταλλευτικού πλούτου της, μηχανική επεξεργασία των προϊόντων της μεταλλουργίας, κατασκευή μηχανών και γενικότερα των μέσων παραγωγής, ίδρυση ναυπηγείων, εγκατάσταση ηλεκτρομηχανικών εργοστασίων, χωρίς προνομιακές παραχωρήσεις στο ξένο κεφάλαιο, αποτελεί τη μόνη διέξοδο από την οικονομική αποτελμάτωση, το μόνο τρόπο για μια σταθερή προοδευτική εξυμνήωση και ανόρθωση, το λυτρωμό της ελληνικής οικονομίας και της εθνικής εργασίας από τα δεσμά του ξένου κεφαλαίου, την επιδίωξη κάθε πολιτικής πραγματικά εξυπηρετικής των συμφερόντων του λαού».**

Η ΟΑΚΚΕ καλεί τους εργαζόμενους και το λαό να την ενισχύσουν και να στηρίξουν τη μοναδική πατριωτική και φιλεργατική γραμμή στη χώρα που δίνει διέξοδο από την κόλαση που ετοιμάζουν οι εγκληματικές κομματικές ηγεσίες για το λαό.

Ο ΥΠΟΠΤΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΙΚΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Ο ανωτέρω κύριος, ο Πανίκος (και όχι Πανικός, αν και θα του ταίριαζε καλύτερα) Δημητριάδης, είναι ο διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου. Να σημειωθεί ότι στη θέση αυτή τον τοποθέτησε το Μάιο του 2012 (όταν είχε ήδη διαφανεί το σοβαρό πρόβλημα με το χρηματοπιστωτικό σύστημα της Κύπρου) ο τότε πρόεδρος Δημ. Χριστόφιας, αυτός που οδήγησε την Κύπρο στον γκρεμό.

Τι έκανε λοιπόν ο κύριος διοικητής την κρίσιμη στιγμή, από τις 15 Μαρτίου και μετά, όταν είχε δώσει τις εντολές να κλείσουν επ' αόριστον οι τράπεζες στην Κύπρο και τα μηχανήματα ανάληψης να δίνουν στους καταθέτες μόνο ένα πολύ μικρό ποσό, το οποίο μάλιστα όσο περνούσαν οι μέρες μειωνόταν;

Όπως γράφει η *Καθημερινή* (30 Μάρτη 2013), «σύμφωνα με πρόσφατο δημοσίευμα του Reuters, έγιναν αναλήψεις εκατομμυρίων ευρώ από τα υποκαταστήματα της Λαϊκής Τράπεζας και της Τράπεζας Κύ-

πρου στο Λονδίνο και της Uniastum Bank στη Μόσχα - η τελευταία ανήκει στην Τράπεζα Κύπρου κατά 80%».

Βέβαια, ο κύριος διοικητής ισχυρίζεται πως «η παρουσία της Τράπεζας Κύπρου και της Λαϊκής Τράπεζας σε Αγγλία και Ρωσία γίνεται μέσω θυγατρικών τραπεζών. Αυτές είναι λειτουργικά ανεξάρτητες και αντλούν ρευστότητα από τις κεντρικές τράπεζες των χωρών στις οποίες δραστηριοποιούνται» (στο ίδιο).

Αυτά είναι προφάσεις εν αμαρτίαις, κύριε διοικητά!

Μα δεν μπορούσατε, κοτζάμ διοικητής, αν όχι να τις κλείσετε το συγκεκριμένο διάστημα, να θέσετε, έστω, περιορισμούς στις αναλήψεις, όπως κάνατε και στην Κύπρο; Γιατί αυτή η ειδική μεταχείριση σε Λονδίνο και Μόσχα;

Η απάντηση είναι απλή: πρόκειται για καραμπινάτη εκδούλευση στο «σύντροφο» Πούτιν και στον καλό του φίλο και πρωθυπουργό της Αγγλίας, Κάμερον!

Η ΚΥΠΡΟΣ ΣΕ ΕΡΕΙΠΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 1

κρή βοήθεια στις κρίσιμες ώρες της διαπραγματεύσεως με την Ευρωζώνη, αυτός που εμφανίστηκε να χτυπάει ενεργητικά και ανοιχτά την Κύπρο - και που θα συνεχίσει να το κάνει- είναι οι χώρες της Ευρωζώνης και κυρίως η Γερμανία. Αν η νεο-τσαρική διπλωματία είναι η καλύτερη στον κόσμο, αυτό οφείλεται στο ότι, όπως είχε παρατηρήσει ο Μαρξ και για την παλιά τσαρική διπλωματία, αυτή χτυπάει τα θύματά της μέσω ενός άλλου εχθρού της, οπότε η ίδια παριστάνει το φίλο του θύματος. Σήμερα μάλιστα η ρώσικη διπλωματία, χάρη στο όπλο της προβοκάτσιας που χειρίζεται τέλεια, μετατρέπεται ακόμα και τις φιλικές δυνάμεις του θύματος, εδώ τις χώρες της ΕΖ, σε κύριους εχθρούς του. Αυτή είναι η περίπτωση της Κύπρου. Αυτή η διπλωματία πρέπει να αποκαλυφθεί και από τη ζωή και από τη θεωρητική ανάλυση.

Το εξοντωτικό χτύπημα της Κύπρου σε τρεις φάσεις

Ας δούμε το ρώσικο χτύπημα, που δόθηκε σε τρεις φάσεις κύρια από τους πράκτορες της Ρωσίας, και το τελευταίο και από την ίδια τη Ρωσία, και χρεώθηκε και στις τρεις φάσεις στην ΕΖ, γιατί η ΕΖ βγήκε μπροστά να αναλάβει την πλήρη πολιτική ευθύνη γι' αυτό.

Το πρώτο χτύπημα ξεκίνησε με τη μαζική αγορά ελληνικών τοξικών ομολόγων από τις δύο μεγάλες κυπριακές τράπεζες, κυρίως από τη Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου. Αυτή αγόρασε μαζικά ελληνικά ομόλογα το 2009 και το 2010, δηλαδή αφού είχε προαναγγεληθεί η ελληνική χρεωκοπία από την κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου και όλη η Ευρώπη ήταν σε κατάσταση σοκ! Δηλαδή την ώρα που όλες οι τράπεζες της Ευρώπης πουλούσαν τα ελληνικά ομόλογα για να τα ξεφορτωθούν, η Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου αγόραζε 3 δις ευρώ από αυτά, δηλαδή ένα ποσό όσο περίπου το 18% του κυπριακού ΑΕΠ. Αυτή την αγορά την έκανε ένα ΔΣ της Λαϊκής, που τότε ήταν εντελώς υποχείριο του γνωστού μας ανατολικού κρατικο-ολιγάρχη Βγενόπουλου. Με σειρά άρθρων μας στη *Νέα Ανατολή* έχουμε περιγράψει τους τρόπους με τους οποίους αυτός εκτοξεύτηκε από το πουθενά στο κέντρο της κυπριακής οικονομίας, ωθούμενος από το ρωσοθρεμμένο Χριστόφια, και μετά άρχισε να γιγαντώνεται στην Ελλάδα καταβροχθίζοντας τις πιο σύγχρονες επιχειρήσεις σε όλους τους τομείς, κυρίως κρατικές συγκοινωνίες και επικοινωνίες, με μια σειρά σκανδαλώδεις εξαγορές και επανα-μεταβιβάσεις κτλ., που θα ήταν αδύνατες αν δεν ήταν μαζί του σύσσωμο το ρωσοδόουλο διακομματικό σύστημα κορυφής, και βασικά οι Σημίτης, Καραμανλής, Γ. Παπανδρέου, Τσίπρας.

Αφού ο Βγενόπουλος αγόρασε τα άχρηστα ελληνικά ομόλογα, βγήκε έγκαιρα από τη Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου, δηλαδή βγήκε πριν το PSI. Έτσι η Λαϊκή έχασε κοντά στο 75% της ονομαστικής αξίας των ελληνικών κρατικών ομολόγων των 3 δις, δηλαδή 2,3 δις ευρώ περίπου, ενώ μαζί με την Κύπρο έχασαν περίπου 4 δις ευρώ, δηλαδή κάτι λιγότερο από το 25% περίπου του κυπριακού ΑΕΠ. Είναι γεγονός ότι **μόνο του το PSI δεν αρκούσε για μια χρεωκοπία, αν το κυπριακό κράτος μπορούσε να σώσει τις τράπεζές του. Αλλά δεν μπορούσε να τις σώσει, γιατί είχε μπει και αυτό στο δρόμο της χρεωκοπίας για τους ίδιους λόγους που είχε μπει και το ελληνικό κράτος: Είχε πίσω του ένα πρωτοφανές στην ΕΕ εμπορικό έλλειμμα και ένα πολύ μεγάλο έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών, δηλαδή είχε ένα κράτος που εξαγόραζε την κοινωνία, ιδιαίτερα την κρατική υπαλληλία, με οικονομικές παροχές την ίδια ώρα που το ίδιο κράτος σαμπόταρε, όπως και το ελληνικό, την παραγωγή, ιδιαίτερα τη βιομηχανική.** Αυτή ήταν μια επανέκδοση της ανδρεοπαπανδρεϊκής συνταγής καταστροφής μιας χώρας από το ΑΚΕΛ του Χριστόφια. Το πλυντήριο του βρώμικου ρώσικου χρήματος, που ήταν σε πολύ μεγάλο βαθμό οι κυπριακές τράπεζες, ήταν απλά μέρος αυτής της διαδικασίας πολιτικής εξαγοράς και διαφθοράς του πληθυσμού, αλλά δεν ήταν με κανένα τρόπο

η αιτία για την κατάρρευση των δύο κυπριακών τραπεζών. Όσο για την ύποπτη έκρηξη του φορτίου της Χεζμπολάχ που κατέστρεψε το μεγαλύτερο ηλεκτροπαραγωγικό σταθμό της Κύπρου, αυτή αποτέλεωσε τη βιομηχανία του νησιού, αλλά δεν έφτανε από μόνη της να προκαλέσει τη χρεωκοπία.

Θα μπορούσε να πει κανείς ότι αυτή η αγορά ελληνικών ομολόγων ήταν απλά ζήτημα συμποτάζ από έναν άνθρωπο και από μια σπείρα γύρω του. Όμως δε θα μπορούσε ποτέ μια σπείρα να κάνει ένα οικονομικό έγκλημα τέτοιου όγκου χωρίς να ανησυχήσει η Κεντρική Τράπεζα και το υπουργείο Οικονομικών της χώρας, πόσο μάλλον που υπήρχαν ανάλογες σκανδαλώδεις αγορές ομολόγων και από την Τράπεζα Κύπρου, αν και σε μικρότερο όγκο. Κυρίως υπάρχει το εξής μεγάλο πολιτικό σκάνδαλο: **Πώς έγινε να περάσει το PSI από την Ευρωζώνη στα τέλη του 2011 χωρίς η Κύπρος να βάλει κεντρικά και εναγώνια ζήτημα χρεωκοπίας των δύο μεγαλύτερων κυπριακών τραπεζών, αν γίνει το PSI; Δηλαδή γιατί η κυβέρνηση του ΑΚΕΛ δε ζήτησε κάποιες αντισταθμιστικές διευκολύνσεις από την ΕΖ και την ΕΚΤ (Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα) για τις δύο συστημικές για τα κυπριακά μέτρα τράπεζές της, προκειμένου να ψηφίσει το PSI;** Αυτή θα έπρεπε να είναι μια απαίτηση που δε θα την έβαζε μόνη της η Κύπρος, αλλά θα έπρεπε να υποχρεωθεί να τη βάλει στα διάφορα Γιούρογκρουπ και η «αδελφή» Ελλάδα, που αποκλειστικά και απόλυτα θα επωφελείτο από το PSI. **Εδώ φαίνεται καταρχάς πόσο βαθύ εσωτερικό, πόσο ελληνοκυπριακό και όχι κυρίως ευρωζωνικό-γερμανικό ήταν το χτύπημα στις κυπριακές τράπεζες με το ελληνικό PSI.**

Φαίνεται ότι στο σημείο αυτό βρίσκεται και μια ακόμη αιτία για τη σύναψη του ρώσικου δανείου των 2,5 δις που ζήτησε ο Χριστόφιας εκείνη την εποχή από τη Ρωσία και που εκείνη αμέσως του το έδωσε. Έχουμε γράψει ότι αυτό το δάνειο το έδωσε η Ρωσία για να εμφανιστεί απέναντι στην ΕΖ κάποια στιγμή σαν ένας συνάδοχος του κυπριακού χρέους, δηλαδή να μπορεί να συναποφασίζει με την ΕΖ για τη σωτηρία της κυπριακής οικονομίας ή, αλλιώς, να έχει ένα κοινό παιδί με την ΕΖ, δηλαδή να χωθεί μέσα της. Πέρα όμως από αυτήν την αναμφισβήτητη στρατηγική χρησιμότητα του ρώσικου δανείου, υπήρχε μια άλλη πολύ πιο άμεση χρησιμότητά του για το ΑΚΕΛ και τη Ρωσία. **Πρόκειται για το ότι αυτό το δάνειο έκλεινε τα μάτια και τα στόματα των Κυπρίων, που δίχως αυτό θα διαμαρτύρονταν οπωσδήποτε για το επερχόμενο ελληνικό PSI. Μόνο δηλαδή με το ρώσικο δάνειο το κυπριακό κράτος μπορούσε να σώσει προσωρινά τις δύο τράπεζες,** ώστε να μη χρειαστεί τότε παρέμβαση από την ΕΖ, που θα ήταν υποχρεωμένη να δώσει λύση και στην υπερχρέωση των κυπριακών τραπεζών, πράγμα που θα τις προστάτευε από τότε έγκαιρα. Βέβαια υπήρχε και μια άλλη τακτική χρησιμότητα του ρώσικου δανείου, αλλά νομίζουμε ότι δεν ήταν τόσο βασική. Αυτή ήταν το ότι έδινε χρόνο στο ΑΚΕΛ να τελειώσει την προεδρία του και η βόμβα της χρεωκοπίας να σκάσει στα χέρια του ΔΗΣΥ και του ΔΗΚΟ, δηλαδή στα χέρια των θεωρητικά πιο δυτικόφιλων φιλελεύθερων ή σχετικά πιο εθνικών κομμάτων της Κύπρου. Βέβαια με το ΔΗΣΥ φαίνεται να συμβαίνει στην Κύπρο ότι και στην Ελλάδα με τη ΝΔ, δηλαδή το κόμμα να είναι γενικά δυτικόφιλο, αλλά ο αρχηγός του, ο Αναστασιάδης, να είναι ρωσόφιλος, όπως είναι και ο Σαμαράς. Σύμφωνα με άρθρο των *Φαϊνάνσιαλ Τάιμς* της 22 του Μάρτη, το δικηγορικό γραφείο Αναστασιάδη εκπροσωπεί τα συμφέροντα δύο ρώσων δισεκατομμυριούχων! Αλλά δε χρειάζεται να ξέρουμε τι δεσμούς έχει ο Αναστασιάδης σαν δικηγόρος, για να καταλάβουμε ότι σαν πρωθυπουργός έδρασε σαν ρώσος προβοκάτορας, όπως ακριβώς και το ΑΚΕΛ.

Στο προηγούμενο άρθρο για την Κυπριακή χρεωκοπία περιγράψαμε τον τρόπο με τον οποίο η Κύπρος είχε το «όχι» στο ουσιαστικά δεύτερο σχέδιο διάσωσης της ΕΖ. Είχαμε πει ότι αυτό ήταν ένα ρώσικο, ένα προβοκατόρικο «όχι», που θα έκανε την Κύπρο υποτελή της Ρωσίας, και ότι δεν ήταν ένα «όχι» της εθνικής ανεξαρτησίας. Σήμερα τα πράγματα έχουν ξεκαθαριστεί και μπορούμε

να δούμε πόσο βρώμικα δούλεψαν ο Αναστασιάδης, το ΑΚΕΛ και η ελληνική κυβέρνηση στην τελική φάση των διαπραγματεύσεων διάσωσης της Κύπρου. Βασικό σύμμαχό τους οι Ρώσοι σε αυτή τη φάση είχαν κυρίως το ΔΝΤ. Η ηγεσία του, μετά τον Στρος Καν (ο οποίος κατήγγειλε ότι τον «έφαγε» η Ρωσία), είναι πια εντελώς εξυπηρετική προς το μέτωπο Ρωσίας-Κίνας (σαν BRICS), και με την προεδρία Ομπάμα είναι σε διαρκή σύγκρουση με την ΕΖ. Γι' αυτό η ίδια η, γενικά, ευρωπαϊκή Λαγκάρντ παίζει όλο και μικρότερο ουσιαστικό ρόλο στη χάραξη γραμμής σε αυτό (δες *Φαϊνάνσιαλ Τάιμς*, 31 Μάρτη, άρθρο με τίτλο «*Η Κύπρος δείχνει τη σκλήρυνση του ΔΝΤ απέναντι στην ΕΖ*»).

Από την πρώτη -σχετικά πιο καλή- πρόταση, στη δεύτερη του προβοκατόρικού «όχι» και από εκεί στην «τρίτη και φαρμακερή»

Πριν από την τελική φάση των διαπραγματεύσεων ΕΖ-Κύπρου, που ξεκίνησαν στα μέσα του 2012, δεν υπήρχε η κατεύθυνση μέσα στη Γερμανία και γενικά στη Βόρεια Ευρώπη να μη διασωθούν οι κυπριακές τράπεζες ή να επιβαρυνθούν οι καταθέσεις. Φαινόταν δηλαδή ότι και σ' αυτή την περίπτωση θα γινόταν αυτό που είχε γίνει στην Ιρλανδία και στην Ισπανία, όπου οι τράπεζες διασώθηκαν από την ΕΖ και μάλιστα, στην περίπτωση της δεύτερης, χωρίς να χρειαστεί να μπει σε προγράμματα διάσωσης το ίδιο το κράτος. Μάλιστα με καθαρά τραπεζικά κριτήρια είχε περισσότερους λόγους η τραπεζική διάσωση να γίνει στην Κύπρο παρά στις παραπάνω χώρες. Αυτό γιατί στην Κύπρο οι τράπεζες, πέρα από την προβοκάτσια με τα ελληνικά ομόλογα, είχαν πολύ πιο υγιή σύνθεση καταθέσεων σε σχέση με τα δάνεια που έδιναν απ' όση οι ιρλανδικές και οι ισπανικές και δε θα γκρεμίζονταν από εσωτερική πλευρά, όπως εκείνες. Χώρια από αυτό, εκείνες οι τράπεζες είχαν ανάγκη εκατοντάδων δις από την ΕΚΤ για να διασωθούν, ενώ οι δύο κυπριακές χρειάζονταν μόνο 5,8 δις. **Αυτή η γραμμή της μη διάσωσης των κυπριακών τραπεζών μήκε στη γερμανική πολιτική σκηνή ξαφνικά από τα παιδιά του προέδρου της γερμανικής Γκάτζπρωμ και πρώην αρχηγού του SPD Γκ. Σρέντερ, δηλαδή τους εξίσου ρωσόφιλους Σταϊνμάγιερ, Στάινμπρουκ και Γκάμπριελ.** Αυτοί έβαλαν μαχητικό πολιτικό βέτο στη Μέρκελ να μη διασώσει τις δύο κυπριακές τράπεζες, γιατί αλλιώς θα την κατηγορούσαν ότι διέσωζε τα βρώμικα λεφτά των ρώσων ολιγαρχών! Αν δηλαδή η Μέρκελ ήθελε να δώσει η ΕΖ, εκτός από τα 10 δις ευρώ για τη διάσωση του κυπριακού κράτους, επιπλέον 5 δις για τη διάσωση των κυπριακών τραπεζών, τότε θα έχανε τις εκλογές που έρχονται. Το πόσο βρώμικα και ύποπτο πολιτικά ήταν αυτό το βέτο αποδεικνύεται από το ότι το SPD ενοχλήθηκε από τις ρώσικες καταθέσεις στην Κύπρο την ώρα που έχει με πάθος διευκολύνει τους ρώσους ολιγάρχες να εξαρτήσουν ενεργειακά την ίδια τη Γερμανία από τη Ρωσία, πράγμα για το οποίο ακριβώς η Γκάτζπρωμ αντάμειψε τον τελευταίο καγκελάριο του SPD με την προεδρία της Γκάτζπρωμ Γερμανίας. Αλλά αυτή η στενή σχέση στα ενεργειακά έχει πίσω της το γεγονός ότι το SPD σχεδόν σε όλα τα ζητήματα εξωτερικής πολιτικής αποδέχεται στην πράξη την επιθετική, σφραγιαστική και διαμελιστική πολιτική της Ρωσίας, ιδιαίτερα στην εξωτερική της περίμετρο.

Με αυτήν λοιπόν την πολιτική παρέμβαση του SPD η πρόταση της Γερμανίας έγινε: σόνουμε το κυπριακό κράτος, αλλά όχι τις δύο κυπριακές τράπεζες. Αυτή ήταν η πρώτη από τις τρεις προτάσεις της ΕΖ στο κυπριακό κράτος στη διάρκεια της δραματικής εβδομάδας διαπραγματεύσεων από τις 15 ως τις 25 του Μάρτη.

Σύμφωνα μ' αυτήν την **πρώτη πρόταση**, η Λαϊκή και η Κύπρος θα έπρεπε να σωθούν πληρώνοντας το χρέος τους με λεφτά που θα έπαιρναν από τους καταθέτες **όλων** των κυπριακών τραπεζών, **ντόπιων και ξένων**, που έχουν καταθέσεις πάνω από 100.000 ευρώ. Αυτός ο φόρος θα ήταν ένα κούρεμα από **15%-20% για όλες τις καταθέσεις στην Κύπρο πάνω από 100.000 ευρώ.** Αυτό το ποσοστό σήμαινε ότι να μεν οι μεγάλοι καταθέτες θα έτρωγαν ένα ισχυρό χτύπημα, να μεν η αξιοπιστία του κυπριακού τραπεζικού συστήματος θα μειωνόταν και ένα μεγάλο μέρος του ξένου κατατεθειμένου κεφαλαίου, ρώσικου, ευρωπαϊκού, και μεσανατολικού, θα έφευγε από την Κύπρο, αλλά κανένας καταθέτης δε θα έχανε

πάνω από 15-20% του κεφαλαίου του, **οπότε και ο συντριπτικά μεγαλύτερος όγκος του κάπως μεγάλου κυπριακού παραγωγικού κεφαλαίου που ήταν σε χρηματική μορφή, π.χ. σαν κεφάλαιο κίνησης, δε θα πάθαινε τίποτα, ακόμα και αν προσωρινά έφευγε από τις κυπριακές τράπεζες.** Με λίγα λόγια, οι τράπεζες θα συρρικνώνονταν, αλλά το κυπριακό κεφάλαιο που ήταν σε χρηματική μορφή θα σωνόταν και η παραγωγική λειτουργία στο νησί θα χτυπιόταν μόνο σε μικρό βαθμό. Βεβαίως και αυτή η πρόταση, όπως και κάθε άλλη που περιλάμβανε κούρεμα καταθέσεων, θα μείωνε τη γενική τραπεζική αξιοπιστία της Ευρωζώνης και τελικά του ευρώ, αλλά αυτό το είχαν ήδη αποφασίσει οι λογιστές ευρωπαϊοί οικονομολόγοι, που δε βλέπουν πέρα από τη μύτη τους και δε λογαριάζουν καθόλου πάνω σε τι πολιτικό και στο βάθος οικονομικό ηφαιστειο κάθονται.

Αυτήν λοιπόν την πρώτη πρόταση, την καλύτερη όπως αποδείχτηκε για την Κύπρο, αλλά και για την ΕΖ, απ' όλες τις επόμενες την αρνήθηκε ο Αναστασιάδης μέσα στο Γιούρογκρουπ και την ακύρωσε αντιπροτείνοντας μια άλλη, μια **δεύτερη πρόταση**, στην οποία αντιστάθηκε έντονα η Γερμανία και όλη η Ευρωζώνη, αλλά μπροστά στην επιμονή του Αναστασιάδη τη δέχτηκαν. **Αυτή έλεγε ότι οι κάτω των 100.000 ευρώ καταθέσεις κουρεύονται κατά 6,75% και οι πάνω από 100.000 κουρεύονται κατά 9,9%.**

Αποδεχόμενη την αντιπρόταση του Αναστασιάδη η ΕΖ έπεσε ουσιαστικά σε μια πολιτική παγίδα, γιατί αυτή όχι μόνο ξεσήκωνε εύκολα τη μαζική και οργισμένη αντίθεση των εκατοντάδων χιλιάδων μικροκαταθετών της Κύπρου, αλλά και αύξαινε τη χρηματοπιστωτική ανασφάλεια, οπότε και την ανασφάλεια όλων των μικρομεσαίων καταθετών της Ευρωζώνης. Μάλιστα ήταν αντίθετη στη δέσμευση της ΕΖ κατά την παγκόσμια κρίση του 2008 ότι όλες οι καταθέσεις ως τις 100.000 ήταν διασφαλισμένες. Με λίγα λόγια, η δεύτερη πρόταση ήταν **ειδικά φτιαγμένη για να μην περάσει ούτε στην Κύπρο ούτε στο εξωτερικό, και αποδείχτηκε ότι γι' αυτό την είχε αντιπροτείνει ο Αναστασιάδης, μιας και ούτε και αυτός την ψήφισε στη συνέχεια στην κυπριακή Βουλή κάνοντας αποχή.** Αυτό ήταν το νόημα του περίφημου ηρωικού «όχι», το οποίο ακύρωσε αυτήν την απόφαση, που ήταν η δεύτερη καλύτερη απόφαση της ΕΖ μετά την πρώτη, και έτσι άνοιξε το δρόμο για να περάσει η **τρίτη και φαρμακερή πρόταση- απόφαση**, εκείνη δηλαδή η καταστροφική «λύση» που γνωρίζουμε, η οποία συνέτριψε και εξαφάνισε μέσα σε λίγα λεπτά το μεγαλύτερο μέρος του κυπριακού χρηματικού κεφαλαίου.

Ο προβοκάτορας Αναστασιάδης και οι ρωσόφιλοι σαμποταριστές στην Κύπρο και στην Ελλάδα, όπως και αυτοί μέσα στην ΕΖ τύπου Όλι Ρεν, όπως και οι εγκαθήμετοι της τριάδας ΗΠΑ-Ρωσίας-Κίνας, που κινούν σήμερα το ΔΝΤ και που λυσσάζανε να χρεωκοπήσουν τις δύο μεγάλες κυπριακές τράπεζες, ισχυρίζονται ότι προτίμησαν αυτή την τρίτη πρόταση γιατί έσωσε τις καταθέσεις των μικρομεσαίων καταθετών. Αλλά τις καταθέσεις αυτές τις έσωσε και η πρώτη πρόταση του Γιούρογκρουπ, που απέριψε ο Αναστασιάδης. Τις έσωσε γιατί στην πρώτη πρόταση πλήρωναν το χρέος των τραπεζών **όλες οι τράπεζες της Κύπρου, ντόπιες και ξένες, δηλαδή όλοι οι καταθέτες της Κύπρου μοιράζονταν τη ζημιά, ενώ στην τρίτη την αναλάμβαναν μόνο οι δύο μεγάλες κυπριακές, και γι' αυτό εξατιμίζονταν οι καταθέσεις τους και συντρίβονταν οι καταθέτες τους.** Αυτό δε θα το υπέγραφε ποτέ καμιά κυβέρνηση και δε θα το ανεχόταν ποτέ καμιά αντιπολίτευση, αν δεν αποτελούνταν από σιχαμερούς προδότες. Και δεν ήταν υποχρεωμένοι να υπογράψουν ή να ανεχτούν μόνο αυτή, για να μην χρεωκοπήσει τάχα εντελώς η Κύπρος, γιατί μπορούσαν να υπογράψουν ή να ανεχτούν μια πρόταση παρεμφερή με την πρώτη-πρώτη, που είχαν άτυπα απορρίψει.

Επίσης ούτε η ΕΖ είχε ισχυρό λόγο να τη θελήσει. Το επιχείρημα που πρόβαλε και ο Σόιμπλε, δηλαδή ότι είναι πιο δίκαιο, τάχα, να την πληρώσουν δύο τράπεζες που φταίνε γιατί υπερχρεώθηκαν και όχι οι άλλες που δεν υπερχρεώθηκαν, δε στέκει. Και δε στέκει γιατί, όπως είπαμε, ο υπεύθυνος γι' αυτή την ειδική ζημιά των δύο τραπεζών είναι από τη μια τα ελληνικά ομόλογα και το

κούρεμα που τους έκανε η ΕΖ κάτω από την πίεση της Ελλάδας, και από την άλλη, και κύρια, η κυβέρνηση Χριστόφια, που ευθύνεται πολιτικά και για τη μαζική αγορά αυτών των ομολόγων όταν ήταν ήδη γνωστά σαν τοξικά και, ακόμα περισσότερο, για την άνευ εξισορροπητικών όρων υπέρ των δύο τραπεζών αποδοχή του PSI. Αλλά το σίγουρο είναι ότι δεν είναι λάθος των καταθετών τους το ότι αγόρασαν οι δύο τράπεζες ελληνικά ομόλογα και το ότι αυτοί ποτέ δεν ενημερώθηκαν για τους κινδύνους αυτής της αδιανόητης πράξης. Αυτή η εξαπάτηση και αυτός ο καθησυχασμός των καταθετών ήταν αποκλειστικά ευθύνη της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου και της κυβέρνησης Χριστόφια. **Αρα όχι μόνο οι άλλες τράπεζες και οι άλλοι καταθέτες θα έπρεπε να πληρώσουν, εφόσον αποφάσισε η ΕΖ να πληρώσουν γενικά και οι καταθέτες για την κυπριακή χρεωκοπία, αλλά έπρεπε να πληρώσει πάνω απ' όλους το κυπριακό κράτος. Στη συνέχεια έπρεπε να πληρώσουν και όλα τα κράτη της ΕΖ που δέχτηκαν το PSI, ιδιαίτερα μάλιστα έπρεπε να αναλάβει τις ευθύνες της και η ΕΚΤ, που δεν μπορεί να μη γνώριζε την κατάσταση των κυπριακών τραπεζών και που ως τότε μοίραζε σαν στραγάλια τα δισ των ευρώ σε όλες τις τράπεζες της ΕΖ.**

Αλλά αυτή η απόφαση ήταν, μακροπρόθεσμα, πολιτικά και οικονομικά πιο καταστροφική από κάθε άλλη και για την ΕΖ γενικά. Γιατί ένα κούρεμα 15% μπορεί να γίνει οριακά αποδεκτό από τους ευρωπαίους και διεθνείς μεγάλους καταθέτες, που βλέπουν τις ευρωπαϊκές καταθέσεις αρκετά ασφαλείς, αλλά το να εξαφανίζονται ή να μισοεξαφανίζονται οι μεγαλύτερες καταθέσεις στις δύο μεγαλύτερες τράπεζες ενός κράτους, δηλαδή σε σχετικά συστημικές τράπεζες αυτού του κράτους, αυτό είναι ένα βαθύ και ανεπούλωτο τραύμα στη συνολική αξιοπιστία του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος και γενικότερα του ευρώ και θα φανεί σε λίγο, όταν η Κύπρος θα σφαδάζει μέσα στη μεγαλύτερη πτώση βιοτικού επιπέδου που θα έχει γνωρίσει ευρωπαϊκή χώρα σε μη εμπόλεμες συνθήκες. Πώς λοιπόν πέρασε αυτό; Καλά, η Μέρκελ πυροβόλησε για μια ακόμα φορά και μονίμως πυροβολεί από την αρχή της ελληνικής ακήρυκτης χρεωκοπίας τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα της τάξης της, για να κερδίσει τις εκλογές, ενώ το SPD, όντας στην ηγεσία του διαβρωμένου από τη ρωσική μεγαλοαστική τάξη, είναι ανίκανο να υπηρετήσει τη γερμανική αστική τάξη που τόσο καλά υπηρετούσε επί έναν αιώνα, δηλαδή από τότε που πρόδωσε τη γερμανική εργατική τάξη. Όμως υπάρχει το ερώτημα: πώς αυτό το έγκλημα πέρασε συνολικά σε όλη τη γερμανική αστική τάξη; Και παραπέρα: πώς πέρασε ομόφωνα σε όλη την ΕΖ και έτσι έγινε αποδεκτή η καταστροφική επίπτωση αυτής της χρεωκοπίας στην κυπριακή οικονομία, που από δω και μπρος θα είναι διασοληνωμένη και θα συντηρείται με διαρκείς μεταγίσεις από την ΕΖ, αλλά και με νέα μέτρα πείνας, ενώ όλοι οι λαοί της Ευρώπης θα βρίζουν αυτούς που υπέγραψαν τη συμφωνία αυτή; Είναι γνωστό ότι είναι τυφλή η ευρωπαϊκή μεγαλοαστική τάξη, αλλά είναι τόσο πολύ;

Η τρίτη και «τελική λύση» ήταν μια ρωσική απαίτηση

Για μας είναι πια φανερό από τα ίδια τα πολιτικά στοιχεία που υπάρχουν ότι η **τρίτη και «τελική λύση» ήταν πάνω απ' όλα μια σαφής ρωσική απαίτηση, που η Ρωσία σαν υπερδύναμη, ιδιαίτερα σαν διπλωματική υπερδύναμη, ήταν σε θέση και να τη στηρίξει πολιτικά και να την επιβάλει.** Είναι γεγονός ότι αυτήν την απαίτηση την ικανοποίησε η ευρωπαϊκή αστική τάξη χωρίς καμιά μεγάλη δυσανεμία, γιατί ήταν στη σκέψη όλων των οικονομολόγων της ότι το κυπριακό οικονομικό μοντέλο ήταν άρρωστο. Μόνο που αυτοί μαζί με τη αρρώστια σκότωσαν και τον άρρωστο.

Η επιβολή αυτής της «λύσης» ήταν ο στόχος της ξαφνικής υστερικής επίθεσης που εξαπέλυσε η ρωσική ηγεσία ενάντια στην ΕΖ, αλλά ακόμα και ενάντια στην Κύπρο αμέσως μετά τις 15 του Μάρτη, για να ματαιώσει τη μέτρια συμφωνία της δεύτερης πρότασης και να φέρει την τρίτη καταστροφική. Σε αυτή τη λύση στόχευε βέβαια, όπως αποδείχτηκε, και το «όχι» για το οποίο ξεσπάθωσαν το ΑΚΕΛ, το ΔΗΚΟ και η ΕΔΕΚ στην Κύπρο, ο ΣΥΡΙΖΑ, οι ναζί και οι Καμμένοι, δηλαδή όλοι οι

ρωσόφιλοι και ρωσόδουλοι στην Ελλάδα. Όλοι αυτοί ακολουθούσαν το μεγάλο αφεντικό, που με εκφραστή τον Μεντβέντεφ κραύγαζε έξαλλο κατά της ληστείας, τάχα, που επιχειρούσε η Ευρώπη ενάντια στις ρωσικές καταθέσεις και απειλούσε την ΕΖ με οικονομικό πόλεμο, ακόμα και με πούλημα των συναλλαγματικών της αποθεμάτων σε ευρώ, ενώ απειλούσε και την Κύπρο με αποχώρηση των τραπεζών της. Η Ρωσία ήξερε, βέβαια, μήνες πριν τη συζήτηση που γινόταν στη Γερμανία για κούρεμα των κυπριακών καταθέσεων, αλλά δεν έβγαζε μιλιάρη. **Τώρα είναι φανερό γιατί: Αν διαφωνούσε από καιρό, θα αναγκαζόταν να κάνει κάποια στιγμή τη διευκρίνιση ότι ήθελε μόνο κούρεμα των μεγάλων καταθέσεων των δύο κυπριακών τραπεζών. Αλλά έτσι θα ήταν σαν να κήρυττε πόλεμο στην Κύπρο. Γι' αυτό περίμενε να κάνει το λάθος η ΕΖ να κουρέψει όλες τις καταθέσεις και κάτω από τα 100.000 ευρώ και μετά, μέσα στη γενική κατακραυγή και την αναμπουμπούλα και την αποτυχία της πρώτης συμφωνίας, να επιβάλει παρασκηνιακά τη δικιά της γραμμή!!!**

Ο πολύς κόσμος δηλαδή έβλεπε σε εκείνες τις κραυγές την καταδίκη κάθε κουρέματος οποιασδήποτε ρωσικής κατάθεσης στην Κύπρο. Μόνο όποιος πρόσεχε πολύ τις ρωσικές ανακοινώσεις θα διαπίστωνε ότι η υπερδύναμη διαμαρτυρόταν ουσιαστικά σε αυτό το διάστημα για τις ρωσικές καταθέσεις στις ρωσικές τράπεζες, δηλαδή ζητούσε την προστασία όχι των ρωσικών καταθέσεων γενικά, αλλά των καταθέσεων των ρωσικών τραπεζών στην Κύπρο, που είναι δύο και είναι και οι δύο κρατικοί γίγαντες, η Sberbank και η VTB. Αυτή η απαίτηση δε διατυπώθηκε εντελώς ωμά από την ίδια την επίσημη ρωσική πολιτική ηγεσία για ευνόητους λόγους, δηλαδή για να μην καταλάβουν οι Κύπριοι ποιος είναι ο φταίχτης για την καταστροφή των δύο κυπριακών τραπεζών, και κυρίως για την καταστροφή των μεγάλων καταθέσεων και καταθετών αυτών των τραπεζών, που είναι στη μεγάλη τους πλειοψηφία κύπριοι επιχειρηματίες. Όμως αυτή η απαίτηση διατυπώθηκε από το διευθυντή της VTB Αντρέι Κοστίν, που δήλωσε ότι στην Κύπρο **«υπάρχουν δύο τράπεζες που βρίσκονται σε κρίσιμη κατάσταση και έχουν ανάγκη εξυγίανσης»** και ότι η δικιά του τράπεζα θα σταματήσει τη δραστηριότητά της και **«καπλά και καθαρά θα εγκαταλείψει την κυπριακή αγορά»**, στην περίπτωση που **«υπάρξουν αποφάσεις που καταπατούν το δίκαιο και υπαγορεύονται από την πολιτική»** (Νεζαβιζίγια Γκαζέτα, 22 του Μάρτη οι υπογραμμίσεις με μαύρα δικάσματα). Αυτή η δήλωση σημαίνει ότι για τον κρατικό αρχιτραπεζίτη είναι λογικό να «εξυγιανθούν», δηλαδή να υποστούν τις συνέπειες της **«κρίσιμης κατάστασής τους»**, οι δύο κυπριακές τράπεζες, αλλά όχι να πληρώσουν οτιδήποτε οι ρωσικές με αποφάσεις **«που υπαγορεύονται από την πολιτική»**. Τι σημαίνει το **«υπαγορεύονται από την πολιτική»**; Σημαίνει ακριβώς ότι δεν υπαγορεύονται από την οικονομία. Που σημαίνει ότι δεν υπάρχει καμιά οικονομική σκοπιμότητα να σωθούν οι δύο μεγαλύτερες τράπεζες μιας μικρής χώρας, προκειμένου να μην πάθουν τίποτα τα παραρτήματα δύο γιγαντιαίων τραπεζών μιας υπερδύναμης, που έκαναν την Κύπρο πλυντήριο και βάση κάθε βρωμοδουλειάς της στη Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή και στην ίδια τη Ρωσία. Αλλά πιο καλυμμένα αυτό το είπε και ο μαινόμενος Μεντβέντεφ: **«Έχουμε εδώ τους λόγους μας και τα εθνικά μας συμφέροντα: Δύο τράπεζες και ένα μεγάλο αριθμό ρώσων επιχειρηματιών που φυλάνε τα κεφάλαια τους εκεί»** (Φωνή της Ρωσίας, 20 Μάρτη). **Δηλαδή ο Μεντβέντεφ αυτές τις δύο ρωσικές τράπεζες υπερασπίζεται και τις καταθέσεις σε αυτές και καμιά άλλη τράπεζα και τις ρωσικές καταθέσεις σε αυτή.**

Αλλά θα μπορούσε να συμπεράνει κανείς τις αληθινές προθέσεις της ρωσικής ηγεσίας σε αντιδιαστολή με αυτό που έκανε μετά την τελική συμφωνία ΕΖ-Κύπρου στις 24 του Μάρτη, όπου όχι μόνο έριξε αμέσως και κάθετα τους τόνους της, αλλά γλύκανε και αντάμειψε και την ΕΖ και την Κύπρο με την αναγγελία του Πούτιν ότι ξεκινάει αναδιάρθρωση του δανείου των 2,5 δισ ευρώ, δηλαδή ότι προσφέρει στην Κύπρο κάτι από αυτό το λίγο

συνέχεια στη σελ. 10

Η ΚΥΠΡΟΣ ΣΕ ΕΡΕΙΠΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 9

που εκείνη γονυπετής ζητούσε ακριβώς στις κρίσιμες στιγμές της διαπραγμάτευσης με την ΕΖ, για να μην αναγκαστεί να χάσει τα πάντα. Η ανακοίνωση έγινε επιδεικτικά αμέσως μετά την υπογραφή της απόφασης με τον εκπρόσωπο του Πούτιν Πεσκόφ να δηλώνει ότι ο Πούτιν «θεωρεί δυνατό να υποστηρίξει τις προσπάθειες... που αποσκοπούν στο να αποφευχθεί η κρίση στην οικονομία και στο τραπεζικό σύστημα αυτού του νησιωτικού κράτους» (Ελευθεροτυπία, 25 Μάρτη). Αυτή η πράξη και η υποκριτική, ουσιαστικά κυνική δήλωση, περί «αποφυγής της κρίσης» που τη συνόδευε, σηματοδοτούσε την υποστήριξη της Μόσχας προς τη συμφωνία διάσωσης, παρά το ότι πολλοί ρώσοι καταθέτες στις δύο κυπριακές τράπεζες θα ζημιώνονταν. Αυτή ήταν η απόδειξη ότι η Ρωσία δε νοιαζόταν γενικά για τους καταθέτες της, αλλά για να λάμψουν ανέγγιχτες μετά την καταιγίδα οι τράπεζές της την ώρα που θα κείτονταν σε συντρίμια οι κυπριακές.

Λίγο μετά ο ρώσος υπουργός Σιλιοβάνοφ δήλωνε ότι η αναδιάρθρωση θα γίνει δυνατή εάν το τραπεζικό σύστημα της Κύπρου «σταθεροποιηθεί», δηλαδή αν σταθεροποιηθούν τα ερείπια που προκάλεσε η συμφωνία.

Με το που σταμάτησε το αφεντικό, σταμάτησαν και τα τσιράκια σε Κύπρο και Ελλάδα να φωνάζουν. Και όχι μόνο σταμάτησαν. Συνέχισαν με θράσος να επιμένουν ότι η τελική απόφαση που πρόκυψε από το «όχι» ήταν καλύτερη από τη δεύτερη, που τραυμάτιζε, αλλά δεν έβγαζε νοκ άουτ το κυπριακό τραπεζικό σύστημα και τους καταθέτες. Το επιχείρημά τους ήταν ότι τουλάχιστον αυτή διασφάλισε τους μικρομεσαίους καταθέτες. Αλλά πέρα από το ότι την εξασφάλιση την έκανε και η πρώτη πρόταση της ΕΖ με το κούρεμα του 15%-20%, ακόμα και οι απώλειες του 6,75% της δεύτερης λύσης ήταν χίλιες φορές προτιμότερες για τον κυπριακό λαό από την εξαφάνιση ή μισοεξαφάνιση των περισσότερων μεγάλων καταθέσεων. Τα περί προστασίας των μικροκαταθετών είναι μια τυπική εφαρμογή της τακτικής του σοσιαλφασισμού να χτυπάει το λαό έμμεσα και βαθιά μέσα από το χτύπημα του παραγωγικού κεφαλαίου και τον ίδιο να τον ελαφρώνει λίγο ατομικά, να του κόβει λίγο λιγότερο, π.χ., τον ελάχιστο μισθό, αλλά να κλείνει όλες τις βιομηχανίες και να τον ρίχνει μαζικά στην ανεργία.

Εννοούμε ότι, πέρα από το γεγονός ότι καταθέσεις ύψους 100.000 ευρώ δε χαρακτηρίζουν την πλειοψηφία του λαού, αλλά τη μικρή αστική και την εύπορη μικροαστική τάξη, το 6,75% των καταθέσεων που κέρδισαν οι τελευταίες χάρη στο «ακούρευτο» πλαφόν των 100.000 ευρώ θα το χάσουν και αυτές και όλος ο εργαζόμενος λαός πλάσια από την καταστροφή στην παραγωγή που θα προκαλέσει η εξαφάνιση και μισοεξαφάνιση των μεγαλύτερων καταθέσεων στη Λαϊκή και στην Τράπεζα Κύπρου, που θα χαθούν από 50% έως το 100%. Γιατί αυτές οι καταθέσεις είναι σε μεγάλο μέρος τους παραγωγικό κεφάλαιο σε χρηματική μορφή ή μετατρέπεται σε παραγωγικό κεφάλαιο, όπως π.χ. κεφάλαιο κίνησης, κεφάλαιο για αγορά παγίων κτλ. Αυτό χάρη από το γεγονός ότι σύντομα θα αφαιρεθεί και ένα άλλο μεγάλο μέρος του παραγωγικού κεφαλαίου λόγω της γενικότερης αναξιοπιστίας των κυπριακών τραπεζών. Δηλαδή σήμερα κάποιες εταιρείες έχουν δανειστεί κεφάλαια από τις δύο τράπεζες και τα έχουν βάλει στην παραγωγή, δηλαδή τα έχουν κάνει μηχανήματα, πρώτες ύλες, κτίρια κτλ. Αυτή η παραγωγή θα συνεχιστεί για ένα διάστημα, αν και η εσωτερική ζήτηση θα βυθίζεται και η ζημιά των επιχειρήσεων θα είναι μεγάλη. Όμως σύντομα ούτε αυτές οι εταιρείες ούτε άλλες θα μπορούν εύκολα να δανειστούν καινούρια κεφάλαια από τις κυπριακές τράπεζες, γιατί αυτές θα είναι για πολλά χρόνια αναξιόπιστες και γι' αυτό ανίκανες να συγκεντρώνουν καταθέσεις. Επίσης, σε ό,τι αφορά τη Λαϊκή, όταν μια σύγχρονη τράπεζα κλείνει, καταργείται ένας έμπειρος και πολύπλοκος μηχανισμός που ειδικεύεται στο να κατευθύνει και να διανέμει τους κεφαλαιακούς πόρους στις ξεχωριστές επιχειρήσεις, γι' αυτό τα πιο προοδευτικά, ακόμα και τα πιο επαναστατικά, καθεστώτα δεν αφήνουν

τις τράπεζες να κλείσουν, αλλά τις παίρνουν στα χέρια τους. Στους πιο διεφθαρμένους καπιταλισμούς αυτός ο μηχανισμός είναι αντίστοιχα διεφθαρμένος, ενώ γενικά είναι ραντιέρικος, και γι' αυτό σε μεγάλο βαθμό παρασιτικός, ο χαρακτήρας του τραπεζικού κεφαλαίου, όμως αυτό δεν καταργεί την αναγκαιότητά του στην καπιταλιστική παραγωγή. Σημειώνουμε ότι η παραγωγή με την καπιταλιστική έννοια περιλαμβάνει, εκτός από τις καθαρά παραγωγικές, και τις εμπορικές και τις τραπεζικές λειτουργίες του κεφαλαίου, που είναι τόσο καίριες για την Κύπρο αυτή την περίοδο. Βέβαια, το εξόχως παρασιτικό χρηματοπιστωτικό μοντέλο της Κύπρου πρέπει να αλλάξει, αλλά αυτό δε σημαίνει ότι πρέπει να καταστραφεί από τη μια στιγμή στην άλλη χωρίς να έχουν ετοιμαστεί στοιχειωδώς οι παραγωγικές βάσεις για την αντικατάστασή του από το καινούριο. Γιατί, αν αυτό συμβεί, οι άνθρωποι που το κινούν και ζουν από αυτό σήμερα θα περάσουν αφάνταστη δυστυχία. Εδώ όμως δεν πρόκειται για πέρασμα της Κύπρου από μια κατώτερη σε μια ανώτερη μορφή καπιταλιστικής παραγωγής, αλλά για την οπισθοχώρηση από έναν ραντιέρικο καπιταλισμό υπηρεσιών σε μια φασιστικού-ιμπεριαλιστικού τύπου αποικιοκρατία. Αυτό σημαίνει ότι **θα καταστραφούν χιλιάδες επιχειρήσεις, μικρές και μεγάλες, θα απολυθούν δεκάδες και εκατοντάδες χιλιάδες εργαζομένων, οπότε θα πέσει τόσο πολύ η κατανάλωση του κυπριακού πληθυσμού, που αυτό το νησί θα γίνει έρμαιο της υπερδύναμης που για δεκαετίες το διέφθειρε και τώρα το καταστρέφει.**

Μεθοδευμένη διακομματική προδοσία υπέρ της Ρωσίας

Αυτή η καταστροφή, η άμεση και η έμμεση, ενός πελώριου μέρους του χρηματικού κεφαλαίου μιας χώρας αποτελεί τη μεγαλύτερη πράξη οικονομικού σαμποτάζ στην ιστορία της Ενωμένης Ευρώπης και οπωσδήποτε και στην ιστορία των δύο εξόχως υπονομευόμενων παραγωγικά εδώ και 30 χρόνια χωρών, της Ελλάδας και της Κύπρου. Με τη συγκεκριμένη μάλιστα οικονομική υπονόμηση της Κύπρου πλήττεται βαριά και παραπέρα η ελληνική παραγωγή, γιατί η Κύπρος είναι ο τέταρτος εξαγωγικός προορισμός για την Ελλάδα: μόνος του απορροφά πάνω στην κρίση 1 δις εξαγωγών, δηλαδή το 5% των συνολικών εξαγωγών της Ελλάδας, που είναι το μόνο φάρμακο για την έξοδο της από την οξυνόμενη κρίση χρέους. Αν χαθούν οι μισές από αυτές τις εξαγωγές, θα χαθούν στην Ελλάδα μερικές ακόμα δεκάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας.

Με λίγα λόγια, η τρίτη και τελική «λύση» ήταν ότι χειρότερο μπορούσε να γίνει για την Κύπρο, και αυτό το χειρότερο, όπως είδαμε, μεθοδεύτηκε σχολαστικά. Τόσο σχολαστικά, που οι προδότες, για να κρύψουν την υποστήριξη που έχουν δώσει σε αυτήν την καταστροφή, **αποφάσισαν να περάσουν την τελική απόφαση χωρίς ψηφοφορία από την κυπριακή Βουλή.** Δηλαδή ξέροντας χοντρικά το περιεχόμενο της τελικής συμφωνίας, είχαν ψηφίσει μετά το «όχι» τους **να εξουσιοδοτήσουν την Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου να κλείσει τους χρηματοπιστωτικούς όρους της συμφωνίας με την ΕΖ, ώστε η ιστορική βρωμοδουλειά να μην πέσει σε όλη την έκτασή της απευθείας πάνω τους.** Πραγματικά, τέτοια ξεδιαντροπιά δεν έχει ξαναγίνει. Τέτοια αστική τάξη σαν την κυπριακή δεν πρέπει να έχει ξαναγίνει. **Ποιο κόμμα, ποια τάξη που αγαπάει στοιχειωδώς τη χώρα της, που έχει δηλαδή έναν στοιχειώδη πατριωτισμό, θα είχε ψηφίσει να μην έχει λόγο για μια απόφαση που θα αφορούσε τα ζωτικά και ιστορικά συμφέροντα της χώρας του;** Ποιο κόμμα θα προτιμούσε μια τέτοια απόφαση να περάσει χωρίς ψηφοφορία στη Βουλή, για να μην πάρει ο καθένας που θα ψηφίσει υπέρ ή κατά τις ευθύνες του; Και τι παλιάνθρωποι είναι αυτοί οι τρομεροί σαμποταριστές τύπου ΑΚΕΛ, που κάνουν κεντρικό ζήτημα αυτής της στιγμής το ποιος κύπριος αστός φυγάδεψε τα κεφάλαιά του στο εξωτερικό για να τα γλιτώσει από την εξάτμιση ή που μαζί με τους ομολόγους τους στην Ελλάδα συζητάνε το αν πρέπει να βγει η Κύπρος από το ευρώ, ενώ ξέρουν ότι η πιο μεγάλη ζημιά έχει ήδη γίνει και επίσης ξέρουν ότι σε

αυτή τη φάση η χώρα τους θα μείνει μέσα στο ευρώ. Αυτή η παραμονή, βέβαια, δε γίνεται για να σωθούν, αλλά για να καταστραφούν καλύτερα και πιο εύκολα οι δυο χώρες για χάρη της πούτινικής Ρωσίας. Γιατί η Ρωσία τις έχει καταφέρει από τα μέσα και τις έχει μετατρέψει σε ζόμπι που θα προκαλούν μια ακατάσχετη οικονομική αιμορραγία και μια ηθική και πολιτική αποσύνθεση όλης της ευρωζώνης, όσο θα μένουν μέσα της.

Βέβαια, τώρα οι σαμποταριστές της Κύπρου ουρλιάζουν και κάθε μέρα που περνάει θα ουρλιάζουν περισσότερο ότι αυτήν την καταστροφή την έφερε η Γερμανία για να τιμωρήσει τάχα την «ανυπότακτη» Κύπρο για τις προνομιακές της σχέσεις με τη Ρωσία και ταυτόχρονα να την υποδουλώσει, αφού δόθηκε το νησί να εξαρτιέται πια από τους εγκληματικούς όρους που θα του βάζουν οι γερμανοί δανειστές. Αυτά τα ίδια επαναλαμβάνουν ασταμάτητα οι ρωσόδουλοι και στην Ελλάδα από την πρώτη στιγμή της κρίσης εδώ και 3 χρόνια, και οι περισσότεροι τους πιστεύουν, αλλά η ζωή καθημερινά τους διαψεύδει, καθώς «περιέργως» από την καταστροφή της Ελλάδας δεν επωφελούνται οι γερμανοί και γενικά οι ευρωπαίοι δανειστές, αλλά η Ρωσία και οι σύμμαχοί της, κυρίως η Κίνα, αλλά και το Κατάρ. **Είναι αυτοί και όχι οι Γερμανοί που αγοράζουν ουσιαστικά χωρίς διαγωνισμούς ή με σάπιους διαγωνισμούς πάμφθηνα και ζωτικά νευρικά γάγγλια της οικονομίας της χώρας μας και τα ελέγχουν μονοπωλιακά.**

Το ίδιο έργο θα δούμε οπωσδήποτε και στην Κύπρο. Οι πολιτικοί νεάντερταλ ευρωπαίοι μονοπωλιστές θα βαράνε με μανία το κυπριακό καρύδι με το σφυρί για να το «αναδιαρθρώσουν», δηλαδή να το ισιώσουν, αυτό θα σπάει και οι ρώσοι ολιγάρχες, ξεκαρδισμένοι στα γέλια, θα τρώνε την ψίχα. Βλέποντας δηλαδή το μέλλον της νεο-χρεωκοπημένης Κύπρου στην «πρωτοπόρα» χρεωκοπημένη Ελλάδα μπορεί να περιμένει κανείς ότι από τη μια θα χτυπάνε απέξω οι δυτικοί τροϊκανοί με την επεμβατική ιμπεριαλιστική όσο και βλακώδη λογική τους και από μέσα οι κύπριοι σαμποταριστές θα υπερφορολογούν τις πιο υγιείς επιχειρήσεις, την ενέργεια και τα εισοδήματα των φτωχών κύπριων και των μη φιλικών τους αστών. Στα πλαίσια αυτά θα εξαπολύουν και ένα γενικότερο οικονομικό, ακόμα και ποινικό πογκρόμ ενάντια στη ντόπια κυπριακή εμποροτραπεζική αστική τάξη, που θα την κατηγορούν σαν τον κύριο υπεύθυνο για τη χρεωκοπία. Ήδη κυνηγάνε αυτούς που πήγαν να βγάλουν έξω τα κεφάλαιά τους πριν αυτά εξατμιστούν, ενώ στήσανε σε χρόνο μηδέν ad hoc δικαστικά όργανα, με πολιτικά προσδιορισμένες συνθέσεις, που προφανώς η δουλειά τους θα είναι να αθωώνουν τους πραγματικούς **σαμποταριστές**, δηλαδή το μέτωπο των αντιευρωπαϊστών, που βγαίνει πολιτικά ενισχυμένο από την καταστροφή, και να κυνηγάνε τους εχθρούς αυτού του μετώπου. Όμως η ρώσικη διείσδυση μέσα στα ερείπια επίσης δε θα κρύβεται.

Η Κύπρος έχει δει ήδη μια ρώσικη διείσδυση, αλλά την έχει δει πριν τη χρεωκοπία σαν κάτι το θετικό. **Μόνο μέσα από την πικρή πείρα του το κυπριακό έθνος θα δει αυτή τη διείσδυση σαν υποδούλωση και τότε θα καταλάβει ότι η σημερινή χρεωκοπία έρχεται γάντι στη Ρωσία και ότι μόνο αυτή θα μπορούσε να την έχει προκαλέσει, γιατί μόνο αυτή είχε τα εσωτερικά πολιτικά στηρίγματα για να πουν τα διάφορα καταστροφικά «όχι» και, κυρίως, για να κάνουν τη μακρόχρονη προεργασία που έφερε την κυπριακή αποβιομηχάνιση, τη δανειακή και παρασιτική υπερκατανάλωση και, τελικά, την προβοκατόρικη αγορά των ήδη τοξικών ελληνικών ομολόγων.**

Άλλωστε, σε λίγο θα φαίνεται ακόμα πιο καθαρά τι έγινε με το κυπριακό «όχι»: **Ενώ καταστράφηκε σε πελώριο βαθμό η χρηματιστική δύναμη της κυπριακής αστικής τάξης, ταυτόχρονα βγήκαν εντελώς άθικτες και με πλήρες οικονομικό, και κυρίως με πολιτικό-ηθικό κύρος, οι δύο κρατικές ρώσικες τράπεζες.** Αυτή η διπλή επιτυχία της Ρωσίας, εννοούμε πάντα αυτής των ρώσων κρατικο-ολιγαρχών που τη διαφεντεύουν, να καταστραφούν οι κύπριοι αστοί και να λάμψει η δικιά τους δύναμη, σε συνδυασμό με τους άφθονους πολιτικούς και οικονομικούς κύπριους πράκτορες της και με τους 50.000 ρώσους κατοίκους της χώρας, εκ των οποίων οι 10.000 με υπηκοότητα, θα την κάνει από

εδώ και μπρος κυρίαρχη σε όλα τα επίπεδα. Με την οικονομική καταστροφή του νησιού η Ρωσία θα μπορεί να αγοράζει κυπριακή γη, φυσικούς πόρους και υπηρεσίες με τα μισά λεφτά απ' όσα χρειαζόταν ως τώρα και σε λίγο με ακόμα λιγότερα, γιατί στην Κύπρο το σαμποτάζ θα ξεκινάει από χαμηλότερη παραγωγική εσωτερική βάση.

Αλλά δεν ήταν μόνο αυτό το κέρδος για τους ρώσους κρατικο-ολιγάρχες. Μέσα στην αναμπουμπούλα **άρπαξαν στα χέρια τους από την εμβρόντητη Κύπρο, και κυρίως από τις δύο ακρωτηριασμένες τράπεζες, με μισό μόνο δις ευρώ όλα τα παραρτήματά τους στην Ελλάδα και με άθικτες τις καταθέσεις τους (Κύπρου, Λαϊκής, Ελληνικής), δηλαδή ό,τι πολυτιμότερο είχαν τη δοσμένη στιγμή.** Λέγοντας «άρπαξαν» εννοούμε ότι τα άρπαξε κάτω από τον έλεγχό του ο πουτινικός κρατικοολιγάρχης Νέσις, που μόνος του αυτός ελέγχει από το 2011 το μεγαλύτερο και καίριο, σύμφωνα με την κομμένη καιραμμένη στα μέτρα του νέα νομοθεσία για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, ποσοστό του 10% της Τράπεζας Πειραιώς. Έτσι η Πειραιώς -αυτή η ως το 2011 πιο χρεωκοπημένη απ' όλες τις μεγάλες ελληνικές τράπεζες, που με τη γενική διακομματική αποσιώπηση πέρασε σε ρώσικο πολιτικό έλεγχο πάνω στην κρίση- έγινε σε ελάχιστο χρόνο η δεύτερη στη χώρα ρουφώντας τη μια μετά την άλλη μια σειρά ντόπιες και ευρωπαϊκές τράπεζες, με πιο σημαντική οικονομικοπολιτικά αυτήν της αγροτικής παραγωγής, την ΑΤΕ. **Είναι χαρακτηριστικό πόσο κανείς δεν έβγαλε κιχ γι' αυτό το ξαφνικό πέρασμα μιας πελώριας κυπριακής περιουσίας μέσα σε λίγες ώρες και μετά από μια καταστροφή σε μια ελληνική ιδιωτική τράπεζα χωρίς κανένα απολύτως είδος, έστω άτυπου, ανοιχτού διαγωνισμού ή έστω μιας ανοιχτής διαδικασίας.** Γιατί στην ουσία του αυτό είναι πέρασμα της περιουσίας μιας κυπριακής τράπεζας στο ελληνικό κράτος και από το ελληνικό κράτος σε μια ιδιωτική τράπεζα, γιατί είναι το ελληνικό κράτος που εξασφάλισε μέσω ΕΖ τη νεγγύηση των καταθέσεων των κυπριακών τραπεζών στην Ελλάδα και γενικά τους όρους όλης αυτής της μεταβίβασης. Επίσης αυτοί οι ψευτοφίλοι των εργαζομένων ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ κρύβουν ότι η Πειραιώς μεγαλώνει με τόσα πολλά παραρτήματα, 1600, μετά την τελευταία εξαγορά, που τα μισά από αυτά τής είναι άχρηστα και θα κλείσουν, οπότε χιλιάδες εργαζόμενοι θα απολυθούν.

Το καλό είναι ότι ο κύριος εχθρός δεν μπορεί να κρύβεται εμφανιζόμενος σαν φίλος, όπως πριν

Πάντως, ήδη αυτές οι τραγικές μέρες έδωσαν πολλά μαθήματα στον κυπριακό λαό, καθώς του άνοιξαν ένα παράθυρο να δει και τη ρώσικη ευθύνη στη χρεωκοπία. Γιατί ήταν μέρες πολιτικά τόσο συμπυκνωμένες και οι κυπριακές μάζες ήταν τόσο κυριολεκτικά πεσμένες πάνω στην πολιτική και στην οικονομία, ώστε η Ρωσία για πρώτη φορά δεν μπόρεσε να κρυφτεί εντελώς. Η γνώση

καταχτιέται με άλματα, και αυτά με τη σειρά τους οφείλονται στα άλματα της ίδιας της ζωής. Βέβαια, όταν λέμε ότι ο κυπριακός λαός μπορεί τώρα να δει τη Ρωσία, δεν εννοούμε ότι φτάνει να δει μόνο τη Ρωσία σαν εχθρό του για να σωθεί. Για να σωθεί πρέπει να δει την άρχουσα τάξη του, που τον έκανε έρμαιο της Ρωσίας, πρέπει να δει τη φύση και την ιστορία της, πρέπει πάνω απ' όλα σε αυτές τις μεγάλες στιγμές κρίσης να δει και τον ίδιο του τον εαυτό, δηλαδή και τα δικά του λάθη και τις αδυναμίες και να τα διορθώσει. **Απλά θεωρούμε ότι ένας λαός δεν μπορεί να δει ούτε τον εαυτό του ούτε καν τη δικιά του άρχουσα τάξη, αν δε δει τον αληθινό κύριο εξωτερικό του εχθρό, που στην περίπτωση της Ρωσίας λειτουργεί με τους πράκτορές του και σαν κύριος εσωτερικός εχθρός του κυπριακού λαού, και πιο συγκεκριμένα σαν οργανωτής των εθνικών του ελαττωμάτων.**

Η ζωή λοιπόν δίδαξε πια τον κυπριακό λαό ότι η Ρωσία μπορούσε να ελαφρώσει το τραπεζικό χρέος της Κύπρου παρατείνοντας έστω για λίγα χρόνια την αποπληρωμή του δανείου των 2,5 δις ευρώ και μειώνοντας το επιτόκιο δανεισμού **πριν την καταστροφική «διάσωση» από την ΕΖ και όχι μετά που η ζημιά είχε γίνει.** Άλλωστε, ακόμα και όψιμα, η εξαγγελία της αναδιάρθρωσης αυτού του χρέους δε γίνεται για να εξευμενίσει ο Πούτιν τον κυπριακό λαό για την προδοσία του, αλλά για να τον εκμεταλλευτεί παραπέρα. Και δεν εννοούμε τόσο ότι αυτά τα 2,5 δις ο Πούτιν θα τα χρησιμοποιεί σαν δόλωμα και σαν εκβιασμό απέναντι στην Κύπρο, όπως το έχει ήδη κάνει. Εννοούμε ότι θα τα χρησιμοποιεί για να γίνει επίσημος, όπως είπαμε, αρχικά συν-αναδόχος με τη Γερμανία, και γενικότερα με την Ευρωζώνη, της κυπριακής διάσωσης. Αυτό είναι το βαθύτερο νόημα της διαβεβαίωσης του Σόιμπλε στον Πούτιν **μετά την υπογραφή της συμφωνίας ότι η τρόικα θα «βρίσκεται σε στενή επαφή με τη Ρωσία, εταίρο και πιστωτή της Κύπρου».** Αυτό το είχαμε τονίσει στο προηγούμενο άρθρο μας για την Κύπρο, μόνο που αυτή η ρώσικη επέμβαση που πιθανολογήσαμε ότι θα γινόταν με δανεισμό της Κύπρου και από τη Ρωσία *πριν* τη συμφωνία ΕΖ-Κύπρου γίνεται *μετά* τη συμφωνία αυτή. Η Ρωσία, με λίγα λόγια, έκανε τελικά εκείνο που κάνει πάντα. Άφησε, για την ακρίβεια έσπρωξε, τη Γερμανία να δώσει το μεγάλο «διαρθρωτικό» χτύπημά της στην Κύπρο και μετά έσπευσε η ίδια να γίνει ένας μεσολαβητής απαραίτητος στην τσακισμένη οικονομικά Κύπρο και στην πολιτικά τραυματισμένη Γερμανία. Αυτός είναι και ο λόγος που ο Πούτιν άφησε τον Μεντβέντεφ να βγει μπροστά και να κάνει τη βρωμοδουλειά, δηλαδή να βρίζει τη Γερμανία, αλλά και την Κύπρο, για ληστεία των ρωσικών καταθέσεων, και ο ίδιος αυτός ο υβριδικός Τσάρος-Φύρερ έμεινε πιο πίσω σε πιο «ευγενική» θέση απέναντι και στις δυο χώρες.

Η Ρωσία, για να καλυφθεί απέναντι στην Κύπρο, καμώθηκε ότι δεν τη βοήθησε για να μην τα χαλάσει με τη Γερμανία. Αυτό ήταν το νόημα της τοποθέτησης του Πούτιν ότι πρώτα έπρεπε η Κύπρος να συμφωνήσει με την ΕΖ και μετά θα τη βοηθούσε η Ρωσία. Εκείνο που πραγμα-

τικά δεν ήθελε η Γερμανία ήταν η Ρωσία να δώσει νέο δάνειο στην Κύπρο, επειδή αυτό να μην θα ανακούφιζε την Κύπρο από την ευρωπαϊκή πίεση, αλλά θα αύξαινε το συνολικό κυπριακό χρέος τόσο, ώστε αυτό να μην είναι βιώσιμο, πράγμα που θα υποχρέωνε την ΕΖ, αργά ή γρήγορα, να κουρέψει κάποια από τα δάνειά της προς την Κύπρο. Όμως αν η Ρωσία πρόσφερε λεφτά στη Κύπρο π.χ. αναδιρθρώνοντας τα 2,5 δις, δηλαδή χαρίζοντας τοκοχρεωλυτικά κάποιο μέρος τους, η Γερμανία δε θα μπορούσε να προβάλει διαφωνία. Γι' αυτό άλλωστε ο Σόιμπλε «Ερωτηθείς σχετικά με το ενδεχόμενο η Λευκωσία να λάβει βοήθεια από την Μόσχα, σημείωσε ότι το αντιμετωπίζει «με μεγάλη χαλαρότητα» και ευχήθηκε στον Κύπριο ομόλογό του που βρίσκεται στην Ρωσία «καλή επιτυχία»» (inews, 20 Μάρτη). Αλλά και μόνο το ότι η Γερμανία δεν έβαλε στην πρώτη πρότασή της, ούτε στη δεύτερη, σαν όρο της διάσωσης την «αναδιάρθρωση» των δύο τραπεζών της Κύπρου δείχνει ότι αυτή δεν ήταν μια ισχυρή γερμανική απαίτηση. Η διάθεση της Γερμανίας να διεκδικήσει μια τέτοια «αναδιάρθρωση» φούντωσε εκ των υστέρων μετά το όχι της Κύπρου, και μάλιστα αφού επί μέρες η Ρωσία έφτυνε και έβριζε για τη λεηλασία, όπως είπαμε, **των καταθέσεων των ρωσικών τραπεζών.**

Η Ρωσία αποκαλύφθηκε ακόμα περισσότερο **σαν μη φίλος της** Κύπρου όταν, εκτός από τη μη αναδιάρθρωση των 2,5 δις, υπονόμωσε το ταμείο εγγύησης που προσπάθησε να φτιάξει η κυπριακή αστική τάξη, όταν πανικόβλητη ακολούθησε τους ρωσόφιλους στο «όχι» πιστεύοντας ότι θα τη βοηθούσε η Ρωσία. Αρνήθηκε δηλαδή να τους βοηθήσει να συμπληρώσουν το κεφάλαιο των 5,8 δις που τους έλειπε με το να αγοράσει συμμετοχή στα κυπριακά κοιτάσματα υδρογονανθράκων. **Αλλά γιατί να αγοράσει η Ρωσία οποιαδήποτε ποσοστά για να εμποδίσει μια καταστροφή και να μην τα αγοράσει μετά την καταστροφή αυτή;**

Όμως η Ρωσία αποκαλύφθηκε και **σαν εχθρός** γιατί, ενώ αρνήθηκε να αγοράσει αυτά τα δικαιώματα, είπε την τρομερή κουβέντα, την εντελώς **καταστροφική στρατηγικά** για το οικονομικό απόθεμα της Κύπρου σε υδρογονάνθρακες **και ακόμα πιο καταστροφική σε ώρα χρεωκοπίας, ότι η Κύπρος δεν έχει τάχα δικαίωμα ουσιαστικής πρόσβασης σε αυτούς τους υδρογονάνθρακες χωρίς την έγκριση της Τουρκίας. Πέρα από την άμεση και καίρια οικονομική ζημιά που έκανε στην Κύπρο, αυτή η τοποθέτηση αποτελεί υποστήριξη στην τουρκική κατοχή και στο διαμελισμό της Κύπρου και με αυτή την έννοια.**

Και πείνα λοιπόν και διαμελισμός, αυτά δίνει σήμερα το τέρας που τόσο διεστραμμένα λατρεύει τόσες δεκαετίες η κυπριακή άρχουσα τάξη. Ήρθε ο καιρός ο κυπριακός λαός να σταματήσει να ακολουθεί αυτό το βίτσιο της γερασμένης αστικής του τάξης. Αρκετά με τα καμώματα και αυτηνής και της καθόλου ανιδιοτελούς μεγαλύτερης ελληνικής αδελφής της, η οποία από παράδοση την εκπορνώνει.

Το πιο πάνω άρθρο δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 2/4/2013

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 21/3/2013

Κύπρος: Η Ευρωζώνη έπεσε στην παγίδα της ρώσικης υπερδύναμης Το συγκεκριμένο κυπριακό «όχι» δεν είναι αντίσταση στη Γερμανία, αλλά υποδούλωση στη Ρωσία

Με την απόφασή της να κουρέψει τις καταθέσεις των κυπριακών τραπεζών η Ευρωζώνη (ΕΖ), με επικεφαλής τη Γερμανία, έπεσε σε μια ακόμα παγίδα, τη χειρότερη που της έχει στήσει ως τώρα η Ρωσία και τα τσιράκια της που κυβερνάνε την Ελλάδα και την Κύπρο.

Χάρη στην Ελλάδα η ΕΖ έχωσε, αρχικά, μέσα της σαν συνδιαχειριστή του ελληνικού χρέους το ΔΝΤ, δηλαδή έμμεσα και τη Ρωσία και την Κίνα (χώρια από τις φιλικές προς τη Ρωσία ΗΠΑ του Ομπάμα). Στη συνέχεια, χάρη πάλι στην Ελλάδα, η ΕΖ προχώρησε στο PSI, δηλαδή έκανε αναξιόπιστη την πιστοληπτική ικανότητα όλου του Νό-

του, οπότε φούσκωσε το δανεισμό του και τον οδήγησε στη «λανθάνουσα χρεωκοπία». **Τώρα η ΕΖ, χάρη στα τσιράκια της Ρωσίας στην Κύπρο, όχι μόνο παραδίδει την Κύπρο στη Ρωσία, αλλά και την κάνει άμεσο συνδιαχειριστή της κυπριακής και -μέσω αυτής- της πανευρωπαϊκής κρίσης χρέους.**

Η τελευταία δουλειά στήθηκε από την ώρα που οι κυπριακές τράπεζες μπήκαν σε κατάσταση χρεωκοπίας επειδή βρέθηκαν να έχουν μεγάλες ποσότητες από τα τοξικά ελληνικά κρατικά ομόλογα, που με το PSI έχασαν το 70% της αξίας τους. Το κυπριακό κράτος δεν μπορούσε να τις ξεχρεώσει, γιατί το ίδιο ήταν χρεωμένο και χωρίς παραγωγικό βάθος. Το ότι η Κύπρος ζούσε τα χρόνια της προεδρίας ΑΚΕΛ σε ευμάρεια οφειλόταν στο ότι λειτουργούσε πραγματικά σαν πλυντήριο βρώμικου ρώσικου χρήματος, οπότε ει-

σέπραττε αρκετά χρήματα από αυτή τη δουλειά, ώστε να μπορεί το ΑΚΕΛ να καταστρέφει στο μεταξύ εύκολα και να αποτλείώνει την ήδη αδύναμη εσωτερική παραγωγική βάση της κυπριακής οικονομίας, δίνοντας παράλληλα στο λαό παρασιτικά εισοδήματα παπανδρείκου τύπου (εκεί η βιομηχανία αποτελεί το 6% του ΑΕΠ!). Βέβαια, έτσι το ΑΚΕΛ υπερχρέωσε τη χώρα **πριν από το κανόνι των κυπριακών τραπεζών με το ελληνικό PSI.**

συνέχεια στη σελ. 12

Κύπρος: Η Ευρωζώνη έπεσε στην παγίδα της ρώσικης υπερδύναμης

συνέχεια από τη σελ. 11

Η ΕΖ θα μπορούσε να σώσει τις κυπριακές τράπεζες, χάρη από τα 10 δις που θα δάνειζε μέσω του EFSF στο υπερχρεωμένο κυπριακό κράτος, αν ανέθετε στην ΕΚΤ - όπως έκανε σε όλες τις υπερχρεωμένες χώρες του Νότου- να δώσει το ασημαντό για την ΕΖ, αλλά σημαντικό για την Κύπρο ποσό των 5,8 δις ευρώ για τη διάσωση των κυπριακών τραπεζών. Όμως ξαφνικά, μόλις μπήκε στο τέλος του περασμένου χρόνου ζήτημα διάσωσης των κυπριακών τραπεζών, σηκώθηκε ένας τρομερός θόρυβος στη Γερμανία ότι δεν πρέπει η ΕΖ να σώσει τις κυπριακές τράπεζες από τη χρεωκοπία, γιατί θα ήταν σαν να σώνει τους ρώσους φοροφυγάδες ολιγάρχες που έχουν υπέρογκες καταθέσεις σ' αυτήν. Αυτή η γραμμή δε βγήκε κυρίως από κανένα Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα κι από καμία Μέρκελ, αλλά βγήκε με ορμή από τη φιλορώσικη σε όλη τη γραμμή ηγεσία του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος (SPD), που το διοικούν τα παιδιά του πράκτορα της Γκαζπρόμ Σρέντερ, δηλαδή οι Σταϊνμάγερ, Γκάμπριελ και Σταϊνμπρουκ.

Ξαφνικά, δηλαδή, εκεί που κανένας στο SPD δεν είχε ασχοληθεί να φέρει στο προσκήνιο της γερμανικής πολιτικής σκηνής το ρώσικο φασισμό, τους καγκελίους μαφιόζους του, την ισοπέδωση της Τσετσενίας, το διαμελισμό της Γεωργίας, την όλο και πιο βαθιά εξάρτηση της ίδιας της Γερμανίας από το ρώσικο φυσικό αέριο και εκεί που δεν είχε πει ούτε μια λέξη αυτοκριτικής, αφού ο τελευταίος καγκελάριος της Γερμανίας που έβγαλε αυτό το κόμμα ήταν ανοιχτός υπάλληλος της Γκαζπρόμ και του Πούτιν, ξαφνικά έγινε θέμα αρχής στη Γερμανία το να μη διασωθούν από την ΕΖ οι ρώσικες καταθέσεις στην Κύπρο. Από κοντά με το SPD πήγαν και οι Πράσινοι, που επίσης ως χθες μαζί με το SPD υποστήριζαν τη διάσωση όλων των ευρωπαϊκών τραπεζών από την ΕΚΤ.

Έτσι η Μέρκελ υποχρεώθηκε, προκειμένου να βγει πρωθυπουργός στις επερχόμενες εκλογές, να προτείνει κούρεμα των καταθέσεων των κυπριακών τραπεζών, ώστε να πληρώσουν τη διάσωση τους κυρίως οι πιο πλούσιοι καταθέτες, οι ρώσοι φοροφυγάδες. Το επιχείρημα περί ρώσικου μαφιόζικου χρήματος έχει ουσιαστική πολιτική και οικονομική βάση, αλλά δεν μπορεί εκ των υστέρων να χρησιμοποιηθεί από την ΕΖ πάνω στην κυπριακή χρεωκοπία, γιατί φαίνεται προσχηματικό. Θα ήταν πειστικό αν η ΕΖ είχε ξεσηκώσει την ευρωπαϊκή κοινή γνώμη εδώ και πολύ καιρό ενάντια στο κυπριακό πλυντήριο. Τέτοιο ζήτημα είχε τεθεί προηγουμένα μόνο σε γραφειοκρατικό επίπεδο, και η Κύπρος είχε μόνο προσποιηθεί πως συμμορφώνεται, πράγμα που όλοι γνώριζαν. Έτσι τώρα η απόφαση της ΕΖ δίνει την εντύπωση και είναι χαρακτηριστική αυτού του γνωστού εξωτερικού και αδιάφορου για την κοινή γνώμη των υπερχρεωμένων χωρών επεμβατικού τρόπου με τον οποίο η Βόρεια Ευρώπη λύνει τα ζητήματα υπερχρεώσης του Νότου.

Πάντως, η αρχική γερμανική πρόταση που τέθηκε στην Κύπρο από το Γιουρογκρούπ με τη σύμφωνη γνώμη όλων των άλλων χωρών ήταν να πληρώσουν με κούρεμα μόνο οι καταθέτες με πάνω από 100.000 ευρώ, πράγμα που ήταν και σύμφωνο με τη δέσμευση που είχε αναλάβει από το 2008 η Γερμανία και όλη η ΕΕ να υπάρξει εγγύηση για όλες τις καταθέσεις ως τα 100.000 ευρώ. Αυτό όμως δεν το δέχτηκε η κυβέρνηση Αναστασιάδη, λέγοντας ότι κάτι τέτοιο θα έδωχε τις ρώσικες καταθέσεις, και αντιπρότεινε φορολόγηση και των «φτωχών», ώστε να

μειωθεί το βάρος για τους πλούσιους. Αυτό εξόργισε πολύ τους άλλους υπουργούς Οικονομικών. Όμως οι Αναστασιάδης-Σαρής επέμεναν ως το τέλος προβοκατόρικα να πέσει το βάρος και στους μικροκαταθέτες, για να ελαφρυνθούν τάχα οι ρώσικες καταθέσεις, ώστε να μη φύγουν οι Ρώσοι από την Κύπρο, δηλαδή το νησί να συνεχίσει να είναι «πλυντήριο». Τότε η ΕΖ έκανε το πολιτικό λάθος: υποχώρησε και δέχτηκε να φορολογηθούν και οι μικροκαταθέτες. Έτσι η Ρωσία εξασφάλισε να έχει μαζί της τους κύπριους μικροκαταθέτες, οπότε **συσπειρώσε όλο τον κυπριακό λαό ενάντια στην απόφαση της ΕΖ και ειδικά ενάντια στη Γερμανία, και μάλιστα ειδικά ενάντια στη γερμανική Χριστιανοδημοκρατία. Για να παγιωθεί η ΕΖ και να πιστέψει ότι αυτή την απόφασή της θα τη δεχόταν η Κύπρος, είτε ένα καθαρό «ναι» στο Γιουρογκρούπ, είτε όχι, ο κυβέρνησης της Κύπρου, αλλά και η ελληνική κυβέρνηση, σε όλα τα στάδια, ενώ το μεγάλο αφεντικό, ο Πούτιν, το βούλωσε σχολαστικά όσο γίνονταν οι συζητήσεις στο Γιουρογκρούπ, ώστε πρώτα να περάσει η απόφαση αυτή και μετά να της επιτεθεί.**

Έτσι, με αυτούς τους εξαιρετικούς οιωνούς άρχισε ξαφνικά στην Κύπρο και στην Ελλάδα η «αντίσταση» και τα «όχι» στη Γερμανία. Έτσι όλοι οι τσανακογλείφτες της Ρωσίας -και όχι μόνο ο απλός κυπριακός λαός, που έχει δίκιο να μην του αρέσει να αποφασίζουν άλλοι να χάνει τις καταθέσεις του-, όλοι αυτοί οι εκπρόσωποι δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, λογιστές και όσοι άλλοι ξεπλένουν ρώσικο χρήμα έγιναν από τη μια στιγμή στην άλλη επαναστάτες, πατριώτες, ακόμα και ήρωες, στην πάλη ενάντια στις παγκόσμιες «χρηματιστικές ελίτ», που σήμερα -καθόλου περιέργως- δεν έχουν αρχηγό το φίλο της Ρωσίας πρόεδρο των ΗΠΑ, αλλά τη Μέρκελ, αρχηγό του πολιτικοδιπλωματικού νάνου που λέγεται Γερμανία. Δηλαδή κάνουν κύριο εχθρό τους τη βιομηχανική και οικονομική καρδιά της ΕΕ.

Βέβαια, το ένδοξο «όχι» των κύπριων και ελληνικών τσανακογλειφτών δε θα αργήσει να δείξει τη γλωϊώδη και εθνοπροδοτική ουσία του, δηλαδή ότι ηπηγή του «όχι» στην Κύπρο δεν είναι ένα εθνικό «όχι» στη Γερμανία και στην ΕΖ, αλλά ένα «ναι» υποδούλωσης στη Ρωσία. Αυτή είναι η κοινή γραμμή «αντίστασης» που συνδέει τους Χρυσανυγίτες, τους Κνίτες και τους Καμμενοσυνασπισμαίους με τους Σαμαρο-Βενιζέλο-Κουβέληδες και από εκεί με τους Ακελίστες και Παπαδοπουλικούς. Βιάζονται να δώσουν το δυστυχημένο νησί στο αφεντικό τους. Ήδη η Ρωσία το λέει μέσα από κάποια ανεπίσημα στόματά της στη Δύση (δες δημοσίευμα του Ντιμίτρι Αφανάσιεφ στους *Financial Times*, 19/3): ότι η Ρωσία θα βοηθήσει την Κύπρο με μερικά δις, αλλά πρέπει κάτι να πάρει σε αντάλλαγμα. Πρέπει κάτι να πάρει σε μετοχές τραπεζών, σε γη, σε υδρογονάνθρακες στα νέα θαλάσσια οικόπεδα εξόρυξης και ίσως σε στρατιωτικές βάσεις. **Αλλά το πιο μεγάλο αντάλλαγμα που θέλει να πάρει ο προστάτης είναι να διαπραγματευτεί αυτός με την ΕΖ και με τη Γερμανία για ό,τι αφορά το κυπριακό χρέος. Τελικά θέλει μέσω και του κυπριακού και του ελληνικού χρέους να διαπραγματευτεί για όλο το ευρωπαϊκό χρέος. Γι? αυτό θέλει η Ρωσία να μείνει η Κύπρος οπωσδήποτε μέσα στην ΕΖ.** Αυτό δηλαδή που πρέπει να περιμένουμε είναι ο Πούτιν να προσφερθεί να λύσει **σαν μεσολαβητής, τάχα, το κυπριακό αδιέξοδο, δηλαδή και να μη χρεωκοπήσει η Κύπρος και να μην εκτεθεί η Γερμανία σαν ηγετική δύναμη στην**

ΕΖ. Και σ? αυτό η Ρωσία θα βοηθηθεί από τα τσιράκια της τύπου Όλι Ρεν και τους φίλους της Ολάντ, Μόντι, Ντράγκι και κυρίως τον Κάμερον, που τον χρειάζεται πολύ για την αγγλική στήριξη στη ρώσικη πολιτική στην Κύπρο. Αυτό που πιθανά θα ήθελε ο αρχικαγκελίτης να γίνει είναι, δίνοντας τα όποια δις για την ανακεφαλαιοποίηση των κυπριακών τραπεζών, να συζητήσει με την ΕΖ τους γενικότερους οικονομικοπολιτικούς τρόπους με τους οποίους τάχα θα σωθεί το νησί, αλλά και το άλλο θύμα της Ρωσίας που λέγεται Ελλάδα. Γι' αυτό, άλλωστε, ο αρχισαμποταριστής και αρχιπαταχτής Τσίπρας έχει προτείνει εδώ και ένα εξάμηνο με άπειρο θράσος Διεθνή Συνδιάσκεψη για όλο το ευρωπαϊκό χρέος. Και γι' αυτό, κυρίως, από την άλλη μεριά ο Σαμαράς αρχίζει να τελειώνει με το υποτιθέμενο συνεργατικό στίλ με την τρική και να δυναμώνει τις «ελληνικές αντιστάσεις», που σημαίνει το αποκλειστικό δικαίωμα της Ρωσίας να σαμποτάρει παραγωγικά και να υποδουλώνει από κάθε άποψη την Ελλάδα, ιδίως ενεργειακά. Από την εποχή του Μπρέζνιεφ Διεθνή Συνδιάσκεψη σημαίνει πάντα ένα πράγμα: ότι διεκδικεί η Ρωσία να ανήκει στη Ρωσία και όλα τα άλλα να μπαίνουν σε διαπραγμάτευση μαζί της.

Αληθινή λαιψνίστα αντίσταση και αληθινά «όχι» στην Κύπρο και στην Ελλάδα δεν είναι τα «όχι» με τις υποδουλωτικές πλάτες του ρώσικου φασισμού, αλλά αυτά που θέλουν να κάνουν την Κύπρο πραγματικά ανεξάρτητο κράτος, στηριγμένο οικονομικά στις δικές του δυνάμεις, που σημαίνει βιομηχανικό, με καλή αγροτική παραγωγή και σύγχρονο τουριστικό τομέα. Αν ήταν στοιχειώδως πατριώτες οι κύπριοι πολιτικοί, δε θα

ζητούσαν με τέτοιο πάθος να συνεχίσουν να είναι πλύστρες του ρώσικου χρήματος, αλλά θα ζητούσαν από την ΕΖ και ειδικά τη Γερμανία χρόνο να περάσουν χωρίς οδύνες για τον κυπριακό λαό από την εποχή του εγκληματικού πλυντηρίου στην εποχή της ανεξάρτητης ανάπτυξης. **Αυτό θα σήμαινε όχι ξαφνικό κούρεμα και διώξιμο των όποιων καταθέσεων, αλλά ευρωπαϊκή στήριξη και βοήθεια για τη μεταβατικά αναγκαία ανακεφαλαιοποίηση των κυπριακών τραπεζών, με δέσμευση της Κύπρου να απελευθερώσει αμέσως και να προωθήσει τις παραγωγικές επενδύσεις στη χώρα.**

Πάντως, έτσι όπως ήρθαν τα πράγματα και η Ρωσία προκαλεί αντιευρωπαϊκό μέτωπο σε συμμαχία με την Κύπρο, η ΕΖ δεν πρέπει να επιτρέψει στους Ρώσους φασίστες οποιαδήποτε μεσολάβηση. Εννοείται ότι όλα δείχνουν ότι θα κάνει το αντίθετο, όπως έκανε το αντίθετο όταν έχανε την Κύπρο στην ΕΕ το 2004 χάρη στον ελληνικό, στην ουσία ρώσικο εκβιασμό, ότι αν δεν έμπαινε η Κύπρος στην ΕΕ, τότε η Ελλάδα θα έβαζε βέτο στην διεύρυνση της ΕΕ. Το νέο ανατολικό ζήτημα δείχνει ότι συνήθως η Ευρώπη των οικονομιστών μονοπωλιστών υποχωρεί σαν πηλός μπροστά στην αφοριστικότητα των ρώσων νεοχιτλερικών καθαρά πολιτικοστρατιωτικών μονοπωλιστών. Μόνο οι λαοί της Ευρώπης μπορούν να φερθούν αλλιώς. Αλλά αυτοί για να συνειδητοποιηθούν, μιας και οι αστικές τους τάξεις είναι τυφλές, πρέπει πρώτα να δουν τον εχθρό να χώνει την Ευρώπη μέσα στη συνθλιπτική βασανιστική του μέγγελη.

Η ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ
<http://www.oakke.gr>, e-mail: info@oakke.gr

ΤΟ ΑΛ ΤΖΑΖΙΡΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΩΝ ΗΠΑ

Θυμάστε τον αμερικανό Αλ Γκορ, τον αντιπρόεδρο του Κλίντον, που για μερικές χιλιάδες ψήφους λιγότερες από τον Μπους στη Φλόριντα είχε χάσει τη χρυσή ευκαιρία να γίνει ο 43ος πρόεδρος των ΗΠΑ; Αυτόν που μετά το 2000 έκανε καριέρα σαν σταυροφόρος για τη σωτηρία του περιβάλλοντος, καταφέρνοντας μάλιστα να κερδίσει το 2007 το Νομπελ Ειρήνης; Αυτόν, τέλος, που το ντοκιμαντέρ του *Μια ενοχλητική αλήθεια* πήρε βραβείο Όσκαρ και προβαλλόταν στα αμερικάνικα σχολεία «διαφωτίζοντας» τα παιδιά για την υπερθέρμανση του πλανήτη;

Αυτός λοιπόν ο λαμπρός πολιτικός το 2005 είχε ιδρύσει μαζί με τον επιχειρηματία Τζόελ Χάιαιτ το κανάλι *Current TV* στο Σαν Φρανσίσκο, «για να δώσει φωνή σε όσους δεν ακούγονται και να λέει την αλήθεια στην εξουσία από ανεξάρτητη οπτική γωνία» (*Το Βήμα*, 13 Γενάρη 2013). Το κανάλι αυτό το έβλεπαν καθημερινά λιγότεροι από 50.000 τηλεθεατές, αλλά με τις συμφωνίες αναμετάδοσης από μεγάλα δίκτυα της καλωδιακής τηλεόρασης το κοινό του μπορούσε να φτάσει και τα 60 εκατομμύρια αμερικάνικα νοικοκυριά!

Σαν κανάλι οικονομικά ήταν αποτυχημένο, αφού το 2009 είχε υποχρεωθεί να απολύσει το 25% του προσωπικού του.

Η μεγάλη κίνηση

Αυτήν, λοιπόν, την παταγωδή αποτυχία την αγόρασε το γνωστό διεθνές τηλεοπτικό δίκτυο *Al Jazeera* προσφέροντας στον

Αλ Γκορ 500 εκατομμύρια δολάρια!

Πρόκειται για το γνωστό κανάλι ιδιοκτησίας του εμίρη του Κατάρ, που από το 2006 εκπέμπει και ως *Al Jazeera English* όλο το 24ωρο από την Ντόχα του Κατάρ και είναι γνωστό για τις φιλο-Αλ Κάιντα θέσεις του και γενικότερα για την προπαγάνδα του υπέρ του ισλαμοφασισμού: «*Για παράδειγμα, δείχνει συνέχεια πλάνα με τους νεκρούς στη Γάζα και τη Δυτική Όχθη, αλλά παραλείπει να πει ότι αυτές οι τραγικές απώλειες είναι αντίδραση στις επιθέσεις με ρουκέτες που χτυπάνε αδιακρίτως αμάχους στο Ισραήλ -μια απειλή που δεν θα αποδεχόταν καμιά κυβέρνηση στον κόσμο. Το Αλ έχει αποκαλέσει "μαχητές της ελευθερίας" μέλη της Χαμάς, της Χεζμπολάχ και της Αλ Κάιντα» (στο ίδιο).*

Πέρα από την υποκρισία του δεξιού χερσίου του ρωσόδουλου Κλίντον να πουλάει σε πετρελαιάδες το κανάλι που ούτε διαφημίσεις αμερικανικών εταιρειών πετρελαίου δεν έπαιξε, το πολιτικό χρώμα της κίνησης του Γκορ είναι ολοφάνερο.

Δεν ξέρουμε ποια απήγηση και αντίδραση θα έχει η εισβολή του *Al Jazeera* στις ΗΠΑ. Ήδη, μόλις ανακοινώθηκε η εξαγορά, η γνωστή εταιρεία *Time Warner* αποφάσισε αμέσως να το αποκλείσει. Ο καιρός θα δείξει, αλλά οι ΗΠΑ είναι ήδη βαθιά διαβρωμένες από τις πολιτικές Κλίντον και Ομπάμα που είναι υπέρ του Πούτιν.

Άδικα οι εργαζόμενοι στο κανάλι του Γκορ τον στολίζουν με βαριά επίθετα και τον αποκαλούν «*Αλ Γκορζίρα*»;

Οι σαμποταριστές χρεοκοπούν τη Βιομηχανία Φωσφορικών Λιπασμάτων

Η κυβέρνηση οδηγεί στο κλείσιμο τις βιομηχανίες με το δολοφονικό όπλο της τιμής της ενέργειας. Τα πρώτα θύματα αυτής της πολιτικής είναι οι ενεργοβόρες βιομηχανίες, στις οποίες η ενέργεια συμμετέχει με τα υψηλότερα ποσοστά στο κόστος παραγωγής. Μια τέτοια βιομηχανία είναι και η Βιομηχανία Φωσφορικών Λιπασμάτων στη Νέα Καρβάλη, που χρησιμοποιεί φυσικό αέριο, το οποίο η κυβέρνηση χρεώνει στις διπλάσιες τιμές από αυτές των ανταγωνιστών της του εξωτερικού. Όπως έχουμε γράψει, οι ελληνικές κυβερνήσεις αγοράζουν φυσικό αέριο από την Gazprom 40% ακριβότερα από το μέσο όρο της ΕΕ. Αυτό το κρύβουν και δε δίνουν στοιχεία στη Eurostat για τις τιμές του. Στις στατιστικές της Eurostat στην Ελλάδα υπάρχει μια παύλα.

Από το 2011 επέβαλαν και διατηρούν τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, που έφτασε την τιμή του αερίου σε επίπεδα απαγορευτικά για την οποιαδήποτε παραγωγή. Έτσι, μόνο από αυτόν το φόρο η επίσημη αύξηση του κόστους του αερίου για τη ΒΦΛ είναι 9 εκατ. ετησίως. Ταυτόχρονα το κράτος δεν της επιστρέφει 9 εκατ. από το ΦΠΑ των εξαγωγών, οπότε το χρέος της ΒΦΛ προς τη ΔΕΠΑ έφτασε στα 80 εκατ. Σύμφωνα με όσα λένε οι υπεύθυνοι της επιχείρησης, τα 15 από τα 80 εκατ. έχουν χρεωθεί σε περίοδο που η ΔΕΠΑ της είχε κόψει τη ροή του φυσικού αερίου.

Στη ΒΦΛ δουλεύουν 1000 εργαζόμενοι μαζί με τους εξωτερικούς, οδηγούς κτλ. Πρόκειται για στρατηγική βιομηχανία, αφού είναι η μοναδική στον κλάδο και τροφοδοτεί όλη την αγροτική παραγωγή. Η κοινωνία της Καβάλας υποστηρίζει τη συνέχιση της λειτουργίας της και το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ υπονομεύουν τον αγώνα των κατοίκων και των εργαζομένων να διατηρηθεί η βιομηχανία.

Με την παραχώρηση της ΔΕΠΑ στο ρωσικό μονοπώλιο, την οποία προωθεί η κυβέρνηση, θα μεταβιβαστούν στο νέο αγοραστή και οι σημερινές οφειλές της ΒΦΛ, οπότε αυτή θα μπορεί εύκολα να μπει κάτω από τον έλεγχό του. Αυτό συμβαίνει και με πολλές άλλες βιομηχανίες, όπως γράφουμε σε άλλο άρθρο. Γι' αυτό και η κυβέρνηση φροντίζει να μη ρυθμίζει τις οφειλές της ΒΦΛ προς τη ΔΕΠΑ, να σαμποτάρει έτσι την παραγωγή της για να την κλείσει ή να τη ρίξει υπερχρεωμένη σαν ώριμο φρούτο στην ποδιά των Ρώσων. Από τον Απρίλη του 2007 η Γκάζπρομ είχε εκδηλώσει το ενδιαφέρον της για τη ΒΦΛ (όσο ήταν αυτή ακόμα στα χέρια των τραπεζών και του κράτους) στη συνάντησή με ταξί του τότε πρωθυπουργού Καραμανλή και του προέδρου της Αλεξέι Μίλερ (Καθημερινή, 15/4/2007).

Η αντιμετώπιση της στρατηγικής, αυτής, για τη χώρα βιομηχανίας από την κυβέρνηση είναι: ή πληρώνεις μετρητοίς ή σου κλείνω το αέριο. Και το έκλεισε για μήνες την άνοιξη του 2011, αλλά και το 2012, αφήνοντας παροχή μόλις 5%, με αποτέλεσμα να μην παράγεται αιμωνία και το εργοστάσιο να λειτουργεί με το ένα τρίτο περίπου της δυναμικότητάς του. Πριν μερικές ημέρες έληγε το τελεσίγραφο της ΔΕΠΑ, που απειλεί να κλείσει τελείως την παροχή, με αποτέλεσμα και το κλείσιμο του εργοστασίου.

Στην πρόταση του εργοστασίου να δεχτεί η ΔΕΠΑ την εκχώρηση των κερδών από τις εξαγωγές σε εγγυημένους μεγάλους πελάτες η ΔΕΠΑ απάντησε αρνητικά και απείλησε με κατάσχεση. Στην πρόταση για ρύθμιση των χρεών πάλι η ΔΕΠΑ, στην ουσία το ΤΑΙΠΕΔ, απάντησε αρνητικά επιμένοντας στην πληρωμή τοις μετρητοίς, με το επιχείρημα ότι με τα χρέη της ΒΦΛ

τιμή της ΔΕΠΑ πέφτει στο διαγωνισμό για την πώλησή της! Μάλιστα οι λακέδες κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων πηγαίνουν εκεί τους εκπροσώπους των ρωσικών εταιρειών που συμμετέχουν στο διαγωνισμό για τις ανάλογες καταγραφές και πληροφορίες. Ο ίδιος ο διευθυντής της ΒΦΛ είχε δηλώσει ότι ενδιαφέρονται για αποθήκες φυσικού αερίου.

Η ΒΦΛ (ELFE) είναι η μοναδική ελληνική βιομηχανία χημικών και λιπασμάτων, μετά το εγκληματικό κλείσιμο του εργοστασίου των λιπασμάτων στη Δραπετσώνα το 1999 από τους σαμποταριστές, που σημαίνει ότι όποιος την αποκτήσει είναι σε θέση να ελέγχει σε μεγάλο βαθμό την αγροτική οικονομία. Ήδη το καθεστώς φρόντισε να περάσει στο ρωσικό μονοπώλιο ένα μεγάλο τμήμα του ελέγχου της αγροτικής οικονομίας με τις αδιαφανείς πωλήσεις της ΑΤΕ στην Πειραιώς, την οποία ελέγχει με στρατηγικό ποσοστό ο ρώσος ολιγάρχης Νέσις (η ταχύτερη πώληση που έγινε ποτέ), και στη συνέχεια της βιομηχανίας γάλακτος της Δωδώνης, που την πήρε επίσης στα χέρια του ο ρώσος ολιγάρχης Ζέκστερ μέσω της ελεγχόμενης από αυτόν κοινοπραξίας Strategic Initiatives. Πρέπει να σημειώσουμε ότι, μετά την απόκτηση του στρατηγικού ποσοστού του 10% της Πειραιώς από το Νέσις, αυτή απόκτησε σε χρόνο ρεκόρ την ΑΤΕ, την Millennium, τη Γενική και σχεδόν δωρεάν τα υποκαταστήματα της τράπεζας Κύπρου και Λαϊκής!

Η ΒΦΛ έχει δραστηριότητα και στο χώρο της ενέργειας, αφού έχει εξασφαλίσει την προέγκριση άδειας εργοστασίου ηλεκτροπαραγωγής φυσικού αερίου 440 MW, διαθέτει δεξαμενές και άδεια για νέες δεξαμενές αποθήκευσης φυσικού αερίου, καθώς επίσης ιδιόκτητο λιμάνι με προβλήτα 300 μέτρων. Λειτουργεί επίσης μία μονάδα παραγωγής θειαφίου στην Πάτρα. Η Ν. Καρβάλη βρίσκεται σε ένα σημείο-κόμβο κοντά σε όλους τους αγωγούς, στους δρόμους που περνάνε από τη βόρεια Ελλάδα προς τα Βαλκάνια, την Ασία και την Αφρική, δίπλα στο λιμάνι της Καβάλας, ενώ σε κοντινή απόσταση βρίσκονται τα εργοστάσια ηλεκτροπαραγωγής της Gazprom-Κοπελούζου στην Αλεξανδρούπολη, που αδειοδότησε ο Καραμανλής.

Να σημειώσουμε ότι τα εργοστάσια λιπασμάτων είναι ελάχιστα στη νότια Ευρώπη και, παρά το γεγονός ότι η χρήση των λιπασμάτων μειώνεται στην ΕΕ, η ζήτηση των λιπασμάτων της ΒΦΛ παραμένει. Η πραγματικότητα είναι ότι, αν αυτή η βιομηχανία με τα συγκεκριμένα πλεονεκτήματα του λιμανιού, των αποθηκών αερίου και της άδειας ηλεκτροπαραγωγής ήταν σε οποιαδήποτε χώρα της νότιας Ευρώπης, θα κυριαρχούσε σε όλη την ευρωπαϊκή αγορά δίνοντας δουλειά σε χιλιάδες εργάτες και συνεισφέροντας σημαντικά στις εξαγωγές και στις ανάγκες της εσωτερικής αγοράς. Εδώ οι σαμποταριστές με την πολιτική της ενεργειακής ασφυξίας την έχουν οδηγήσει στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Οι 1000 εργαζόμενοι κινδυνεύουν να πεταχτούν στην ανεργία και η χώρα να χάσει τη μοναδική λιπασματοβιομηχανία στρατηγικής σημασίας για την οικονομία και την ανεξαρτησία της. Όσο όμως η κρίση δυναμώνει, τόσο περισσότερο οι εργαζόμενοι θα αφυπνίζονται. Έχουν μαζευτεί ήδη πολλά πτώματα στο ντουλάπι σε μία χώρα που μετατρέπεται σε έρημο. Δε θα μπορούν για πάντα οι ρωσοδούλες ηγεσίες, και ιδιαίτερα τα ψευτοαριστερά κόμματα, που παριστάνουν τους φίλους των εργαζομένων, να αποπροσανατολίζουν τους εργαζόμενους και να τους εμποδίζουν να αντισταθούν στα νέα εγκλήματα κατά της βιομηχανίας, της αξιοπρέπειας και της ευημερίας του λαού και της εθνικής ανεξαρτησίας της χώρας που σχεδιάζουν.

Η ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΛΑΪΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΕ ΑΝΟΔΟ

Δεν περνάει μέρα σχεδόν που η εγκληματική συμμορία της “Χρυσής Αυγής” να μην επιδίδεται σε επιθέσεις ενάντια σε μετανάστες, σε δημοκράτες και γενικά σε κάθε είδους προκλήσεις στο λαό. Εδώ δεν θα αναφερθούμε στα περιστατικά ρατσιστικής και ναζιστικής βίας που είναι λίγγο-πολύ γνωστά σε όλο τον κόσμο, αλλά στην αντίσταση που αρχίζει να προβάλλεται από πολίτες στη συμμορία.

Αυτή η αντίσταση είναι ακόμη αυθόρμητη και περιστασιακή, και εμποδίζεται να ανέβει σε ανώτερο πολιτικό και μαζικό επίπεδο κυρίως από το σοσιαλφασιστικό στρατόπεδο, που καμώνεται ότι αντιδρά στο ναζισμό. Αυτό κάνουν με λίγες κάθε τόσο κούφιας καταγγελιούλες τα ψευτοΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ καλύπτοντας έτσι την πραγματική ντε φάκτο συμμαχία που έχουν με τους ναζί χάρη στην κοινή αντieuρωπαϊκή και φιλορώσικη γραμμή τους που υψώνει την κάλπικη αντι-μνημονιακή σημαία. Ή το κάνουν με τις συγκρούσεις δρόμου που δίνει ο αναρχισμός, ο οποίος όμως έχει γίνει από τις προηγούμενες προβοκάτσιες του τόσο αντιπαθητικός στις μάζες, ώστε έτσι συνήθως αυτές δυναμώνουν παρά αδυνατίζουν τους ναζί. Ή το κάνουν με τις όλο και πιο καχεκτικές εξορμησούλες του ΚΕΕΡΦΑ-ΑΝΤΑΡΣΥΑ που οι πλατιοί αντιφασίστες δεν τις πλησιάζουν γιατί τους υποχρεώνουν να αποδέχονται τα επίσης προβοκατόρικά “ανοιχτά τους σύνορα” ή τις αντιμνημονιακές θέσεις τους που τις υιοθετούν όλοι οι ναζιστές αλλά όχι όλοι οι δημοκράτες.

Η λαϊκή πάλη

Είναι άλλη η αντίσταση από τον απλό δημοκρατικό λαό, που, πέρα από την υποκρισία του σοσιαλφασισμού και τις φανφάρες του κάθε υποτιθέμενου αντιφασίστα, βρίσκει το κουράγιο σε τοπικό αυθόρμητο επίπεδο ή και με πρωτοβουλίες κάποιων απλών κομματικών μελών χωρίς κάποια κεντρική γραμμή να τα βάλει με τους ναζιστές.

Στο χωριό Παναγιά της Θάσου οι κάτοικοι αντέδρασαν στην προσπάθεια των χρυσαυγιστών να μοιράσουν τρόφιμα “μόνο στους Έλληνες”, όπως είπαν. Κατέβηκαν στην πλατεία του χωριού με δύο πανό και φωνάζοντας αντιρατσιστικά συνθήματα ανάγκασαν τους χρυσαυγίτες να τραπούν σε φυγή. Τα ίδια περίπου έπαθαν και σε άλλα δύο χωριά της Θάσου, όπου εκεί δεν μπόρεσαν να κάνουν την “αγαθοεργία” τους.

Στο Πέραμα, στον Πειραιά, συνάντησαν μια ακόμη αντίσταση.

Μια ομάδα τους πήγε έξω από το Πολυϊατρείο των Γιατρών του Κόσμου και φώναξε τα γνωστά συνθήματα. Για να μην υπάρξει σύγκρουση, οι γιατροί έκλεισαν στο ιατρείο τον κόσμο που υπήρχε εκείνη την ώρα και ήταν πολύς. Ο πρόεδρος τους δήλωσε μετά: “Δεν πτοούμαστε. Δεν αλάζουμε μυαλά. Αρνούμαστε να διαχωρίσουμε τους ανθρόπους που βοηθάμε σε Έλληνες και ξένους, να σταματήσουμε αυτό που κάνουμε. Και μάλιστα τώρα το κάνουμε με μεγαλύτερη ένταση”.

Αντίσταση είχαμε και στην Κομοτηνή από τους Ρομά της περιοχής. Ομάδα τους από τον οικισμό Αλάν-Κουγιού εμφανίστηκε στο διαδικτυο βίντεο όπου ένας Ρομά αντιπαράτιθεται με θάρρος στους ναζιστές, ύστερα από τις απειλές που δεχόταν ο ίδιος και η οικογένειά του μέσω τηλεφωνημάτων με απόκρυψη. Μέλη μάλιστα των Ρομά είχαν ξυλοκοπηθεί άγρια τις προηγούμενες νύχτες από ομάδες ναζιστών.

Οι άνθρωποι αυτοί, βέβαια, διάλεξαν έναν όχι σωστό σε αυτή τη φάση τρόπο να δείξουν την αντίθεσή τους στη “Χρυσή Αυγή”, αφού παρουσιάστηκαν να κρατάνε πιστόλια, τσεκούρια και αλυσοπίρινα. Πιστεύουμε όμως ότι δεν το έκαναν αυτό με ελαφρότητα. Υποφέρουν από τους ναζιστές που είναι μαχαιροβγάλτες και κουμπουροφόροι, αλλά και βαθιά θρασύδειλοι, γιατί χτυπάνε μόνο υπεράσπιστους και άοπλους ανθρώπους. Ο επικεφαλής των Ρομά, άνθρωπος μεροκαματιάρης στις λαϊκές, ήταν συγκινητικός μέσα από αυτά τα βίντεο, γιατί έδωσε μαθήματα αντιναζισμού και κατέληξε απευθυνόμενος στο Μιχαλολιάκο: “Ανθρωπιά, ηλίθιο πλάσμα”.

Σε απάντηση τα δειλά ανθρωπάκια της “Χρυσής Αυγής”, υποκρινόμενα τους νομοταγείς, τον έστειλαν στον εισαγγελέα που, από όσο ξέρουμε δεν πήγε κανέναν χρυσαυγίτη στο σκαμνί για τους ξυλοδαρμούς των προηγούμενων ημερών.

Πέρα απ' αυτά τα περιστατικά υπάρχει τελευταία μία όλο και πιο έντονη στάση απομόνωσης των ναζιστών από το λαό, ιδιαίτερα στα σχολεία. Οι ναζιστές ανοίγουν παντού γραφεία, αλλά η μεγάλη τους αδυναμία είναι ότι δεν μπορούν να τα επανδρώσουν με κάπως αρκετά μέλη, κάτι που δείχνει ότι πολλοί τους ψηφίζουν για διαμαρτυρία, αλλά δεν τους εμπιστεύονται για να οργανωθούν σε αυτούς. Έτσι αναγκάζονται να κάνουν πολύ θόρυβο με μεταφερόμενους οπαδούς στις διάφορες πόλεις που επισκέπτονται. Εκεί συνήθως συναντούν παγερή αδιαφορία για τις ναζιστικές τους φιέστες. Παράδειγμα η πρόσφατη “περιοδεία” του Μιχαλολιάκου στο Μεσολόγγι. Οι χρυσαυγίτες στο βίντεό τους θριαμβολογούσαν για το λαό που τους υποδέχεται, αλλά όσοι το είδαν δεν μπορεί να μην έσκασαν στα γέλια, όταν θα διαπίστωσαν ότι ο “λαός” ήταν τρεις-τέσσερις ομοιόδεατες τους που έσφιγγαν γλοιωδώς το χέρι του μεγάλου αρχηγού. Νομίζουμε ότι αυτό το πάγωμα των ναζιστών τελευταία, που συνοδεύτηκε και από μια αρκετά καλή στάση του καναλιού ΜΕΓΚΑ, ανάγκασε το πιο φιλοχρυσουαυγίτικο ΜΜΕ του καθεστώτος το συγκρότημα του ΣΚΑΙ-Καθημερινής να προβάλει τη “Χρυσή Αυγή” με ειδική εκπομπή-αφιέρωμα του εμμετρικού Τράγκα στην τηλεόραση, ενώ η Καθημερινή ανατρά διαρκώς τις ανακοινώσεις της Χ.Α.

Αυτή η αντίσταση λοιπόν είναι που έχει κόψει την πρόθεση των ναζιστών να υλοποιήσουν και άλλα “προγράμματά” τους. Θυμόμαστε ότι πριν από δύο μήνες η συμμορία είχε απειλήσει ότι θα εισβάλλει σε νοσοκομεία και θα πετάει έξω όσους μεταναστες βρεθούν στο δρόμο τους. Μόλις προχθές πήγε να το κάνει στην Καλαμάτα, αλλά βρήκε πάλι έντονη αυθόρμητη αντίσταση από το προσωπικό του νοσοκομείου και απέτυχε.

Και δε θα μπορούσε να είναι αλλιώς. Όσο και να προσπαθήσει ο σοσιαλφασισμός, ο ελληνικός λαός δε δηλητηριάζεται και δεν πουλίζει την ψυχή του σε ένα ανοιχτά ανθρωπο ρεύμα σαν το ναζιστικό. Γιατί έχει ιστορικά διαμορφωμένα ισχυρά δημοκρατικά αντισώματα και στις ιστορικά πιο πρόσφατες περγαμινές του κουβαλάει έναν ένοπλο αντιφασιστικό αγώνα, μια ένοπλη σοσιαλιστική επανάσταση και ένα μεγαλειώδες Πολυτεχνείο.

Βέβαια αυτό δεν σημαίνει ότι ο ελληνικός λαός είναι απρόσβλητος από άλλες μορφές φασισμού, όμως ούτε αυτές δεν έχουν καταφέρει να πάρουν ποτέ πλειοψηφικά χαρακτηριστικά. Τα πράγματα θα γίνουν μάλιστα πολύ καλύτερα αν ο αντιναζισμός και γενικότερα ο αντι-σοσιαλφασισμός θα καταφέρει να ενωθεί.

Συνεχίζεται το σαμποτάρισμα του ζεόλιθου αξίας 2 δις ευρώ στα Πετρωτά του Έβρου

Στο άρθρο μας στο φ 469 του Ιούλη του 2011 με τίτλο «**Ακυρώθηκε η επένδυση του ζεόλιθου στα Πετρωτά Έβρου**» είχαμε καταγγείλει την ακύρωση της επένδυσης ύψους 40 εκατ από τον υφυπουργό ΥΠΕΚΑ Μανιάτη παρά το γεγονός ότι αυτή είχε εγκριθεί από τη διυπουργική επιτροπή fast track του Πάγκαλου. Ο ζεόλιθος είναι ένα βιομηχανικό ορυκτό που βρίσκεται εφαρμογές στη γεωργία και τη λυματολάσπη έως την ιατρική.

Το επιχείρημα του Μανιάτη είναι ότι απέριψε την επένδυση γιατί το ορυχείο δίνονταν κατά ανάθεση πράγμα που δεν επιτρέπεται από το νόμο. Για το ορυχείο ζεόλιθου όμως ισχύει το νομικό καθεστώς των ορυχείων μαρμάρου οπότε αυτός που έκανε τις έρευνες και ανακάλυψε το μάρμαρο ή το ζεόλιθο αναλαμβάνει και την εκμετάλλευση κατά προτεραιότητα. Επομένως η κατά ανάθεση εκμετάλλευση δεν έχει νόημα, σ' αυτή την περίπτωση, αφού το κοίτασμα το ανακάλυψε η εταιρεία που ήθελε και συνεχίζει να θέλει σήμερα να το εκμεταλλευτεί. Για να ακυρώσει την επένδυση ο Παπανδρέου, με όργανό του τον Μανιάτη και το θλιβερό φιλοευρωπαϊό Παπακωνσταντίνου, έβαλαν το ΙΓΜΕ να λέει ότι αυτό πρώτο ανακάλυψε το κοίτασμα οπότε σ' αυτή την περίπτωση πρέπει η εκμετάλλευση να δοθεί με διεθνή διαγωνισμό. Το ΙΓΜΕ όμως δεν έχει καταθέσει επίσημα την ανακάλυψη του κοιτάσματος οπότε ο ισχυρισμός του δεν ισχύει. Από τότε ο Παπακωνσταντίνου είχε πει ότι θα αναθέσει τη διερεύνηση σε επιτροπή και μέχρι σήμερα οι κυβερνήσεις των σαμποταριστών έχουν παγώσει το ζήτημα.

Επομένως όλες οι κυβερνήσεις είναι υπόλογες για το ανοιχτό σαμποτάρισμα της επένδυσης, της οικονομίας και της ανεργίας της περιοχής που έχει και τα μεγαλύτερα ποσοστά στη χώρα. Είναι υπόλογοι οι ανατολικοί σαμποταριστές που ρημάζουν στη φορολογία το λαό και αρνούνται ταυτόχρονα να δημιουργήσουν κρατικά έσοδα από για να κρατούν τη χώρα στη χρεοκοπία και να τη φορτώνουν στο ευρώ.

Σύμφωνα με το άρθρο της *Ελευθεροτυπίας* «**Καυτά ερωτήματα για το ζεόλιθο στον Έβρο**» 9/4/2013, η εξόρυξη που προγραμματίζει ακόμα και σήμερα η εταιρεία ελληνογερμανικών συμφερόντων είναι 500.000 τόνοι ετησίως προς 200 ευρώ τον τόνο. Το ελληνικό Δημόσιο είναι μέτοχος στη συγκεκριμένη εταιρεία με ποσοστό 8% και χάνει εκατομμύρια ευρώ σε έσοδα από το τζίρο, άμεσους και έμμεσους φόρους.

Το κοίτασμα εκτιμάται σε 100.000.000 τόνους συνολικής αξίας 2 δις ευρώ αν είναι στη χύμα, στην ανεπεξέργαστη δηλαδή μορφή. Γιατί στην επεξεργασμένη για ιατρικούς λόγους φτάνει και 20 ευρώ το γραμμάριο. **Η πολιτική που πρέπει να ακολουθηθεί στην εκμετάλλευση του τεράστιου ορυκτού και απόλυτα ανεκμετάλλευτου από τους σαμποταριστές πλούτου της χώρας είναι η επεξεργασία των ορυκτών οπότε η τιμή τους κατά μέσο όρο εικοσαπλασιάζεται.** Κι όμως, η Ελλάδα εισάγει από τη Βουλγαρία και την Τουρκία 50.000-60.000 τόνους ζεόλιθου κατώτερης ποιότητας προς 350 ευρώ ανά τόνο επιβαρύνοντας το εμπορικό ισοζύγιο κατά 17,5-21 εκατ, όταν οι ανάγκες της χώρας είναι 150.000 τόνοι ετησίως.

Το ζήτημα του ζεόλιθου μπαίνει ξανά σήμερα ύστερα από το διεθνές ενδιαφέρον που εκδηλώνεται για τον ελληνικό ζεόλιθο που είναι άριστης ποιότητας.

Όμως χάρη στο ρωσόδουλο σαμποταριστικό καθεστώς ο ζεόλιθος θα παραμείνει στη γη μέχρι να τον πάρουν τα αφεντικά του όπως γίνεται με τους υδρογονάνθρακες.

ΣΥΡΙΖΑ

συνέχεια από τη σελ. 3

στεράς κατά του συστήματος», δηλαδή κατά της αστικής μισοδημοκρατίας την οποία έχουν σαν μέγιστο εχθρό τους και ο ίδιος και τα «παιδιά».

Σε όλες της τις μορφές η ενότητα όλων των πλευρών της παλιάς αντίδρασης με το σοσιαλφασισμό, ή αλλιώς η ένωση των πιο μαύρων και φασιστικών πλευρών της παλιάς Δεξιάς με όλες τις εκφάνσεις της νέας Δεξιάς, δηλαδή της ψευτοΑριστεράς, εκφράζει στο βάθος ένα και μόνο πράγμα: την υποταγή του συνόλου της αντιλαϊκής αντίδρασης στη χώρα μας σε ένα νέο βρώμικο αφεντικό, που έρχεται να την τσακίσει και να την υποτάξει, να την εξουτελίσει στον έσχατο βαθμό και να τη μετατρέψει σε κανίβαλο, σε θύτη και σε θύμα ταυτόχρονα. Αυτό το αφεντικό είναι ο ρώσικος σοσιαλμπερριαλισμός.

Η ανοιχτή πολιτική κάλυψη στους ναζιάδες της «Χρυσής Αυγής»

Το ειδικό λοιπόν απόσπασμα του ψευτοΚΚΕ για τον πιο γρήγορο εισοδησμό στο κράτος, ο ΣΥΝ, που αργότερα έγινε ΣΥΡΙΖΑ, δεν ενοχλήθηκε καθόλου από την όσμωση ΑΝΕΛ-ναζιάδων της ΧΑ στο ζήτημα της «λίστας». Κι όχι μόνο. Σε πρόσφατο επεισόδιο στη Βουλή, στη διάρκεια συνεδρίασης της Προανακριτικής, **το εντελώς σοσιαλφασιστικό και αποκρουστικό στο ύφος νέο «αστέρι» του ΣΥΡΙΖΑ η Ζωή Κωνσταντοπούλου, έριχνε παράλληλα πυρά, δηλαδή συμμαχούσε με τοναζιστική τραμπούκο Κασιδιάρη, όταν αυτός επιτιθόταν με βίαια αλήτικο τρόπο μέσα στην αίθουσα στο Βενιζέλο, την ώρα που μια σειρά στελέχη του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ στέκονταν με σαφήνεια απέναντί του.**

Ο διπρόσωπος Βενιζέλος είναι όντως ενοχος για απόκρυψη της λίστας, είναι πράγματι πολιτικός απατεώνας και σίγουρα είναι σαμποταριστής και ουσιαστικός σύμμαχος της «Χρ. Αυγής» και του ΣΥΡΙΖΑ στην πορεία προς τη Μόσχα. Ωστόσο, εκείνη τη στιγμή δεχόταν πυρά από το ναζιστή σαν εκπρόσωπος της αστικής δημοκρατίας, και σαν τέτοιος χτυπιόταν σαν «κλέφτης και χαχόλος του δυτικού ΠΑΣΟΚ», δηλαδή σαν αυτό που υποδύεται ότι αντιπροσωπεύει, ώστε να δυναμώνει στο λαό ο συνωμοσιολογικός αντιπλουτοκρατισμός των ναζιάδων, του Καμμένου, του ΣΥΡΙΖΑ και τελικά της Παπαρήγα.

Στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, τα οποία κλήθηκαν να σχολιάσουν τις πρακτικές του ναζιστή μες στην επιτροπή, απόφυγαν κάθε κριτική αρχής ενάντια στη ναζιστική ΧΑ, ούτε βέβαια διαχωρίστηκαν από τη στάση της Κωνσταντοπούλου, αναδεικνύοντας ως κύριο εχθρό και των ιδίων τους «δυτικόδουλους διεφθαρμένους πολιτικούς», δηλαδή τους κύριους εχθρούς των ναζιστών σ' αυτή την πολιτική φάση (πριν φτάσουν να επιτεθούν ανοιχτά στον ίδιο το δημοκρατικό λαό).

Αυτό είναι ακόμη μεγαλύτερο έγκλημα κι από τη συμπόρευση με το «συναγωνιστή» Καμμένο. **Το να φτιάχνεις χρυσουργική συνείδηση στις μάζες, ενώ υποδύεσαι τη κριζοσπαστική Αριστερά, είναι ο ορισμός του πολιτικού απόπατου στον οποίο έχουν καταλήξει αυτοί που επί 50 χρόνια αντιστρέφουν βάνουσα κάθε έννοια επαναστατικής, αλλά και δημοκρατικής Αριστεράς. Η αντιδιαφθορά, μαζί με το δεξιό αντιμνη-**

μόνιο» φασιστών και σοσιαλφασιστών, είναι η προετοιμασία του γύμου για τον εργαζόμενο και ευρύτερα για το δημοκρατικό λαό, με αιχμή του δόρατος τους διεστραμμένους ρατσιστές μαχαροβγάλτες της ναζιστικής συμμορίας.

Επειδή όμως αυτό που αποκαλείται ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ (και που είναι ό,τι χειρότερο, ότι πιο διεφθαρμένο) κουβαλούσε σε στελεχικό επίπεδο το ψευτοΚΚΕ του Φλωράκη συν το πιο σοσιαλφασιστικό κομμάτι της γραφειοκρατίας του ΠΑΣΟΚ, γρήγορα θα πρέπει να μπει στα υπουργεία και να υπογράψει πείνα και βάσανα για τούτο το λαό, όχι πλέον ύπουλα όπως το κάνει σήμερα με το σαμποτάζ, αλλά ανοιχτά: ο σοσιαλφασισμός πρέπει να έχει έτοιμες τις «αντιυποστημικές» και «αντικαπιταλιστικές» του εφεδρείες.

Η επιχείρηση Αλαβάνου - «Σχεδίου Β'» - Οι εφεδρείες του σοσιαλφασισμού

Εξ ου και ο γεροκνίτης Αλαβάνος, γνήσιο τέκνο του Φλωράκη και πολιτικός πατέρας - στρατολόγος του Τσίπρα, ανέλαβε να στήσει νέο ανάχωμα απορρόφησης των «κρδασμών». **Ο Αλαβάνος δε συγκρούστηκε ποτέ ανοιχτά με το ΣΥΡΙΖΑ, δεν εξήγησε ποτέ γιατί δε «γωρούσε» μέσα στο ΣΥΝ, από την ηγεσία του οποίου παραιτήθηκε μόνος του (!) και ενώ έχαιρε στήριξη!**

Αποστασιοποιήθηκε έντεχνα από το 2009 και εξής, και σήμερα, μετά τις πλατείες τις οποίες είχε αναλάβει εργολαβία παρέα με τους ψευτομαοϊκούς της ΚΟΕ σαν «Μέτωπο Αλληλεγγύης και Ανατροπής», εμφανίζεται με γραμμή και πολιτικό σχήμα με τίτλο «Σχέδιο Β'». Το Σχέδιο Β' του είναι ένας Λαφαζάνης επί το «ριζοσπαστικότερο», με έξοδο από την Ευρωζώνη, η οποία ως γνωστό ευθύνεται τάχα για όσα έπαθε η χώρα κι ο λαός μας.

Επίσης ο Αλαβάνος εμφανίζεται κριτικός απέναντι στη συμπόρευση του ΣΥΡΙΖΑ με την υποτιθέμενη «λαϊκή Δεξιά» του Καμμένου, την οποία όμως επί «Αγανακτισμένων» ο ίδιος είχε εκθειάσει. **Δεν ήταν ο Αλαβάνος που μιλούσε για τους «συντρόφους» της Σπίθας και του ΕΠΑΜ του σοσιαλφασίστα Καζάκη, από τον οποίο έχει αντιγράψει και την πλατφόρμα; Νομίζει πως θα ξεχάσουμε ότι στην ιδρυτική της Σπίθας, εκτός του αρχισοβινιστή Παπαθεμελή και του κνίτη Καζάκη, ο ακροδεξιός Καμμένος στεκόταν στην πρώτη σειρά;**

Αξίζει ωστόσο μια κουβέντα για όλο αυτό το μικροαστικό λεφούσι των διάφορων «Κόκκινο», ΔΕΑ, ΚΟΕ, «Ρόζα» του Γιαννόπουλου, ΑΠΟ και λοιπών δυνάμεων που διασπώνται και ανασυντίθενται με ρυθμούς αμοιβάδας και που θα αποτελέσουν μεθαύριο την πρώτη ύλη για το «κίνημα» Αλαβάνου.

Άχνα δεν έχουν βγάλει μέχρι τώρα για τις αγαστές σχέσεις του Τσίπρα με τους φασίστες και ουσιαστικά και με τους ναζιάδες, άχνα για τις μεταμορφώσεις, τα ήξεις αφίξεις, τις «δεξιές» αποκλίσεις με τις συναντήσεις στις ΗΠΑ και στη Γερμανία με τους «προαιώνιους εχθρούς του λαού και εκπροσώπους του κεφάλαιου» του ΔΝΤ και της γερμανικής κυβέρνησης.

Έχουν τόσο πολύ σαπίσει και τόσο πολύ γεράσει περιμένοντας με λαχτάρα καθεστωτική εξουσία, που είναι έτοιμοι για κάθε κολοτούμπα, χάνοντας όμως έτσι κάθε κύρος και κάθε έξωθεν καλή μαρτυρία σαν «κίνηματικοί αγωνιστές». **Πρόκειται για το χειρότερο είδος τροτσικιστών, για την απόδειξη του πόσο δεξιοί και έξω**

από αρχές είναι αυτοί που σηκώναν εδώ και 20 χρόνια τα «κόκκινα» πανό τους, ειρωνευόμενοι την ΟΑΚΚΕ για «σέχτα που δε συμμετέχει στο λαϊκό κίνημα».

Συμμετοχή στο λαϊκό κίνημα γι' αυτούς τους πάντα ασφαλείς μικροαστούς σημαίνει συμμετοχή στα «κινήματα»-πραξικοπήματα του κράτους και του σοσιαλφασισμού, που έχουν μαζί τους συνήθως τον πρόεδρο της Δημοκρατίας, τους παπάδες και σε λίγο θα έχουν και τη χρυσαυγίτικη χωροφυλακή-αστυνομία, που την αγαπάνε και η Δούρου και ο Καμμένος και προφανώς ο Κασιδιάρης.

Οι αυθόρμητες αντιστάσεις πρόπλασμα των συνειδητών

Οι αριστεροί και ευρύτερα δημοκρατικοί άνθρωποι αρχίζουν και διακρίνουν όλο και καθαρότερα το πρόσωπο του φαιο-«κόκκινου» τέρατος. Ακόμη το περνάνε για οπορτουνισμό χωρίς πολιτικό-ιδεολογικό βάθος, για συμμαχία χωρίς αρχές με στόχο την εξουσία, δε βλέπουν δηλαδή ακόμη το κοινό συνδετικό στοιχείο φαιών και ψευτοκόκκινων, που βρίσκεται στην κοινή τους ρωσοδουλία και στον κοινό αντιδημοκρατισμό τους. Ωστόσο οι αυθόρμητες αντιστάσεις από τη βάση, αλλά και από τη μεσαία στελέγωση όλων των ρευμάτων, πλην των κατάμαυρων ναζιστών, θα μεγαλώνουν αντικειμενικά όσο θα περνάει ο καιρός.

Ήδη οι σοβινιστές, αλλά μη ολοκληρωμένοι φαιο-«κόκκινοι» Μαρκόπουλος, Ζώης, Γιαννάκης αποχώρησαν από τους ΑΝΕΛ αρνούμενοι τη συμπόρευση με το ΣΥΡΙΖΑ. Από την άλλη, και μολονότι στην ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ είναι κόμμα πολύ βαθύτερα πραχτόρικο και φασιστικό από τους ΑΝΕΛ, στη βάση του δεσμεύει έναν δημοκρατικό και προοδευτικό κόσμο τόσο από την παλιά δημοκρατική αριστερά, όσο και από τη βάση του μισοδιαλυμένου ΠΑΣΟΚ (το ίδιο ισχύει χοντρικά και για τη ΔΗΜΑΡ του προβοκάτορα Κουβέλη).

Δεν μπορεί εύκολα η βάση του ΣΥΡΙΖΑ να καταπιεί σύμπαιτες τις συμπορεύσεις με τους «ψεκαζόμενους» ακροδεξιούς και θρησκοδληπτους του Καμμένου. Σήμερα κρατάει τη μύτη της, γιατί της λένε ότι πρέπει πρώτα να νικήσουμε τους «μνημονιακούς φτωχευτές» μας, που είναι δήθεν «χειρότεροι» από τους φασίστες. **Αύριο όμως, όταν θα δει έκπληκτη τους χουντοφασίστες να κρατάνε το υπουργείο Εθνικής Άμυνας και Δημόσιας Τάξης σε «αριστερή αντιμνημονιακή κυβέρνηση», ένα μέρος της θα διαχωριστεί στα σίγουρα.**

Εκείνο που πρέπει να κάνει να κάνει η προλεταριακή και επαναστατική πρωτοπορία είναι να διδάσκει μεθοδικά τις μάζες μέσα από την πείρα τους, την οποία πρέπει να τις βοηθάει να τη συστηματοποιούν και να την κάνουν στέρεη γνώση.

Το δημοκρατικό και πατριωτικό μέτωπο κατά της υποδούλωσης της πατρίδας μας στο ρώσικο σοσιαλμπερριαλισμό και στους κινέζους συμμάχους του, για τους οποίους δουλεύουν οι ΤσιπροΚαμμένοι, θα έχει μέσα του όλη την οργή των ανθρώπων του λαού, που σήμερα ακολουθούν ψευτοαριστερούς, αλλά και ψευτοπατριώτες, και θα νιώσουν στο πετσί τους τη βία, την εξαπάτηση και την προδοσία των ρωσοδουλων φασιστών ηγετών τους, που σήμερα παριστάνουν την εθνική, λαϊκή ή και αντικαπιταλιστική αντίσταση.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΧΑΛΥΒΑ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Η οικονομική κρίση την οποία προκάλεσαν οι ρωσόδουλοι στη χώρα μας μαζί με το πολύχρονο σαμποτάζ της παραγωγής οδηγούν τη βιομηχανία στο μαρasmus και το κλείσιμο. Ταυτόχρονα χιλιάδες εργάτες γίνονται άνεργοι και η χώρα οδηγείται έτσι στη βαρβαρότητα. Σύμφωνα με στοιχεία που βγαίνουν κάθε μέρα στη δημοσιότητα περίπου 170 άνεργοι προστίθενται στους ήδη υπάρχοντες. Δηλαδή κλείνει ένα εργοστάσιο τη μέρα.

Όπως είχαμε αναλύσει στο προηγούμενο φύλλο της Νέας Ανατολής, κύριος μοχλός του παραγωγικού σαμποτάζ που πραγματοποιούν όλα τα κόμματα είναι το μεγάλο κόστος στην παραγωγή, που δημιουργείται κύρια μέσα από την τερατώδη αύξηση στην τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας. Βασικά θύματα αυτής της πολιτικής είναι οι βιομηχανίες που καταναλώνουν ηλεκτρική ενέργεια για τη λειτουργία τους. Σε αυτές ξεχωρίζουν οι χαλυβουργικές βιομηχανίες. Δηλαδή ένα κομμάτι της βαριάς βιομηχανίας της χώρας.

«Σε συνδυασμό με την κάθετη πτώση της οικοδομικής δραστηριότητας, ο χαλυβουργικός κλάδος βρίσκεται στα πρόθυρα κατάρρευσης, με αποτέλεσμα η ζήτηση των προϊόντων να έχει καταρρακωθεί στα επίπεδα των αρχών της δεκαετίας του 1990. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι καθαρές ζημιές των επιχειρήσεων στο κλάδο την τριετία 2009-2011 άγγιξαν τα 400 εκατ. ευρώ και ταυτόχρονα μειώθηκαν κατά 20% τα ίδια τους κεφάλαια με μικρή αύξηση των δανειακών τους υποχρεώσεων. Μόνο για τη φετινή χρονιά, η πτώση στις πωλήσεις χάλυβα στην εγχώρια αγορά θα αγγίξει το 80% λόγω της καθίζησης της οικοδομικής δραστηριότητας. Το 2011 οι 5 βιομηχανίες χάλυβα που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα εμφάνισαν συνολικές ζημιές μετά από φόρους ύψους 162,4 εκατ. ευρώ, καταγράφοντας αύξηση 93% των ζημιών σε σχέση με το 2010, όπου οι αθροιστικές ζημιές είχαν αναρριχθεί στα 84 εκατ. ευρώ... Στη Χαλυβουργία Ελλάδος, μετά τον συ-

νυπολογισμό των φορολογικών εσόδων και εξόδων της χρήσης, η καθαρή ζημία το 2011 ήταν 48,88 εκατ. ευρώ έναντι αντίστοιχης ζημίας 15,70 εκατ. ευρώ έναν χρόνο πριν» (Καθημερινή, 14-7-12).

Τα επίσημα στοιχεία για την παραγωγή το 2012 των πέντε μεγάλων μονάδων που λειτουργούν στη χώρα μας λένε ότι η συνολική παραγωγή έπεσε στους 1,050 εκατ. τόνους από 1,610 εκατ. τόνους το 2011 (-34,8%) και 2,5 εκατ. τόνους το 2007 (-58%). Τα στοιχεία είναι ακόμη πιο δραματικά σε ό,τι αφορά την εγχώρια ζήτηση, όπου η πτώση φτάνει το 83% (από τους 2,105 εκατ. τόνους το 2007 στις 365 χιλιάδες το 2012).

Όσο ένα ακόμη πολύ αρνητικό μήνυμα αφορά στη δραματική συρρίκνωση των εξαγωγών, που αποτέλεσαν λύση ανάγκης της χαλυβουργίας απέναντι στην ολοένα εντεινόμενη υποχώρηση της εγχώριας ζήτησης. Η μείωση των εξαγωγών ξεπεράσε ακόμη και τις πιο απαισιόδοξες εκτιμήσεις (685 χιλιάδες το 2012 έναντι αρχικής εκτίμησης για εξαγωγές 800 χιλιάδων τόνων), ενώ συγκριτικά με το 2011 οι εξαγωγές χάλυβα εμφανίζουν υποχώρηση της τάξης του 30%. Αυτή η μείωση των εξαγωγών έρχεται να επιδεινώσει ακόμη παραπέρα το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών και να καθιστά μόνιμη την ανάγκη για δανεισμό της χώρας. Έτσι η συρρίκνωση των εξαγωγών, σε συνδυασμό με τη χαμηλή ζήτηση λόγω της μείωσης της ιδιωτικής οικοδομικής δραστηριότητας και του σαμποταρίσματος των εργασιών στα μεγάλα δημόσια έργα, είχε

ως αποτέλεσμα την αδραννοποίηση του μεγαλύτερου μέρους των παραγωγικών εγκαταστάσεων των χαλυβουργιών. Από τις υφιστάμενες μονάδες κλειστό παραμένει το εργοστάσιο της Χαλυβουργίας Ελλάδος στον Ασπρόπυργο, αλλά και της Σοβέλ του ομίλου Βιοχάλκο (διέκοψε τη λειτουργία του για το Μάρτη), ενώ υπολειπόμενη και η μονάδα της Χαλυβουργικής στην Ελευσίνα. Σε μία βάρδια λειτουργούν οι μονάδες της Χαλυβουργίας Ελλάδος στο Βόλο και της Σιδενόρ στη Θεσσαλονίκη.

Το μεγάλο πρόβλημα της χαλυβουργίας είναι το μεγάλο κόστος παραγωγής. Καθοριστικός παράγοντας σ' αυτό είναι η υψηλή τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας. «Στελέχη της βαριάς βιομηχανίας σημειώνουν ότι η ενέργεια εκπροσωπεί συνολικά περί το 40% του κόστους για την παραγωγή αλουμινίου, το 32% για την παραγωγή νικελίου (ΛΑΡΚΟ) και το 15% για τη χαλυβουργία» (Η Θεσσαλία online, 9/4).

Αυτό το υψηλό κόστος της παραγωγής καθιστά τον ελληνικό χάλυβα μη ανταγωνιστικό στη διεθνή αγορά. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η αγορά της Αλγερίας, όπου οι ιταλικές εξαγωγές χάλυβα αυξήθηκαν το 2012 κατά 64,4%, οι ισπανικές εξαγωγές κατά 21,3% και οι πορτογαλικές κατά 16,5%. Με το κόστος ενέργειας να καθιστά τις τιμές των ελληνικών προϊόντων μη ανταγωνιστικές, οι ελληνικές εξαγωγές στην Αλγερία γνώρισαν τεράστιο πλήγμα υποχωρώντας κατά 41,8% από τους 492 στους 287 χιλιάδες τόνους. «Δεν υπάρχει κανείς άλλος λόγος για τη μείωση των ελληνικών εξαγωγών το 2012, σε αντίθεση με την αύξηση των εξαγωγών των άλλων χωρών, εκτός από τη μειωμένη ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεών μας λόγω του υψηλού κόστους ενέργειας» (<http://www.energypress.gr/news/Sbhnei-h>

halyboyrgia).

Εξαιτίας αυτής της χαμηλής ζήτησης οι χαλυβουργικές μονάδες δε λειτουργούν ούτε και στο πιο χαμηλό επίπεδο, δηλαδή μία μόνο βάρδια το 24ωρο, ενώ η διεθνής πρακτική για τις χαλυβουργίες είναι η 24ωρη λειτουργία. Το 2011 η εγχώρια ζήτηση κάλυπτε μόλις το 42% της οκτάωρης παραγωγής τους, δηλαδή λιγότερο από τέσσερις ώρες λειτουργία την ημέρα. Οπότε ο υποχρεωτικός δρόμος τους ήταν οι εξαγωγές. Αλλά εδώ είχαν να αντιμετωπίσουν το διεθνή ανταγωνισμό με τα χαμηλότερα κόστη ενέργειας. Οι ελληνικές χαλυβουργίες, σύμφωνα με τις αποφάσεις των ρωσόδουλων σαμποταριστών, επιβαρύνονται με κόστος ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου πολύ υψηλότερο σε σύγκριση με τις ανταγωνίστριες επιχειρήσεις της ΕΕ και των τρίτων χωρών.

Από την 1η Σεπτεμβρίου του 2011 επιβάλλεται στις χαλυβουργίες ο ειδικός φόρος κατανάλωσης (ΕΦΚ) στο φυσικό αέριο, που ανέρχεται σε 5,4 ευρώ/MWh. Το ύψος του φόρου αυτού είναι δεκαπλάσιο από το ελάχιστο ύψος που προβλέπει η Οδηγία 98/2003 (0,15 ευρώ/Gigajoule ή 0,54 ευρώ/MW). Τα περισσότερα κράτη-μέλη της ΕΕ δεν επιβάλλουν ΕΦΚ στις βιομηχανίες τους ή επιβάλλουν το ελάχιστο της Οδηγίας. Με την ενεργοποίηση του τέλους ΔΕΤΕ 5% αυξάνονται αυτόματα τα βιομηχανικά τιμολόγια στη χώρα μας κατά 15%. Οι διαφορετές κόστους ενέργειας μεταξύ των ελληνικών χαλυβουργιών και των άμεσων ανταγωνιστριών τους (Ισπανίας, Ιταλίας, Τουρκίας) φτάνει σε ύψος δεκάδων εκατ. ευρώ ετησίως.

Μ? αυτό τον τρόπο η βαριά βιομηχανία στη χώρα μας καταστρέφεται από την πολιτική των λακέδων του ρωσικού ιμπεριαλισμού και γίνεται λεία στα νύχια του.

ΡΩΣΙΚΗ ΚΑΘΟΔΟΣ ΣΤΗ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Την ίδια ώρα που το πολιτικό διακομματικό καθεστώς της χώρας επιτίθεται στην καναδική επένδυση χρυσού στη Χαλκιδική, η ευρύτερη περιοχή της Χαλκιδικής και της Πιερίας έχει αφηθεί να γίνει στόχος εκμετάλλευσης της ρωσικής ληστρικής ολιγαρχίας.

Σύμφωνα με την εφημερίδα Τα Νέα (30/3), έχει αναπτυχθεί εκεί εδώ και χρόνια μια μορφή τουριστικής δραστηριότητας που κοιτάζει προς την Ανατολή. Στις τουριστικές σεζόν οι περιοχές αυτές κατακλύζονται από ρώσους και ουκρανούς τουρίστες, οι οποίοι διαθέτουν τόσο οικονομική άνεση, ώστε να μπορούν να αγοράζουν κατά προτίμηση γούνες και ακίνητα χρησιμοποιώντας για το σκοπό αυτό κυπριακές υπεράκτιες εταιρείες, αλλά ακόμα και να επιβαίνουν σε ιδιωτικά σκάφη. Οι αγοραπωλησίες όμως ακινήτων γίνονται σήμερα περισσότερο από μεσοαστικά και μικροαστικά στρώματα και αφορούν ακίνητα αξίας 50.000-170.000 ευρώ. Για το σκοπό αυτό, για τη διασύνδεση δηλ. ελληνικής και ρωσικής αγοράς, έχει συσταθεί το ελληνορωσικό κέντρο Ερμής από τα τοπικά επαγγελματικά επιμελητήρια με τη συμμετοχή 350 ελληνικών επιχειρήσεων. Το Μάη αναμένεται να συγκληθεί στη Θεσσαλονίκη το πρώτο ελληνορωσικό επιχειρηματικό φόρουμ.

Πρόκειται για μια κίνηση που αργά ή γρήγορα επιχειρεί να μετατρέψει τη Χαλκιδική και την Πιερία σε ιδιοκτησία μιας ξένης προνομιάς και αλαζονικής τάξης ληστών. Είναι χαρακτηριστικό ότι το δημοσίευμα κάνει επανειλημμένα λόγο για «ρωσική αποικία» της Ελλάδας και της Κύπρου. «Αν συγκρίνει κανείς την οικονομική επιφάνεια των «ρωσικών αποικιών» στην Ελλάδα, η Χαλκιδική έχει το προβάδισμα έναντι της Πιερίας. Εκεί έχουν πουληθεί περισσότερα διαμερίσματα και βίλες σύμφωνα με μεσείτες. Πρόσφατα υπογράφηκε και σύμβαση αναστήλωσης ναού στην

Ιερά Μονή Αγίου Παντελεήμονα Αγίου Όρους ύψους ενός εκατομμυρίου ευρώ. Το κόστος της αναστήλωσης αναλαμβάνει Μοσχοβίτης, διευθυντικό στέλεχος ρωσικής κατασκευαστικής εταιρείας». Είναι γνωστή η σπουδή με την οποία η νεοσαρική Ρωσία επιθυμεί να ελέγξει το Άγιο Όρος και μέσω του πατριαρχείου της Μόσχας να γίνει ηγεμόνας των ορθόδοξων πληθυσμών, αφαιρώντας την πρωτοκαθεδρία από το πατριαρχείο Κωνσταντινούπολης και το Βαρθολομαίο. Για να προωθηθεί τα συμφέροντα της Ρωσίας στην περιοχή, το πολιτικό καθεστώς ανιπδρά στην καναδική επένδυση χρυσού και στην παραγωγική ανάπτυξη της Χαλκιδικής, όπως επίσης έχει χρησιμοποιήσει κατασκευασμένα σκάνδαλα για να κάμψει τις αγιορείτικες αντιδράσεις στον Πούτιν. Τέτοιο ήταν το «σκάνδαλο» του Βατοπεδίου, που χρησιμοποιήθηκε εκβιαστικά κατά του Εφραίμ μέχρι το θύμα να υποταχθεί στο θύτη του και έτσι η Ρωσία να μεγαλώσει σημαντικά την επιρροή της στο Άγιο Όρος μέσω του προσηταρισμού της σημαντικής μονής του Βατοπεδίου. Η ανάθεση της κατασκευής της μονής του Αγίου Παντελεήμονα σε ρώσο κατασκευαστή είναι ένα δείγμα της αύξησης αυτής της επιρροής με τις πλάτες του ελληνικού πολιτικού συστήματος.

Είναι χαρακτηριστικά επίσης όσα αναφέρει το ρεπορτάζ των Νέων σχετικά με την Πιερία: «Στα μέρη μας δεν έχουμε αντίστοιχη δραστηριοποίηση, ωστόσο όπως φαίνεται η τουριστική κίνηση από την ανατολική Ευρώπη θα είναι σε καλά επίπεδα φέτος», λέει στα ΝΕΑ ο πρόεδρος του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Πιερίας Ηλίας Χατζηχριστοδούλου. Ε-

νόψει της τουριστικής σεζόν τα ξενοδοχειακά συγκροτήματα έχουν αρχίσει τις συντηρήσεις. Μια από τις μεγαλύτερες μονάδες στον Πλαταμώνα πέρασε φέτος σε ρωσικά χέρια. Στη ρεσεψιόν του κεντρικού κτιρίου καταθέτουν τα βιογραφικά τους νέοι που αναζητούν εργασία. Τεχνίτες ανακατασκευάζουν την πισίνα. Κατά την επίσκεψή μας εκεί ο ρώσος εκπρόσωπος της εταιρείας διαχείρισης αρνήθηκε να κάνει δηλώσεις και απαγόρευσε και στους Έλληνες που είναι στελέχη της εταιρείας να μιλήσουν». Τις κινήσεις των αδιαφανών επενδύσεων των ρώσων ιμπεριαλιστών στην Ελλάδα τις κάλυπτε πάντα ένα πέπλο σιωπής και μυστικότητας, αφού απέναντι στους νέους τσάρους το εγχώριο πολιτικό καθεστώς εφαρμόζει σκανδαλώδη ευνοϊκή μεταχείριση, την ίδια στιγμή που κάθε δυτικό κεφαλαιοστή που έρχεται να επενδύσει στη χώρα τον περιμένει ένας ορμηγός διαμαρτυριών, καταγγελιών, αρνητικών δικαστικών αποφάσεων, πολυετών καθυστερήσεων της διοίκησης κτλ.

Πολλοί ντόπιοι επιχειρηματίες τρέφουν την αυταπάτη ότι με την προσέλκυση ρωσικού κεφαλαίου θα τονώσουν την οικονομική ζωή της Χαλκιδικής. Μιλάνε για αυταπάτη, γιατί το ρωσικό κεφάλαιο από τη φύση του θα δουλέψει στη χώρα όπως το κινέζικο, δηλαδή με τους χειρότερους μισθολογικούς και εργασιακούς όρους, χωρίς να επιτρέπει καμία συνδικαλιστική ελευθερία, αλλά και με όρους αποικιοκρατικής εκμετάλλευσης και εξουσίας στις οικονομικά εξαρτημένες περιοχές. Είναι ο φασιστικός κρατικός μηχανισμός του καγκεμπίτη Πούτιν που έχει αναθέσει στους ρώσους ολιγάρχες τη διαχείριση κεφαλαίων σύμφωνα με τα συμφέροντα του ρωσικού ιμπεριαλισμού στην κάθε χώρα και στην κάθε πολιτική φάση. Όποιοι αποφασίζουν κάπως να αυτονομηθούν από την πουτινική ηγεμονία είτε περνάνε μία πολυετή περίοδο «συμμόρφω-

σης» σε κάποιο κελί της Σιβηρίας, όπως ο Χοντορκόφσκι, είτε γίνονται μυστηριωδώς «αυτόχειρες», όπως πρόσφατα ο Μπερεζόφσκι.

Είναι άλλωστε πολύ χαρακτηριστική η μέθοδος που ακολούθησε για την προσέλκυση των ρώσων τουριστών ένας επιχειρηματίας στο χωριό Διονυσίου. Σκέφτηκε δηλαδή να φτιάξει μια κατασκευή που να δηλώνει το θαυμασμό του στο Κρεμλίνο και στον Πούτιν! Έτσι κατασκεύασε ένα αντίγραφο του Κρεμλίνου, για να το χρησιμοποιήσει σαν κέντρο εκδηλώσεων των Ρώσων που διαμένουν ή που επισκέπτονται την Ελλάδα...

«Ήθελα να φτιάξω κάτι εντυπωσιακό. Είναι πιστό αντίγραφο του Κρεμλίνου και στο εσωτερικό το διακόσμηση με κίονες, όπως είναι και η αίθουσα Αγίου Γεωργίου, όπου εκφωνεί τα μηνύματά του ο Πούτιν», λέει ο ιδιοκτήτης του κέντρου Ρωμαιοί Γκαμπαϊρίδης. Εδώ και πέντε χρόνια, πέρα από γάμους και βαφτίσια, ο χώρος φιλοξενεί και βραδιές ελληνικής ή ντίσκο μουσικής για ρώσους τουρίστες, μαζώξεις ποντιακών συλλόγων, αλλά και δεξιώσεις ρώσων επιχειρηματιών. Ο ιδιοκτήτης του Κρεμλίνου δεν είναι ο μόνος που απευθύνεται στην αγορά της Ανατολικής Ευρώπης. Ο ανιψιός του, Γιώργος Γκαμπαϊρίδης, εργάζεται σε κατασκευαστική εταιρεία της Χαλκιδικής και, όπως λέει, από τα 30 διαμερίσματα που πούλησαν σε Μουδανιά και Καλλιθέα την τελευταία τριετία τα 18 έχουν αποκτηθεί από Ρώσους».

Απρόσκοπτα λοιπόν και με όρους πολιτικής υποδούλωσης της χώρας γίνεται η κάθοδος των ρώσων μεγιστάνων στην Ελλάδα, τη στιγμή που ο ελληνικός λαός οδηγείται στην εξαθλίωση από τη ρωσόδουλη καθεστωτική πολιτική του σαμποτάζ της βιομηχανίας και της παραγωγής.

ΟΙ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΥΡΗΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ Β. ΚΟΡΕΑΣ

Για μια ακόμη φορά το διπλωματικό ενδιαφέρον των ισχυρών ιμπεριαλιστικών χωρών έχει επικεντρωθεί στο πυρηνικό πρόγραμμα της Βόρειας Κορέας. Τον περασμένο Δεκέμβρη η τελευταία προέβη σε μία απόπειρα εκτόξευσης διαστημικού δορυφόρου, ενώ στις 12 Φεβράρη πραγματοποίησε την τρίτη πυρηνική της δοκιμή. Η Βόρεια Κορέα δε δεσμεύεται από τη συνθήκη για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων, την οποία έχουν αναγκαστεί να υπογράψουν τα περισσότερα κράτη στον πλανήτη, και γι' αυτό τιμωρείται με κυρώσεις που φέρουν τη σφραγίδα του ΟΗΕ. Το αξιοπεριεργό είναι ότι αυτοί που περισσότερο προωθούν την απαγόρευση της κατοχής πυρηνικού οπλοστασίου από άλλες χώρες είναι οι δύο υπερδυνάμεις, που από μόνες τους διαθέτουν χιλιάδες πυρηνικές κεφαλές, και μια μικρή ομάδα πυρηνικά εξοπλισμένων κρατών.

Έτσι το θέμα έφτασε μέχρι το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, το οποίο, κατόπιν παρατεταμένων διαπραγματεύσεων, αποφάσισε ομόφωνα τη σκληρότητα των κυρώσεων απέναντι στην Πιονγκγιάνγκ. Δηλαδή και η Ρωσία αλλά και η Κίνα, που εμφανίζεται σα φίλη του βορειοκορεάτικου φασιστικού καθεστώτος, υποστήριξαν τις κυρώσεις και δε χρησιμοποίησαν το δικαίωμα βέτο που διαθέτουν για να τις αποτρέψουν (βλ. CNN, 8/3). Αυτό σημαίνει ότι ο επιθετικός ρωσοκινεζικός άξονας δεν έχει συμφέρον από μια πυρηνικά εξοπλισμένη -και άρα πολιτικά ανεξάρτητη- Β. Κορέα, αλλά μάλλον θέλει να ελέγχει ο ίδιος το πυρηνικό της πρόγραμμα, αν όχι να το διαλύσει τελείως, όπως επιδιώκουν οι ΗΠΑ. Τη διπροσωπία τους αυτή πρέπει να έχουν αρχίσει να ψυλλιάζονται οι βορειοκορεάτες ιθύνοντες, που πρόσφατα ζήτησαν από το προσωπικό των ξένων πρεσβειών, συμπεριλαμβανομένης και της ρωσικής, να τις εκκενώσουν (βλ. *El Pais*, 5/4). Οι νέες κυρώσεις αφορούν στην παρεμπόδιση της δραστηριότητας τραπεζών και χρηματοπιστωτικών που θα μπορούσαν να διοχετεύουν χρήματα στο πυρηνικό πρόγραμμα της χώρας, στην ενδελεχή εξέταση ύποπτων φορτίων πλοίων και αεροσκαφών, μια σειρά απαγορεύσεις σε ιδρύματα και σε ανώτερους αξιωματούχους της στρατιωτικής βιομηχανίας, καθώς και στα υλικά που απαιτούνται για τον εμπλουτισμό ουρανίου. Τέλος, απαγορεύεται η πώληση στη Βόρεια Κορέα ειδών πολυτελείας.

Η αντιμετώπιση αυτή, σε συνδυασμό με τις προγραμματισμένες κοινές στρατιωτικές ασκήσεις Νότιας Κορέας-ΗΠΑ, έχουν εξοργίσει το καθεστώς της Πιονγκγιάνγκ, που τις παραμονές της απόφασης έφτασε μέχρι το σημείο να επικαλεστεί το δικαίωμα εξαπόλυσης ενός προληπτικού πολέμου ενάντια στις ΗΠΑ και χαρακτήρισε τις ασκήσεις προετοιμασία για αμερικανική εισβολή στο βορρά. Στη συνέχεια οι βορειοκορεάτες μετέφεραν δύο πυραύλους μεσαίου βεληνεκούς Musudan στην ανατολική ακτή, δηλ. πιο κοντά στην Ιαπωνία και τις ΗΠΑ. Η ακτίνα των πυραύλων αυτών φτάνει τα 3.000-4.000 χλμ., θα μπορούσε δηλαδή να πλήξει την Ιαπωνία και τη νήσο Γκουάμ, που είναι αμερικανικό έδαφος. Οι πυραύλοι εγγκαταστάθηκαν πάνω σε κρυμμένα οχήματα και αυτό ενίσχυσε το φόβο μιας ενδεχόμενης πυρηνικής επίθεσης. Οι περισσότεροι ειδικοί, ωστόσο, εκτιμούν πως η χώρα δε διαθέτει την τεχνολογία για να κατασκευάσει μικρές πυρηνικές κεφαλές, έτσι ώστε να προσαρμόζονται σε πυραύλους, αλλά και να στοχεύουν με ακρίβεια.

Το θέμα όμως δεν είναι ποιοι πλήττονται από την εμβέλεια των πυραύλων, αλλά το ποιος έχει το δίκιο και το άδικο στο συγκεκριμένο ζήτημα. Και το δίκιο εδώ είναι με το μέρος της τριτοκοσμικής Β. Κορέας. Αυτό το κράτος δεν έχει καμία σχέση με τον κομμουνισμό ούτε ουσιαστικά, αλλά ούτε και τυπικά από το 2009 που αναθεωρήθηκε το σύνταγμα του και εξαλείφθηκε κάθε αναφορά στον κομμουνισμό. Πρόκειται για ένα καθεστώς δικτατορικό και τόσο βαθιά εθνικιστικό που κάποιες φορές φτάνει και σε εθνικιστικές πολιτικές. Αλλά οι δυτικοί και οι ανατολικοί ιμπεριαλισμοί, δεν ενοχλούνται από αυτό. Εμποδίζουν την ανά-

πτυξη του πυρηνικού της οπλοστασίου, λόγω της σχετικά ανεξάρτητης εξωτερικής πολιτικής που ασκούν αυτοί οι στρατοκράτες. Οι δυνάμεις που αποφασίζουν για τα οπλικά συστήματα της Κορέας γνωρίζουν πολύ καλά ότι μια χώρα του Τρίτου Κόσμου με πυρηνικά δεν είναι εύκολος στόχος επέμβασης, όπως ήταν παλιότερα το Ιράκ ή η Λιβύη. Γι' αυτό έχουν βάλει στόχο τους τον αποκλεισμό των χωρών του Τρίτου Κόσμου στην παγκόσμια διπλωματική σκακιέρα. Λες και οι υπερδυνάμεις είναι, λόγω της δύναμής τους, πιο «υπεύθυνες» από άλλες χώρες για να διασφαλίσουν την ειρήνη στον πλανήτη. Να γιατί οι δημοκρατικές, αλλά και πατριωτικές δυνάμεις σε κάθε χώρα καλό είναι να έχουν στο πρόγραμμά τους την ανάπτυξη ενός πυρηνικού οπλοστασίου σαν αποτρεπτική δύναμη, αλλά και την κατασκευή καταφυγίων για τη σωτηρία του πληθυσμού από μια ενδεχόμενη πυρηνική επίθεση.

Είχαμε γράψει σχετικά σε ένα άλλο άρθρο μας για το θέμα των πυρηνικών στη Βόρεια Κορέα στο φ. 462 της Νέας Ανατολής (Νοέμβριος 2010): «Η Συνθήκη για τη μη διάδοση των πυρηνικών, που τόσο σθεναρά προβάλλει η Ουάσιγκτον, επιτρέπει στις ισχυρές δυνάμεις (ΗΠΑ, Ρωσία, Κίνα, Αγγλία, Γαλλία) να κατέχουν πυρηνικά όπλα αλλά την ίδια στιγμή απαγορεύει αυτό το δικαίωμα στη μεγάλη μάζα των κρατών του Δεύτερου και του Τρίτου κόσμου. Για μας το ζήτημα του φασισμού σε μια χώρα πρέπει να ξεχωρίζεται από το ζήτημα των διεθνών της σχέσεων. Για να ρίξει το φασιστικό καθεστώς της Βόρειας Κορέας αρμόδιος είναι ο λαός της μέσα από ένα επαναστατικό δημοκρατικό του κίνημα και όχι ο όποιος ιμπεριαλισμός εμφανιστεί με τη σημαία της δημοκρατίας για να αποπλίνει τη χώρα αυτή από όπλα που διαθέτει ο ίδιος. Οι ΗΠΑ μπερδεύουν επίτηδες το ζήτημα του φασισμού εσωτερικά με τον πυρηνικό αποκλεισμό εξωτερικά λέγοντας συνήθως ανεπίσημα - γιατί επίσημα δεν αφήνουν ούτε τις μικρές δημοκρατικές χώρες να έχουν πυρηνικά - ότι δεν επιτρέπεται σε μια φασιστική χώρα να έχει πυρηνικά. Αλλά αν το εννοούσαν αυτό τότε θα ζητούσαν πάνω απ' όλα τον πυρηνικό αποκλεισμό της αρχιφασιστικής Κίνας που έχει πολλαπλάσια πυρηνική δύναμη από την φτωχιά και σε αυτά Βόρεια Κορέα. Από την άλλη μεριά αν η Νότια Κορέα και η Ιαπωνία ανησυχούν ότι οι φασίστες της Βόρειας Κορέας θα τους ρίξουν κάποτε μια πυρηνική βόμβα στο κεφάλι δεν έχουν παρά να κάνουν δύο πράγματα: Πρώτον να φτιάξουν και αυτοί μερικές πυρηνικές βόμβες και δεύτερον να σκάσουν αντιπυρηνικά καταφύγια και βαθιά λαγούμια για να αποθηκεύσουν τρόφιμα. Αυτή είναι η μαοϊκή γραμμή και ισχύει κατά τη γνώμη μας για όλες τις χώρες. Όσο θα υπάρχουν πυρηνικά οπλοστάσια σε μερικές χώρες καμιά χώρα δεν επιτρέπεται να μην διαθέτει, γιατί κανένας λαός δεν επιτρέπεται να ζει κάτω από πυρηνικό εκβιασμό, δηλαδή δίχως αξιοπρέπεια. Αλλωστε η ιστορία μας διδάσκει ότι τα όπλα που συσσωρεύει η δημοκρατία μπορούν να χρησιμοποιηθούν από φασίστες που ενδεχόμενα έρθουν αργότερα στην εξουσία, αλλά και αντίστροφα. Επίσης η ιστορία του Γ Ράιχ μας διδάσκει ότι κανένα καθεστώς δεν είναι τόσο τρελό που να διαλέξει την αυτοκαταστροφή χιλιάδων στε-

λεχών του αν έριχνε πυρηνικές βόμβες και ήξερε ότι θα φάει πυρηνικές βόμβες. Ο Χίτλερ και ο Γκέμπελς αυτοκτόνησαν αλλά όλοι οι στρατηγοί της Βέρμαχτ παραδόθηκαν στους νικητές σαν τα καλά παιδιά. Άρα απ' αυτή την άποψη του πυρηνικού εξοπλισμού της φασιστικής Β. Κορέα στέκεται πιο προοδευτικά από τις ΗΠΑ αλλά και τη Νότια Κορέα και την Ιαπωνία στο ζήτημα του οπλοστασίου της.

Ένας άλλος παράγοντας που θα πρέπει να λάβουμε πολύ σοβαρά υπόψη είναι ο ρωσο-κινεζικός πολεμικός άξονας και η επιδίωξή του να εντάξει τον κορεατικό βορρά στη στρατηγική του για την κατάκτηση της Ιαπωνίας και της Ν.Α. Ασίας. Είναι μια επιδίωξη που περνά μέσα από το στρατιωτικό έλεγχο και της Β. Κορέας, η σοβινιστική πολιτική της οποίας δεν ευνοεί πάντα τα ρωσοκινεζικά σχέδια. Η βοήθεια, για παράδειγμα, που έχει προσφέρει το καθεστώς της Πιονγκγιάνγκ στην ανάπτυξη του πυρηνικού προγράμματος της Τεχεράνης (βλ. *The Daily Telegraph*, 24/1/07) έρχεται σε σύγκρουση με την επιδίωξη του Κρεμλίνου να εξαρτήσει πολιτικά το γενικά ρωσόφιλο Ιράν. Οι ίδιες οι ρωσο-β.κορεατικές σχέσεις πάγωσαν σημαντικά στα 1992, όταν η Μόσχα υπόγραψε με την Νότια Κορέα σύμφωνο φιλίας στα πλαίσια του γενικού καθεστώτος της Δύσης στην εποχή Γέλτσιν. Οι σχέσεις αναθερμάνθηκαν οκτώ χρόνια αργότερα με πρωτοβουλία της Μόσχας. Πιο στενοί είναι οι δεσμοί του βορειοκορεατικού σοσιαλφασιστικού καθεστώτος με τους κινεζούς σοσιαλιμπεριαλιστές, οι οποίοι το προμηθεύουν με συμβατικά όπλα κι έχουν εξαρτήσει τη χώρα σε οικονομικό και ενεργειακό επίπεδο. Πολιτικά όμως η Πιον-

γκγιάνγκ διατηρεί μια κάποια ανεξαρτησία από το Πεκίνο, όπως δείχνει πάνω απ' όλα και ο ζήλος της να θωρακιστεί με το δικό της πυρηνικό οπλοστάσιο, ή ακόμα η συχνά διατυπωμένη πρόθεσή της για διμερείς διαπραγματεύσεις με την Ουάσιγκτον σχετικά με το πυρηνικό της πρόγραμμα, στις οποίες αντιτάσσεται επίμονα η Κίνα. Αυτή δεν δέχεται παρά μόνο διαπραγματεύσεις στις οποίες να συμμετέχει η ίδια όπως είναι οι εξαμερείς με τις δύο Κορέες, την Κίνα, τη Ρωσία, την Ιαπωνία και τις ΗΠΑ.

Αυτό που επιδιώκει η κινεζική διπλωματία είναι να σέρνει μια όλο και πιο αδύναμη και πολιτικά απομονωμένη Β. Κορέα σε συνομιλίες με τη Ν. Κορέα και τις μεγάλες περιφερειακές δυνάμεις (Ρωσία, Κίνα, ΗΠΑ, Ιαπωνία) σε μια προσπάθεια να πετύχει την απορρόφηση της Βόρειας Κορέας και στη συνέχεια την εξάρτηση της ειρήνης στην Κορέα και στην Ιαπωνία από την απορροφημένη Βόρεια Κορέα. Αυτή σε μια τέτοια περίπτωση θα λειτουργεί σαν επιθετικό σκυλί που θα συγκρατείται από το λουρί με το οποίο θα την σέρνει η Κίνα».

Το ενδεχόμενο ενός νέου παγκόσμιου πολέμου δεν είναι πολύ μακρινό και περισσότερο κερδισμένος από τις πιέσεις σε βάρος της Β. Κορέας φαίνεται πως είναι ο ρωσοκινεζικός ναζιστικός άξονας, που ετοιμάζεται να επιτεθεί στην Ευρώπη και την Ιαπωνία. Τις φιλοδοξίες του ενισχύουν οι εγκληματικές αυταπάτες της ηγεσίας του Λευκού Οίκου ότι η Κίνα με την επιρροή που διαθέτει πάνω στη Βόρεια Κορέα θα μπορούσε να συμβάλει αποφασιστικά στην εξομάλυνση της έντασης. Μ' αυτό τον τρόπο όμως οι κινεζοί σοσιαλιμπεριαλιστές αποχτούν καίριο ρόλο στην προσπάθεια επέμβασης στα εσωτερικά της Β. Κορέας και στην επιχείρηση για την κατάλυση της πολιτικής της ανεξαρτησίας.

«ΠΑΤΗΣΕ ΦΡΕΝΟ Η ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ;»

Σπάνια βλέπει κανείς στον Τύπο τίτλους που τον κάνουν να γελάσει με την καρδιά του.

Αυτόν τον πετυχημένο τίτλο άρθρου είδαμε στο Βήμα (13 Γενάρη 2013), και συγκεκριμένα στο ένθετο *Science* της εφημερίδας.

Οι αναγνώστες της Νέας Ανατολής έχουν υπόψη τους την αρθρογραφία μας για τη θέση των απανταχού (ιδίως στη χώρα μας) «οικολόγων», που ενοχοποιούν τη βιομηχανία ως υπεύθυνο γι' αυτό που οι ίδιοι αποκαλούν «κλιματική αλλαγή». Στο βάθος πρόκειται για ένα επιπλέον επιχείρημα των ρωσόδουλων, προκειμένου να χτυπηθεί η βιομηχανία και να σαμποταριστεί η όποια δυνατότητα οικονομικής ανάπτυξης αυτού του βασανισμένου τόπου.

Τι λέει λοιπόν το άρθρο; «Η Μετεωρολογική Υπηρεσία της Βρετανίας υποβάθμισε την πρόβλεψή της σχετικά με τη θέρμανση της επιφάνειας της Γης για τα επόμενα πέντε χρόνια. Οι τίτλοι στα μέσα ενημέρωσης (...) εξήγγελλαν ότι η υπερθέρμανση «βρίσκεται σε στάση» (...) Η ατμοσφαιρική θέρμανση έχει οπωσδήποτε επιβραδυνθεί σημαντικά την τελευταία δεκαετία».

Και τώρα, τι θα γίνουμε χωρίς βαρβάρους, όπως θα έλεγε κι ο Καβάφης; Πού πήγε όλη αυτή η σκόπιμη και υποκινούμενη φιλολογία περί υπερθέρμανσης του πλανήτη;

Παρακάτω διαβάζουμε τα εξής: «Υπολογίζοντας τις ετήσιες θερμοκρασίες του πλανήτη για τα επόμενα πέντε χρόνια, η επικρατέστερη υπόθεσή της είναι ότι αυτές θα είναι, κατά μέσο όρο, κατά 0,43 βαθμούς Κελσίου υψηλότερες από το μέ-

σο όρο της περιόδου από το 1970 ως το 2000. Η τιμή αυτή είναι χαμηλότερη από την προηγούμενη πρόβλεψη για άνοδο της τάξεως των 0,54 βαθμών. Αν η νέα πρόβλεψη αποδειχθεί σωστή, το 2017 θα είναι ελάχιστα θερμότερο από τα περισσότερα έτη της τελευταίας δεκαετίας. Η πρόβλεψη αυτή ωστόσο έχει μεγάλο περιθώριο σφάλματος. Αυτό σημαίνει ότι η μέση θέρμανση για τα επόμενα πέντε χρόνια θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερη, στους 0,59 βαθμούς, ή μικρότερη, στους 0,28».

Το προσέξατε αυτό το τελευταίο; Μπορεί, λένε, η θερμοκρασία του πλανήτη είτε να αυξηθεί κατά 0,59 βαθμούς είτε να μειωθεί κατά 0,28 βαθμούς. Ό,τι έχετε ευχαρίστηση! Είστε με την υπερθέρμανση; Σας καλύπτουμε απόλυτα. Δεν είστε με την υπερθέρμανση; Και πάλι μέσα είστε!

Το πιο ωραίο όμως μας το φύλαγαν παρακάτω: «Ακόμη πιο μακροπρόθεσμα, οι αλλαγές στην τροχιά της Γης θεωρείται ότι πυροδοτούν εποχές παγετώνων»!

Εδώ πια χάνει κανείς την μπάλα... Πού ακούστηκε η υπερθέρμανση του πλανήτη να οδηγεί σε «εποχές παγετώνων»; Προς τι όλος ο θόρυβος για κλιματική αλλαγή;

Για να επανέλθει, όμως, ο αρθρογράφος Fred Pearce (το άρθρο του Βήματος αποτελεί αναδημοσίευση από το *New Scientist*) στην οικο-τρομο-λαγνεία, γράφει στο τέλος: «Πώς διαγράφονται τα πράγματα; Τρομακτικά (...) Αυτό μπορεί να σημαίνει ότι κάποια στιγμή γύρω στο 2020 η θέρμανση θα αρχίσει και πάλι να καλπάζει, καθώς η ατμόσφαιρα θα αρχίσει να αναπληρώνει το χαμένο χρόνο».

Δεν πειράζει, παιδιά. Καταλαβαίνουμε τον πόνο σας να βγάλετε με το ζόρι υπερθέρμανση. Μην απογοητεύεστε όμως: Η ελπίδα πάντα πεθαίνει τελευταία!